

PERMANENT REFERENCE
J/Chavakachecheri Hindu College

0001

THAMOTHARAN

Annual Number

Chavakachecheri Hindu College

December 1970

THAMOTHARAN

PERMANENT REFERENCE
J/Chavakachcheri Hindu College

Annual Number

0001

Chavakachcheri Hindu College

December 1970

கல்லூரி வாழ்த்துப்பா

இராகம் : தர்பார்

தாளம் : ருபகம்

பல்லவி

வாழ்க இந்துக்கல்லூரி வாழ்கவே,—வாழ்கவே
வாழ்க இந்துக் கல்லூரி வாழ்கவே,—வாழ்கவே

அனுபல்லவி

வாழ்கநந்திரு வாழ்க நம்கலை,
நாளும் நன்மையும் உண்மையும் ஓங்கவே (வாழ்க)

சரணம்

அறமும் அன்பும் அருளும் தழைக்க
ஆன்மநேய உணர்வு செழிக்க
உறவுகனிந்தே உயர்வுநிலைக்க
உலகில் புகழும் அறிவும் தரிக்க. (வாழ்க)

Chennai University Students College

1950

Contents

1. Editorial
2. College Speaks
3. The place of English in our education
by Mr. K. Nesiah, M. A.
4. The future of Tamil Youth
by Mr. M. Vythilingam, B. A. (Lond.)
5. "No School tomorrow"
by Mr. R. Kandiah, M. A., Dip-in-Ed.
6. B 55
by A 59
7. Light from within
by G. B. D. Nesamanickam, B. A. (Lond)
8. Laugh and Grow fat
by G. B. D. Nesamanickam, B. A. (Lond)
9. Students' Section - English
10. இதழ் ஆசிரியர் கூற்று I
11. இதழ் ஆசிரியர் கூற்று II
12. சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி வரலாற்றுக் குறிப்புகள்
13. சமயக் கல்வி (பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை)
14. உலகம் - ஒரு மாபெரும் கவலை (இ. முருகையன்)
15. மாணவர் பகுதி - தமிழ்
16. House Reports
17. Physical Ed. and Sports' Section - Report
18. College activities
19. Staff
20. College Calendar 1971

THE EDITORIAL BOARD

JOINT EDITORS :

- ENGLISH :** 1 Mr. V. Eliyathamby
- 2 „ A. Thangarajah

- TAMIL :** 1 Mr. K. Veluppillai
- 2 Mrs. S. Moorthy

Where the Mind is without fear and the head is held high;

Where knowledge is free.

Where the world has not been broken up into fragments by narrow domestic walls,

Where words come out from the depth of truth;

Where tireless striving stretches its arms towards perfection;

Where the clear stream of reason has not lost its way into the dreary desert sand of dead habit;

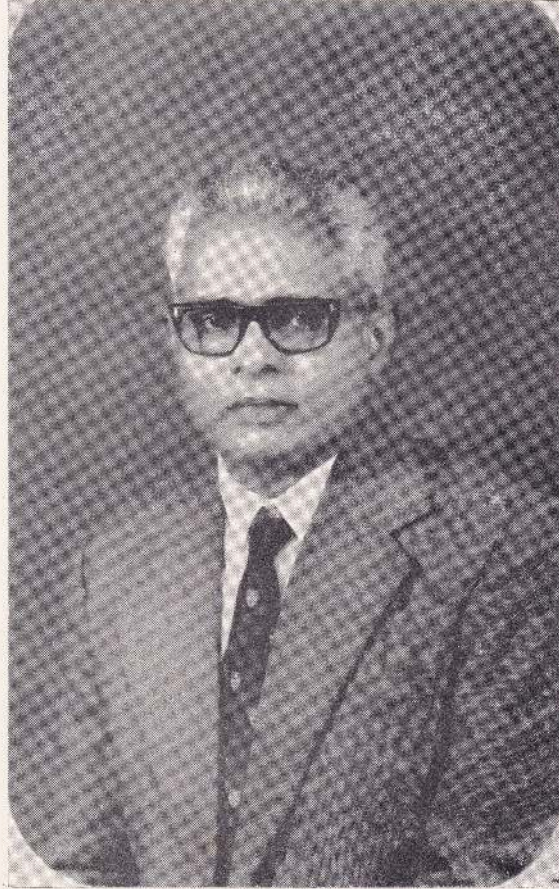
Where the Mind is led forward by thee into ever-widening thought and action—

Into that heaven of Freedom, My father let My Country awake.

Rabindranath Tagore (1861--1941)

GITANJALI

OUR PRINCIPAL

P. VETTIVELU Esq., B. Sc. (Madras); P. G. C. E. (Lond.)

EDITORIAL

Students in Turmoil - Some Thoughts

The worldwide phenomenon of unrest among students has aroused profound concern among all those interested in the future of the younger generation. If habits of indiscipline and recourse to methods of violence get rooted in schools it would be utterly futile to hope for any meaningful future for education or for our youths.

A rattling gory turbulence girded the globe and before the decade is out, a revolution will be on us. It spews violence, dissension, confusion, and rebellion. It boils over into a generation which seeks instant euphoria with slot machine rapidity. The young baffled all expectations. They became a strange tribe of long haired grotesquely attired wierdos, speaking the violent language of Anarchy, indulging in sporadic acts of vandalism, iconoclastic, alternatively rationalistic or mystic and avowedly committed to an ideal of reforming life. Student rioters clashed on campuses and in the streets taking up every cry which could exhaust a good sized polemic. Academic reform in the universities, structural changes within them, improvement of facilities, the war in Vietnam, the nuclear deterrent, Che Guevara the cultural revolution, and the war in the Middle east. They became self-appointed, united nations of the young taking over the streets or barricaded in their Universities, and expounding the basics of a revolutionary, shattering of existing institutions, modes of thinking and ways of life. Vociferous, violent and often misdirected, they demand a change which will give them emotional stability, behavioural freedom, economic supportability and an escape from purely material goals. The syndrome of youth in unrest is more in the west than in the east, has manifested itself in the emergence of cults diametrically opposed in ethos and pattern from societies around the world.

While an answer to the problem of student revolt is sought in a reform of the educational system, experienced educationists feel that the remedies must be found elsewhere. The causes lie still deeper - a total break-down of every type of discipline in school and at home. The older generation complain that today's youth is destructive. However, these plaintive adults fail to understand. so is our authorities at various periods, why youth has to resort to these means. Why? because the world the adults have created for their future generations to nurture and nourish is dangerous, most violent and hypocritical. It is from such an environment, these dissatisfied drop-outs are trying to break away. The gap between the young and the old widens day by day. The present teenager enjoys a freedom that

his counter-parts in the previous decades could not dream of. A wide variety of academic opportunities are open to him and he is aware of the world around him.

Born into a chaotic world today's youth is potentially an influential group of people who have never known or experienced peace. Today's younger generation sees the hypocrisy, futility and absurdity of the world. They are strongly convinced that things must change.

When we compare Ceylon with highly industrialised countries like the U. S. A. and Britain we have a contrasting picture. Our economy does not present a technocratic society against which youth might revolt. Besides our close-knit family system in which parental care and dependence is extended for a longer period provides a haven of security for the young. In Ceylon the clamour among youth is that they should be heard. Under the impact of western influences, traditional values have crumbled, thus leaving youth disoriented. Unrest is more in evidence among undergraduates than among school-boys. An educated youth has now arisen clamouring for jobs. The more universities we create the more trouble we heap up for the country, because education in most cases does not provide training for the professions or for the specialised forms of employment. Nor is University Education necessary for a large range of careers.

One of the chief reasons for unrest among youths, is the insecure economic position, after they complete their career in education. Youth is living in a climate of no inconsiderable unsettlement and gloom. Their future is fraught with frustration. They look forward to no certainties of employment or remuneration. The feeling that they have no future naturally makes for unrest. The whole problem has been aggravated by a system of education which is totally unsuitable for a developing nation like ours. Unless the authorities remove the economic base of youth unrest, friction is bound to arise, and which might crystallise into an explosive force. The energies of youth must receive adequate expression and also be canalised for social good.

Our Deputy Principal

K. MAHESWARAN Esq., B. Sc. (Cey.)

The College Speaks

*"This path through fields of knowledge go
This house in love's content e'er flow"*

"From the stand - point of wild animality it is the silence of man that is ominous". Hence it is perhaps, that tradition has it decreed that the helmsman of an institute should submit a comprehensive report about it to its official organ, the college magazine, for the edification of the interested public, Besides, it should abound in succinct statements about the activities of various houses, associations and committees of the college. These have, however rendered my task much easier than it would otherwise have been.

A college magazine should also reflect the life of the school in all its aspects. It has to be a catalogue of the details of the events during the existence of the college for that year, of its activities and anxieties, needs, and aspirations, problems and solutions. The interested parents and the public were deprived of this for the last four years or so. A lakh - rupee - buliding - project inaugurated by the O. S. A has thus far hijacked the publication of the magazine. The much needed science block has become a reality and is nearing completion and we are now happy that we are in a position to issue a number this year for the benefit of all concerned. I further have every reason to believe that it will continue to be an annual feature unhampered hereafter.

A friend of mine once cynically remarked that the difference between a permanent and an acting principal is that, while the former deludes himself into the belief that all is well with the school, the latter is plagued with a host of problems connected with the school.

Any institution of similar standing as ours should be satisfactory provided with the following requirements:

1. Adequate floor and seating accomodation.
2. A good play - ground,
3. A science block to contain the four laboratories.

Ever since free education, the pearl of great price, came within the reach of every child, pupils from neighbouring villages, actuated by the legitimate desire of receiving an education with a science 'bias' began to vie with one another in large numbers to gain entrance to our college. As we did not have sufficient accomodation to meet the very pressing demand for admission we had to impose restrictions on their very reasonable aspirations. Despite the restrictions we have now on roll 1750 pupils, while our floor accomodation is barely sufficient for even two - fifths of this number and our seating accomodation is hardly sufficient for threefourths of this fraction we have appealed to the authorities and we hope to get relief before long.

Before I venture further it is my bounden duty to give details of the achievements of our pupils in the public examination.

G. C. E. (Ord. Level)
Examination Dec. 1969

(a) Arts 'Bias'

No. presented	76
No. that passed in six or more subjects	12

No. that passed in five subjects

No. of distinctions

No. of credit passes

No. that qualified for G. C. E. (adv. level)

(b) Maths Science 'Bias'

No. presented

No. that passed in six or more subjects

No. that passed in five subjects

No. of distinctions

No. of credit passes

No. that qualified for G. C. E. (adv level)

G. C. E. (Adv. Level)
Examination 1969

(a) Arts 'Bias'

No. presented

No. that passed in all the four subjects

No. that passed in three subjects

No. that gained admission to the University

Results of the G. C. E. (A/L)
Arts - 1969

No. sat;-17 No. entered University :- 17

1. K. Arumugam
2. K. Rajadurai
3. V. Iyathurai
4. K. Kathiresu
5. T. Kandiah
6. V. Kaneshapillai
7. V. Kumarasingam
8. V. Sabapathippillai
9. K. Sivasubramaniam
10. T. Navaratnam
11. N. Navaratnasingham
12. E. Nagarajah
13. S. Arunasalam

14. R. Sangarappillai (Miss)

8 15. T. Subramaniam (Miss)

4 16. P. Somasundram (Miss)

62 17. S. Murugupillai (Miss)

(b) Maths Science 'Bias'

4 No. presented

5

116 Only one pupil passed in pure and applied mathematics. All the other pupils came down in all the subjects.

59 We heartily congratulate the six students who have been selected for technical training and posted to the three Technical Schools in the Island. I take pleasure in appraising the public that one of our students who sat the 1968 G. C. E. (O./L.) examination was gifted with a government scholarship for his outstanding performance in the above examination.

17

21

255

44

The results given above reveal one of our major defects. While we produce excellent results at the G. C. E. (Ord. Level) examinations, why is it that our results at G. C. E. (Adv. Level) Maths-Science 'bias' examination so deplorably poor? The best pupils go a begging to other schools for admission while only the left-overs stay on with us marking time, till they find some employment.

17

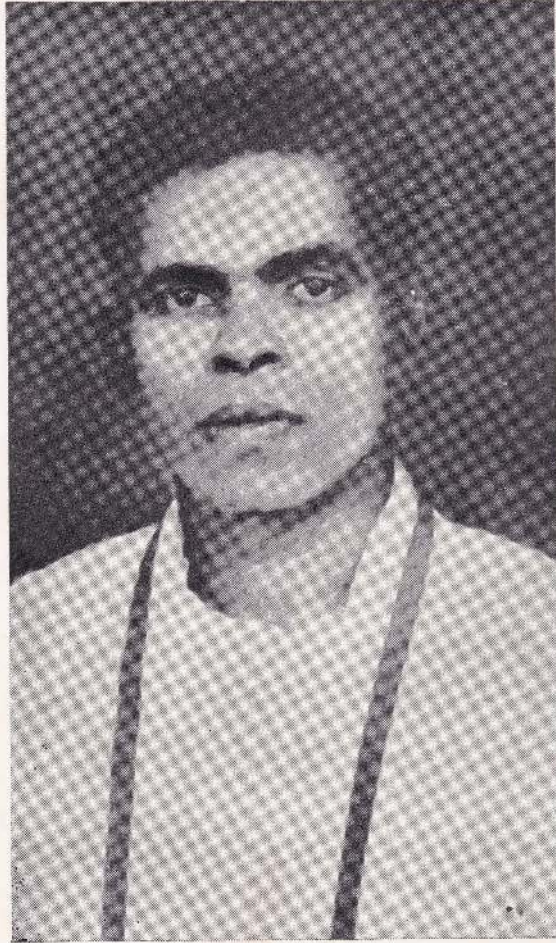
16

1

17

My predecessor in the fervent hope that we would be able to have, before long, adequately equipped laboratories manned by experienced specialist teachers for all the science and Maths subjects, took such action as to dam the tide of student emigration. I am now in the position of an heir who has to achieve all the aims and aspirations of the testator. The ground floor of the science block has been completed and we have now moved the Physics and Chemistry laboratories into it. The upper floor is meant for the Botany and Zoology laboratories. We require another sum of Rs. 15,000/- to complete it in full. Whether we

Our Kanishta Principal

S. GURUSAMY Esq.,

are able to complete it thus or not, within the next few months or so our four laboratories will be equipped enough to meet the requirements of G. C. E. (Adv. Level) examination. We also expect our department to give us additional equipments during the next academic year. As there will be no practical examination in the science subjects in and after 1971, we need not fear even if our laboratories are not adequately equipped. I am making my best effort to recruit the services of two specialist teachers, one for pure mathematics and the other for chemistry. Our Director of Education has himself promised to help us. We learn that notably qualified graduates have applied for appointment as teachers and we do hope this will be remedied before long.

The prefect system has erstwhile been reorganised and is functioning very well. The Prefects greatly help us in maintaining discipline and order. I heartily extend to them my grateful thanks for their unstinted service.

I am singularly fortunate in that I am ably assisted in the efficient administration of the college by two of my devoted colleagues: one is the Deputy Principal, Mr. K. Maheswaran and the other is Mr. S. Gurusamy, the Head of the Primary section. Mr. K. Maheswaran is a young, energetic man in charge of the college time-table and examinations. He is giving his best for the betterment of the college. Mr. S. Gurusamy, is a seasoned veteran with the entire administration of the primary section. I wish them both 'bon voyage' as it not only means well to the college but to me as well.

I would be sadly failing in my duty if I make no mention about the teaching staff. We are a band of 57 devoted, dutiful and enthusiastic teachers

who have the best interest of the pupils at heart. That the teachers, in turns, conducted practice tests in all the subjects on almost all the Pre-Poya days during the last term this year for the G. C. E. (Old Level) classes is testimony enough to vouch for their sense of devotion to duty, service to society, and loyalty to the Lord. The minor staff of the college too deserve praise. They are efficient in their work and render great help in the progress of the college.

I am very glad to state that we all work hard to make this college a living and growing Institution. I extend my sincere thanks and congratulations to them all on behalf of the college which is becoming a stimulating and living organism instead of a glorified 'penny-in-the slot - machine'.

Retirements :

Mr. M. Vythilingam, who was our principal from December, 1965 retired with effect from May, 1970. He came to us in 1952 as an Assistant Master and was elevated to Grade I Special Post within a month. Though he excelled as a class room teacher, he did not mix up very much with the rest of the staff. When he became the Principal he was a different person. He was almost always the first to come and the last to leave. The staff, as ever, gave him its co-operation, and on the academic side the school created unprecedented records. He will be remembered for three things. One is that on his own responsibility had the cadjan sheds removed from the playground and the pupils were able to use the playground even for such games as football. His most significant contribution is in the matter of building a one storeyed Science Block. The idea was hatched by his predecessor Mr. A. K. Kandiah who was Principal from 1963 to 1965. Mr. Vythilingam went all out to enlist the assistance

of both the alumni and the parents to collect money to build the Science Block. During his stewardship we collected nearly Rs. 60,000/- and the major part of the building has been completed. He is one who had the intention to know who had the mind to help the school. We have now an Open Air Theatre, a contribution from Mr. M. T. Subramaniam J. P. It stands more as a monument to the efficient administration of the Principal than as an evidence of the unstinted philanthropy of the donor. It is alleged that his administration has more on the side of being authoritarian. The parents, who are themselves of the same frame of mind seemed to have appreciated his way of doing things. The school is much indebted to him, and we wish him all possible happiness in his retirement.

Mr. V. Eliyathamby :

Another holder of a Grade I Special Post joined us only in 1969. He is a veteran teacher of many parts. At a time we were regretting the retirement of Mr. G. B. D. Nesamanickan, whose particular talent as a teacher of English earned praises on all sides. Mr. Eliyathamby filled in the vacancy very satisfactorily. He has been with us only for an year, and though he has officially retired with effect from September this year he continues to stay with us, like conscientious teacher that he is to ensure that his students who will sit the G.C.E. O/L. in December, 1970 are not handicapped by a change. We wish him all possible happiness in his retirement.

Mr. S. Saravanamuttu retired with effect from April 1970. He has been a teacher for over 35 years and was on the staff of our school for nearly 25 years. As a class room teacher he was par excellence. He did also take great interest in the cocurricular activities of

the school. Though he would never make any noise about himself, he was very popular both with his co-teachers, and with the pupils. His personal influence and his zeal in raising the fund for the Science Block deserve special mention. We wish him all happiness in his retirement.

Teachers about to retire : Consequent to the implementation of an unprecedented policy we seem to be destined to lose the services of four of our veteran teachers at the end of the current academic year, 1970. Our school owes not a little to Pandit K. Veluppillai. It cannot be an exaggeration to say that very few identified themselves with our school as this most devoted teacher. He has been an old pupil of this school, and this perhaps accounts for his taking more than ordinary interest in the school. He was always ready to give his best for his alma mater and in fact all principals under whom he worked took him into their confidence and gave effect to his suggestions. He is associated with this institution for over 45 years, both as a pupil and teacher. This is in fact the longest. He has been a teacher here for nearly 22 years. In every schemes designed to promote the status of this institution he selflessly took part. To the Science Block Building Fund he is one of the few who contributed Rs. 1000/- each. He is an Oriental scholar, with an overwhelming love for Tamil and Sanskrit. As a teacher of these two languages he had few equals, and the successes of his pupils in Tamil at the G. C. E. (Ad. Level) Examination were unique. If and where other teachers equally competent were not available to teach other subjects, he would offer his services, for he set the progress of his Alma Mater above his personal interests. He does also set a worthy example as a devoted saivite.

We do even venture to say that the vacancy that would be created by his retirement can never be adequately filled. The school may get more competent teachers but possibly none will be so much devoted to his Alma Mater as this grey haired Pandit.

Mr. N. N. Gunaratam: is another veteran who comes under this category of teachers who are victims of a new policy. His particular talents lies on the side of figures. He has been indispensable to all principals in matters relating to accounts. He is also a Specialist Teacher of Book-keeping and Arithmetic. Pupils who despaired over their poor Arithmetic obtained his help and their success would seem a miracle. His particular contribution is on the side of enlisting cooperation of the parents to ensure the achievements of the pupils. He has been on the staff for over 23 years. He is a good mixer and is very popular both with his colleagues and with the pupils.

Mr. C. Manicavasagar true to the tall and athletic figure that he has, was in charge of the sports of our school, and set worthy traditions of sportsmanship. His colleagues seem to look upon him as a shrewd one, whom none can outwit. He has served the school very devotedly and is ever ready to do his best for the school. As a class room teacher he handled his subjects with supreme competence. He believed much in democratic approach and the pupils enjoyed his lessons.

Mr. U. Sivasamboo has been with us for nearly 35 years. Her duties both as wife and mother never interfered with her duties as a teacher. She set worthy examples, particularly to those of her sex and and as a teacher she gave her best.

We heartily wish all blessings for these four teachers who are likely to retire before reaching their 60th year.

We do feel sure they will continue to be interested in the progress of this institution and help us whenever necessary. May God give them a happy retired life.

Our Bereavements :

It is with great grief that we record the untimely departure from our midst two of our very hard working teachers. One is Mr. V. K. Velupillai, who was on our staff from 1948 and made his journey to the land from whose shores no traveller returns. He was unostentatiously devoted to his Alma Mater. At all times he was ready to serve the school. His services in raising funds for the Science Block were very commendable. We extend our most heartfelt condolences to the members of his family. The other is Mr. M. Chelliah. He is an old pupil of our school, and he joined our staff in 1968 as the Head Master in charge of the Primary Department. He won the hearts of all by his bewitching personality and winning manners. His devotion to his duties, interest in the progress of his pupils, and his influence with the parents have won for him a unique place here. We convey our most heartfelt condolences to the bereaved members of his family.

Transfer of Mr. P. Jesuthasaran

This non-Teacher member of our school staff has been here for nearly 10 years. During his period he was more or less the life wire of our routine administration. Though in designation he was christened the school peon he is a talented young man of many parts. He worked so enthusiastically for the school, that we used to ask ourselves if the school could go on without him. As the result of his passing a recruiting examination, he has been transferred as a typist to Mannar Kachcheri. We wish him both success and happiness in his new sphere.

Our Open Air Theatre

Few schools in the North can be proud of having an open air theatre. Its uses are manifold. In this connection we must thank Mr. M. Vythilingam, to whose retirement we have already made reference. In place where men of means are scandalously rare, our retired Principal knows from his wide knowledge of men and matters that there was at least one who could respond to appeal of this nature. We are obliged to both Mr. M. Vythilingam and to Mr. M. T. Subramaniam J. P. for this monumental structure which has been put up at a cost of Rs. 10,000 which has been solely borne by the latter.

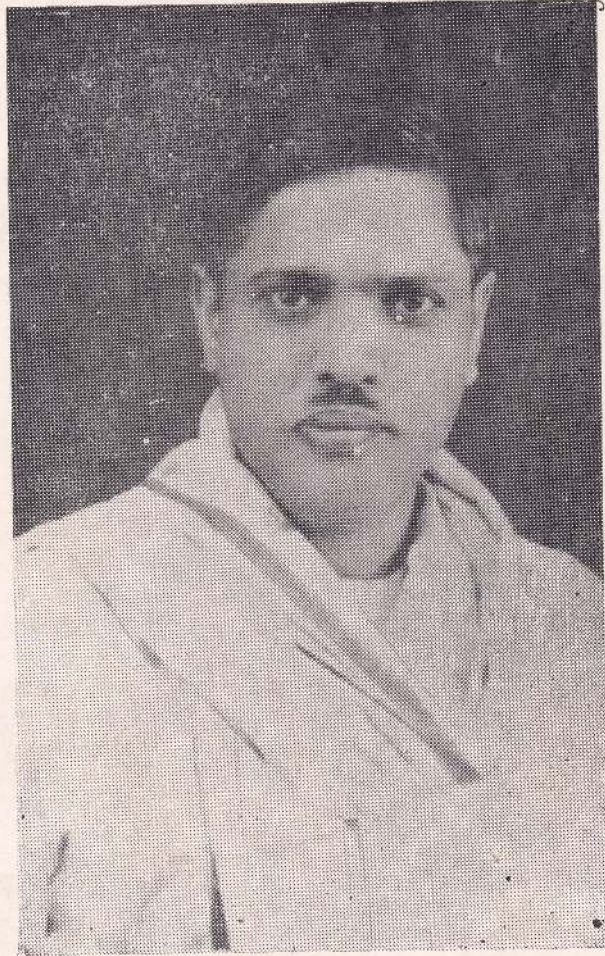
Our Science Block

This is our greatest achievement. As pupils began to flow in from various parts, we were fighting hard to find accomodation. Our science laboratories began to shrink in their dimensions and did disappear in parts. To fortify our existence as a grade one institution we felt we must have four well equipped laboratories—for Physics, Chemistry, Botany and Zoology. The idea that hatched when Mr. A. K. Kandiah was principal, gained momentum during his successor's regime. Pupils, past and present, teachers past and present parents and well wishers went all out to collect money. The project was estimated to cost 1 lakh of rupees. We have been able to collect about

Rs. 85,000. In this connection we are obliged to make special mention of Messrs S K Chelliah Retired Vice Principal of this school, S. Sivanarayana-moorthy a distinguished old boy, K. Veluppillai Assistant teacher who did contribute Rs. 1000/- each to the fund. We are also greatly indebted to Mr. S. Sinnadurai (the Proprietor and Manager of Sinnadurai Bros, who very generously contributed Rs. 800/-

Our Science Block has been partially completed and our Chemistry and Biology laboratories have moved into it. We require another Rs. 5,000/- to complete the building and to house the other two laboratories—Physics and Zoology. We thank all those who have helped us to become the proud owners of an excellent Science Block.

Newcomers to the Staff We heartily welcome the eight new members to our staff. Of these Mrs. G. Markandoo Mrs. R. Thiruchittampalam and Mr. V. Govindasamy are not quite new in that they have been with us before they were transferred out. The other four teachers are M.s. P. Alagaratnam, Mrs. K. Navaratnam, Mrs. I. Nagarajah, Mr. K. Arunasalam and Mr. S. Sithamparapillai. We are glad to note that all these teachers are well experienced and have won laurels at the schools where they had taught earlier. As individuals they are new neither to us, not even to the school and we are sure they will all fit into our social climate easily and will give their best to the school.

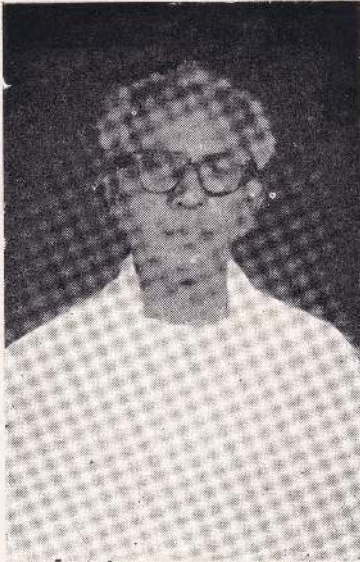

M. VYTHILINGAM Esq.,
Cur Former Principal
15-12-65 — 29-5-70

Farewells on Retirements

Farewell to M. Vithilingan Esq.,

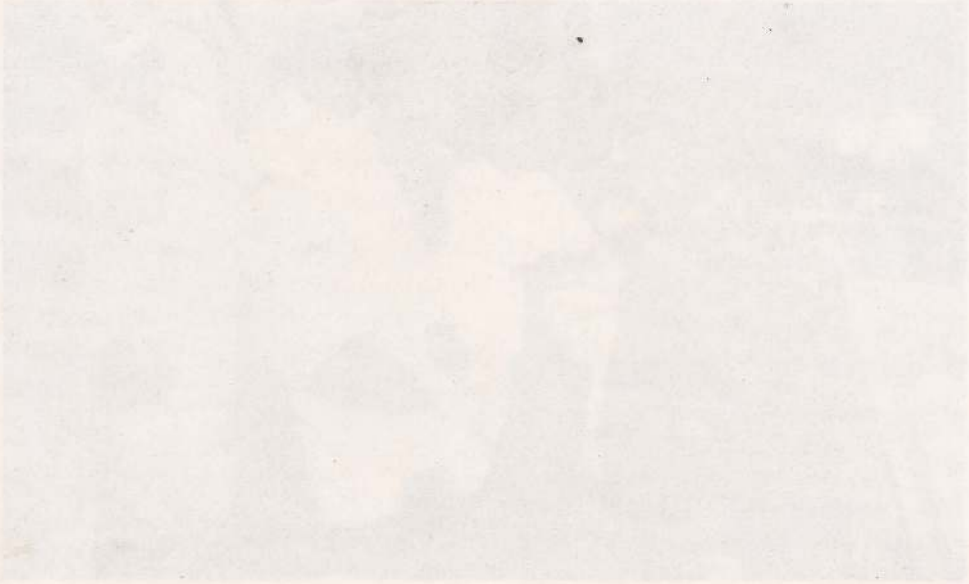

Mr. S. SARAVANAMUTHU
Teacher C. H. C. 1-8-46—5-5-70

Mr. V. ELIYATHAMBY
Teacher C. H. C. 1-9-69—25-9-70

Journal of Research

Journal of Research

Mr. V. ELIYATHAMBY
Teacher C.H.C. 1-10-55-56

Mr. S. SARAVAYAMUTHU
Teacher C.H.C. 1-10-55-56

The Place of English in our Education

by K. Nesiah

Language is integral to the life of man; some of his highest achievements have been through language. When it comes to the mother-tongue, it is not only essential means of communication, but integral to the development of personality; it helps to mould not only the intellect, but the character as well. It is through their native languages that groups discover collective consciousness; where two or more linguistic groups have found themselves within the bosom of a single state, some degree of bilingualism or trilingualism is inevitable.

From early times, however, people everywhere realized that speaking in the mother-tongue, or even in more than one tongue, would not carry them far unless one of these tongues had a wider world currency. Every great age has had a dominant language that served as the vehicle of the civilization to which it belonged. In ancient Ceylon, Sanskrit filled that role linking our culture with that of the great Indian civilization.

Ceylon's modern history has determined that English should be our international language. We have witnessed too how in our time English has replaced French as the official foreign language in Ethiopia and replaced Dutch as the popular foreign language in Indonesia, to cite but two other examples why, English is well on the way to becoming the widely accepted language of the world community. No longer the King-Emperor's English, but the self-chosen language of free peoples' English is one of the official languages of the United Nations and its most frequent working language. Not only is half the literate population of the world literate

in English, more than half the world's newspapers and more than half the world's radio programmes are in that language. Nearly all scientific and technical knowledge is available in English either in the original or in translation. In turn, English is the world's most translated language. 10,000 English books being translated every year into other languages. No longer as usurper of the mother-tongue but its ally (in Gandhiji's happy phrase) the English language is helping Asian scholars and scientists to be at the height of their time. To be ignorant of English is to be functionally illiterate in the modern world.

We must not fail to note that it is this existing encounter with English that is helping us to turn our ancient languages, like Tamil and Sinhala to new uses. Basically it is the revolutionary task of using as media to absorb the social and scientific revolutions of our time, these languages which have hitherto been used as the language media of a religious and cultural civilization. Under pressure from Western modes we have already adopted new literary forms as the more adequate vehicles to convey a new way of life to a mass readership. Forms of writing apart, it is the search for fresh springs from which to draw nourishment for the life of today. It is true that those who do not write in Sinhala or Tamil will have but few readers; but those who do not themselves read English will not be able to take their readers into the second half of the twentieth century.

Why, if only we are prepared to admit it, the English language has played a significant part in the revival and study of Tamil and Sinhala, Hinduism and Buddhism, and generally in the resuscitation of our cultural heritage and it is a continuing role. Present day studies in these fields will be hopelessly handicapped without familiarity with English and what Western and Eastern scholarship has assembled in language. Likewise, English is the single large entrance through which we gain access to the science, thought and culture of the modern world, does not matter in what language medium these find first Expression.

So that, like many other countries, we have no choice but to adopt the "three-language-formula", Surely, to refuse to know the other language in a bilingual country or prize the culture enshrined in it as part of our common heritage, is to deny both the existence of the nation itself and the legacy of its history. Indeed, the message of the past proclaims loudly the ideal: Four religions, one People; two languages, one Voice. At the level of scholarship and creative writing, it challenges our intellectuals to pursue (in the spirit of Ananda K. Coomaraswamy) Buddhist, Hindu, Christian or Islamic studies and to write for the national readership in Sinhalese or Tamil, irrespective of the religions or linguistic affiliation of the scholar !!

But the language that will take scholars (and readers) into the seventies of the century is undoubtedly English. We may well ponder over the reasons which have prompted the U S. S. R. to adopt the three - language formula, even setting up Special Language medium schools where a few modern subjects are taught often in English.

We should also see the significance of India's Kothari Commission's three-language formula :-

- (1) The mother - tongue or the regional language :
- (2) English or Hindi "For almost all the pupils in the Hindi areas and for a majority in the non - Hindi areas, English will probably be the second language". English should not be begun before Class V, but class IV children may be taught the Roman alphabet.
- (3) A modern Indian or foreign language, not covered under (1) and (2) a study of three languages should be obligatory in Classes VIII - X though the third language may have been studied earlier on an optional basis. Only two languages need be compulsory at the higher secondary stage and none in higher education.

We would do well to distinguish between these broad levels of proficiency in English. Commencing English as the second language in Class V, we should work towards a stage of bilingualism, especially [as pupils reach the Advanced Level. Many especially those who do not reach even the Ordinary Level, may not gain anything more than a Working Knowledge of English, due to lack of linguistic ability, or motivation, or perhaps study opportunity. Next, the nation must build up a large reservoir of educated persons who have acquired a functional use of English, perfected a tool that gives them access to technical writing, books and journals, use it as a 'library language', and follow lectures and broadcasts. Some of these would likely cultivate the power of

expression in speech and writing; may be, that English becomes their first language so far as their special subjects are concerned. All school teachers and professional men should be competently English - swabasha bilingual (if not trilingual). Thirdly, the proof that this country has active membership in the world intellectual community is a supply of exceptionally gifted persons some of whom are able to use English (or other foreign language) as creative medium, to speak and write in that language to world audiences.

Let us not forfeit the vantage ground on which Ceylon already stands. This country possesses a sizeable number of persons with a command of English such as few Asian nations have. For a small country we have begun to send out a relatively large number of persons who man key positions in international and foreign institutions. Our small elite have already made their mark as member of the world intellectual community. When all is said, let us not forget that the true measure of the greatness of a nation is the extent of its contribution towards a better future For humanity.

Space donated by

NANDHI INDUSTRIES & AGENCIES Ltd.

TELEPHONE : 3855 & 4160

23, YORK ARCADE ROAD
COLOMBO I

Compliments of

அன்னலட்சுமி தங்க மாளிகை
சாவகச்சேரி

நவீன வேலைப்பாடுள்ள

தங்க வைர நகைகள்

உத்தரவாதத்துடன் கிடைக்குமிடம்.

—ஓடர் நகைகள்—

குறித்த தவணையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

ANNALUXMY GOLD HOUSE

209, Kandy Rd, Chavakachcheri

Chavakachcheri

★ பலவித வைபவங்கள்

★ அறிமுக அட்டைகள்

★ வர்ணப்படங்கள்

ஆகியவற்றிற்கு திறமையும் தரம் குறையா படப்பிடிப்பாளர்

குகன் ஸ்ரூடியோ

சாவகச்சேரி

The Future of Tamil Youth

*A time like this demands
Great hearts, strong minds, true faith and willing hands;
Men whom the lust of office cannot kill,
Men whom the spoils of office cannot buy,
Men who possess opinions and a will,
Men who have honour, men who will not lie.*

Oliver Wendell Holmes

The wide-spread economic distress and the progressive degradation of sections of Tamil Youth, resulting from large-scale unemployment and subjection to false values have made it imperative that the one question to which all right-thinking men should address themselves without delay is the economic rehabilitation of the rising generation. However divergent and conflicting opinion may be on other matters, on this there is complete unanimity.

Paradoxically, it has been the misfortune of the Tamils that during the last one century and more, fortune has been inordinately kind and propitious to them. The Public Service and the learned professions have been a virtual preserve of theirs. They did lucrative trade in many parts of the country and built up big fortunes. To crown all that, Malayan wealth flowed continually into nearly every home in the North. No other people have had it so good.

No wonder, then, that Tamil youth, nurtured in such easy affluence, have lost their traditional racial characteristics, their proverbial capacity for taking pains and a readiness to shoulder responsibility, their sturdy independence and their spirit of enterprise, their frugality and adaptability-qualities which have distinguished them from other races of the Island

and given them an enviable place in national life. Nay, they have sunk into a condition of lethargy and indolence, are prone to take all things for granted, have little sense of purpose or direction and tumble through life as best they can.

The evils inherent in this unhappy transformation will not in themselves prove so disastrous, if circumstances continue to be what they have hitherto been. But it is common knowledge that circumstances have changed and changed radically for the worse. The Public Service and the learned professions have ceased to hold out the prizes that they did in the past. Our business men are on their last legs. To make things worse, Malaya has locked and barred her gates against all foreigners.

It is therefore incumbent on our youth to effect a corresponding change in their outlook and attitude to life, adapt themselves to the changing circumstances that confront them. History records that man or beast that fails to adapt himself or itself to the changing conditions of life faces extinction. Unless our youth wake up to the realities of the situation, recover those pristine virtues that have been the prop and stay of our people for ages past, face the present challenge with courage, vision and resourcefulness, blaze new trails,

strike new paths, their future will be inexpressibly bleak.

But what do we see before our eyes? Cinema halls and pleasure resorts have claimed a large majority of both the sexes in desperate search of cheap merriment to beguile their idle hours. Cinema magnates quick to exploit situations keep their halls open at all hours of the day and night, during both holidays and working-days. Local bodies, heedless of the harm done to growing youth and bent solely on increased revenue have sanctioned it. A most poignant sight it is to behold myriads of gaily-dressed but distraught young men and women in the prime of life and in the full possession of their faculties—the sole hope of a decadent race—trooping in and trooping out these halls at all hours of a working-day. Such colossal waste of man-power among a people whose economy is tumbling down a precipice is heart-rending in the extreme.

Unless public opinion raises its voice in protest against this pernicious trend, the harm done to the community will be incalculable. Nor can we blame youth for such wanton waste of their precious time and energy. The reason is that they have not been provided with anything worthwhile to do. It is a serious indictment of our leaders and elders that such degradation should have set in, that they should have permitted such conditions to prevail in their midst, that they have not spared a thought for the future of the multitudes of youth who are today languishing in enforced idleness, sloth and dissipation and eating their hearts away in woeful silence. Have these leaders and elders forgotten the fact that it is their primary duty and

responsibility to pave the way for a bright future for youth, that in any programme of national endeavour, their future should be given top priority and that every avenue of employment should be assiduously explored and exploited.

Now that the prospects of the white-collar job are fast receding into the background or proving a will-o'-the-wisp in the wake of the area rule and the ratio basis, that all forms of private business enterprise have been subjected to numerous curbs and controls and that foreign governments, which absorbed considerable numbers of our educated youth in their service are fast becoming self-sufficient, it is to the land that the large majority of our youth should turn more and more for their future. Nor will they be mistaken if they do so, for the land holds out infinite possibilities for aspiring youth, who will not fight shy of hard work, who have an urge to produce and to create. Oliver Goldsmith, the great English poet and playwright spoke ecstatically of "a rood of ground that maintained its man." Every Tamil youth will find not one rood but ten, if only he will seek them in the traditional homelands of the Tamils which through their own past neglect and present indifference have been ravaged by the predatory jungle but which in our good old days, were rich and smiling plains—all the land ranging from Trincomalee, Mullaitivu to Vavuniya, Mannar and Puttalam. If only our unemployed youth would make up their minds to move out of the narrow confines of the Peninsula and spread out to these extensive tracts of virgin territory and with the aid of modern science and technology, bring every inch of

land under intensive cultivation, not only will the land—to use a hackneyed idiom—flow with milk and honey, but what is more fundamental, the ever-recurring problem of unemployment with all its concomitant evils will cease to torment them. All the most progressive countries of the world derive a great portion of their national wealth from the land. Nor do they regard agriculture as anything undignified or beneath the notice of a gentleman of culture and breeding. Nor did our forbears regard it as anything other than honourable except during the brief interlude of foreign rule. History tells us that the landed aristocracy of England in the hey-day of its power and pre-eminence derived its immense Wealth and social esteem from the land.

If, instead of going on bended knees to politicians and bureaucrats with the begging-bowl for small pittances in the shape of a job as a bus-conductor or clerk or peon or some kind of menial employment which can at best give them a precarious livelihood and a bag of false values, if only our youth take to the land, Mother Earth will lavish on them her inexhaustible affluence.

It has become a fetish with our Colombo-oriented leaders and spokesmen to decry the economic possibilities and viability of the Tamil areas. These rootless, stakeless men living in ivory towers, in the cushy comforts of metropolitan affluence, with no grip on realities, with no knowledge of the immense hidden resources at our command and making no effort either to acquire such knowledge roundly and brazenly declare that the Tamils have no future in their traditional homelands. It is such ignorant and irresponsible chatter coming from so-

called responsible and knowledgeable men that has scared Tamil youth away from the land. These men are worth listening to if, in the same breath they suggest other alternative sources of employment for youth. They do not do that either. And yet they persist in their leaden cry.

There is in our midst another class of local sahibs, the today politicians, the tuppenny saviours who have been the ruin of the race. Their sole conception of national duty is sowing the seeds of internecine discord, pouring abuse on all who refuse to toe their line and thus splitting into innumerable splinter groups a people that for centuries untold have lived in perfect harmony, good will and amity. The appalling poverty, misery and suffering that stalk the land in the wake of wide-spread and ever-increasing unemployment, the utter helplessness and frustration that hold whole classes of people in thrall leave them unmoved. Parasitic growths who at election time march from door to door promising the millennium but when the seat is won, retire to the cushy comforts of a well-provided five years. If ever they act, it is in desperate search of some plums for themselves or their kith and kin. Have these men ever nibbled at the people's problems? Have they ever spared a thought for the teeming hordes of unemployed youth languishing in sheer helplessness, sloth and dissipation, for whom life has nothing better to offer than lifelong misery, privation and hardship? Have they ever met together under one common roof to do a day's honest thinking on constructive creative lines, to concert plans for the alleviation of suffering among a people afflicted with a multiplicity of ills.

If leaders had led, spokesmen had spoken out, saviours had saved or redeemers had redeemed, such an unprecedented plight would never have overtaken a once great and prosperous people. These leaders, if they are worth their salt, should know that economic freedom is the parent and precursor of every other freedom known to man and have placed it in the forefront of their programme of action. But assuredly they have no programme worth the name. If they have any, it is how best they can feather their own nests and encompass the seat at the next election.

Why don't these garland-hunting, limelight-seeking, platitude-mouthing saviours and redeemers go round the country and tell misguided youth in so many words that it is no longer safe to place exclusive reliance on the white-collar job but that they should turn to other callings for survival? Why don't they bring home to the powers-that-be the stark economic poverty and distress that hold the Tamils in bondage, prevail on them to open up the immense tracts of cultivable Tamil territory and settle the teeming masses of unemployed youth on the land? Surely a government exists for the people and if the truth were brought home to it, if sustained pressure were brought to bear, no government worth the name would fail to respond. Why don't they tell the rulers that in a unified Ceylon all appointments to the Public Service or admissions to the Universities should be made on merit and not be tainted or sullied by discrimination of any sort, that considerations of race or religion or any other extraneous circumstance have no place in a unitary democracy?

There is another avenue of employment which holds unlimited opportunities for our youth, if only our leaders and elders give the correct lead—I mean the industrialisation of the Tamil areas, the setting up of industries, big and small. While there are hundreds, nay thousands of industries of every description in the South, either State-owned or State-aided or wholly private, there are just a handful in the North. It is impossible to exaggerate the extent to which this speedy industrialisation has gone towards solving the problem of unemployment and relieving economic distress in the South. Have our leaders ever drawn up a programme of industrial development on much the same lines as the leaders of the South have done or enlisted the aid of the State or the private sector to implement it? Do they expect the many lakhs of unemployed youth—the sole hope of the community—to wither and waste away in lifelong misery and privation. Heartless men, who wallow in abundance, can hardly imagine the volume of hardship and distress the youth of country suffer from day to day, how much they eat their hearts away in silence. At a time when no effort should be spared in building factories and workshops and by so doing, increasing national wealth and easing our economic distress. We see cinema-halls soaring sky-high in every nook and corner of the Peninsula and thus encouraging waste and dissipation.

The spectacular success achieved by a few industries already in existence, viz. the textile centres scattered all over the Peninsula though the methods adopted are yet primitive and little girls slave in them from morn till eve—encourage the belief that there

is unlimited scope for industrial expansion and that our youth will take to it easily, if only our leaders will make up their minds to organise them with State-subsidy and private enterprise.

If instead of treating the gullible masses to periodic outbursts of childish prattle about party shibboleths and such other high-sounding nothings, which have led the people nowhither out to the wilderness or indulging in cat and dog strife which has made the Tamils the laughing-stock of the country, if only our leaders address themselves to this all-important

problem of saving a crumbling economy and ensuring a woe-stricken people a new lease of beneficent life, they would acquit themselves as true leaders worth a people's trust and legitimately earn for themselves their much-coveted title 'Honourable'. The people look for constructive, creative leadership, for men of vision and action, who can plan wisely and act ruthlessly, men who, like Moses of old, will lead the people out of the wilderness to the Promised Land of peace and plenty.

M. Vythilingam

79/B, Brown Road, Jaffna.

MAHALUXMY BOOK DEPOT & STORES

KANDY ROAD, CHAVAKACHCHERI.

Stockist For :

GOVT PUBLICATION
MASTER SEVEN DISTEMPER
C. B. E., TUNGSRAM BULBS
DUCO, DULUX PENTALITE PAINTS
AGRICULTURAL CHEMICALS
HARRIS, RAVI Painting BRUSHES

மகாலட்சுமி புத்தகசாலை அன் ஸ்ரோர்ஸ்

கண்டிவீதி, சாவகச்சேரி,

எங்களிடம் :

பாடசாலைப் புத்தகங்கள் உபகரணங்கள்,
அழகு சாதனப் பொருட்கள், கிருமி நாசினிகள்,
மருந்துவகைகள், ஆகிய பொருட்களை
குறைந்தவிலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உளநாட்டுக் கைத்தொழிலை ஆதரிப்புகள்.

யாழ்ப்பாணம் உலோகத் தொழிற்சாலை

(ஆரியர் குளம் - குருநாதசுவாமி கோவிலுக்கு முன்னால்)

45, பருத்தித்துறை வீதி, - யாழ்ப்பாணம்.

(Electric Welding) இயந்திரத்தைக்கொண்டு உங்கள்

லொறி, வான் செஸ்களும், உழவு யந்திர (ட்ராக்டர்)

உடைந்த உறுப்புக்களும், சீனச்சட்டி, இரும்பு, மற்றும்
இயந்திர உபகரணங்களும் ஓட்ட

நவீன அமைப்பு வீடுகளுக்கு கிறில் யன்னல்கள், கேற்றுகள்,
கதிரை, மேசை, கட்டில் மற்றும் வீட்டுத் தளபாடங்கள்
செய்ய

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த தொழில் ஸ்தாபனம்.

Best Compliments of

"VIMALAS"

MARKET, CHAVAKACHCHERI.

GENERAL STORES

FOOT WEAR OF ALL VARIETIES

TRUNKS — SUIT CASES & HAND BAGS.

Prop: K. Navaratnam

No school tomorrow

By R. Kandiah M. A. Dip. in Ed.
Lecturer, Junior University, Palaly.

The switch swished wildly and swirled round the trunk again and again. The boy paused for a while to catch his breath. Then resumed his flogging. The young mango sapling shivered and shook under his belabouring.

"You don't know what is two into three? you son of a ." He was just interrupted by his Aunt's voice. She was calling him to come and have his tea. There was a lull. Getting impatient at his delay she shouted :

"You, good for nothing brat" your mother must have preferred to die rather than put up with you. What sin have I done to be made to look after you".

Like an old brooding hen which was being always disturbed, emitting some guttural shrieks time and again, she busied herself in the kitchen.

He stole into the kitchen rubbing against the sooty walls and peered into the semi-darkness of the window less mud hut to get his tea. The woman by the fire just glowered at him and pushed the tin plate of boiled grams and the mug of black tea towards squat plank of wood. Usually he used to sit there and have his bite. That day he didn't sit. Sliding his back even further he stretched out his hand and took the plate of grams. The woman had started blowing the fire. Then she slowly turned and stared at him. Her eyes were red and tearing on account of the smoke. Her face screwed up.

"What were you doing in the backyard?"

He didn't speak

"You dumb buffalo. They must have closed your mouth with stitches

at school. I have heard you talking to yourself. But when I speak your lips are shut"

"What were you doing under the trees"?. She thundered again.

"I was studying", he mumbled.

"Studying" you are so bright. You can study without your books. Where are your books, you stupid fool? God only knows how I had to skimp to buy you that book and the two exercise books".

The boy looked cowed. The grams were a burden to his spindly hands. The blowing of the fire and the verbal eruption had nearly exhausted her. She felt better and her attitude towards the boy softened. Her beady eyes narrowed to a slit. In that preëvish and pinched up face they were alert and watchful like a crow's

"Son why don't you sit and eat? He was quiet again. Her eyes fixed on him keenly and searchingly to take in what was writ on his face.

"Why are you crying? You are not feeling well?"

"I'm alright"

"Then sit down and eat. You are in no hurry now?"

"I can't sit."

"Did you hurt yourself?"

"No"

"Then, what's the matter?"

He had no answer, Instead he started to whimper and then to sob, in spite of himself.

"What is the trouble. My boy?"

"I.....have..... a..... pain..... here," he stammered touching his bottom.

She came nearer, put her arms round him and led him to the door-way. There she lifted up his cloth and examined the scraggy rump for the tell tale sign. There were five perfectly proportioned contusions neatly ordered like a puzzling problem in geometry and delicately laced with blood. At certain points the oozing were bold and purplish. One bruise had curved elegantly round the bum and had inched closely to the front part of his loins. She wondered what master-hand could have effected such a pattern on that sustained scale.

"Were you up to your monkey tricks?"

"No"

"Then"

"Numbers". I got all my sums wrong"

"Fat head"

Sighing, she got up. half-bent she went to the fire-place. Then straightened herself and took a battered tin from the loft. There was some black oily sediments. She put it on the fire for a few minutes and then staggered back to the door-way.

"My boy, [this seasoned] gingelly oil would do the needful, she ejaculated.

The boy lay prone in the kitchen. His body felt cool on the cow-dung plastered floor; The oil, newly warmed and hot with the remnants of old spices stung him first. But his yell was muffled. The old calloused fingers licked over the wounds. He breathed easier.

Like a slow motion picture his experience on that day at school unrolled before his eyes. Drawing the trains of his 'verti' and holding the loose folds in the middle crumpled with his left hand against the belly and the 'national' banian open down to the chest exposing

the mis-shapen pigeon-breast, the hunch back arithmetic teacher slouched down the corridors into the class. He sat cooped up like a diseased fowl, looking down at the table in front as he mumbled to the class. Time and again he looked at the boys through the corner of his eyes set permanently at obtuse angles. There was absolute silence. Then he lifted his left shoulder, but tilting his head down to the right, twitched his eyes-brows gathered his 'verti' with both hands as if he was going to make a ball out of it, and slowly hoisted himself up. Then he pushed himself side ways to the board and wrote out some sums and walked out. He had never earlier left the class in the middle of a period. So the boy called it a day and busied himself drawing out his impressions of the teacher on the last page of his exercise book. He got the figure alright. The eyes askew, the hair standing out like porcupine spines and the back like a sack of potatoes and the clothes ballooning over the lanky body, attained concrete shape and form with little effort. The work was complete. The bell rang.

The English period had started. The teacher was absent. The boy was happy. Five minutes elapsed. Lo and behold! the teacher appeared again. The exercise books were collected and he started to correct the sums. The boy's book was a blank. A cipher was registered. The book was being closed, but through an uneven space he espied something on the back page. There was a wry grin. The cane from the office arrived. The boy as if in a trance, walked to the front. For the first time he saw the teacher nearly jump out of the chair without the usual gyrations. He felt as if he was on the ocean floor with masses of water surging all around. Perhaps he struggled but the hands and legs refused to move. Then

it was quiet as if he had been washed ashore. He came to his senses. He was standing rooted to the ground. Then there was a sudden roar: "You, devil, are you deaf? Go back to your seat. You are trying to teach me". He walked mechanically to his seat. The body felt numb all over. He wanted very badly to be by himself. So he ran and ran when the school closed and went straight to the back yard to heal his inner-wounds. He heard his Aunt's voice!

"You'll be alright in a day. Stay at home for a day or two. Your teacher wouldn't miss you much. Would he?"

The boy felt a thrill running over his whole body.

"No school tomorrow."

He wanted to shout out his happiness. But thought it wiser to let himself go in the back yard under the swaying palms and the friendly mango trees."

துரை அன் கோ

23/3 ஸ்டான்லி வீதி, — யாழ்ப்பாணம்

"யூ ஆ சா"

பற்றறி

YUASA
BATTERY

உங்கள் கார்களில் உல்லாசப் பவனிவர ஒரு "யூ ஆ சா" பற்றறியை இணைத்துப் பாருங்கள்.

உங்கள் பலரகப்பட்ட உழவு இயந்திரங்கட்கும் விசேஷமாக பேர்குசன், டெக்டர்ரா-பியற் போன்றவைக்கும் மிகக்கூடிய வலிமை சக்தியை வழங்குகின்றன. இலங்கையில் உற்பத்தியாகும் அதி உன்னத, மிகச்சிறந்த தயாரிப்பு. இப்பொழுது கூடிய கழிவுடன் 1½ (ஒன்றரை) வருடகால உத்தரவாதத்துடனும் விற்பனையாகிறது.

வடமாகாண ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:-

THURAI & Co.

23/3, STANLEY ROAD, JAFFNA.

தொலைபேசி: 890

தந்தி: லுவல்ஸ்

சரோஜா தங்க மாளிகை
SAROJA GOLD MART

உரிமை: இராசையா இராசதுரை

வைர இறக்குமதியாளர்
JEWEL & DIAMOND MERCHANTS

கண்டி ரோட்,

சாவகச்சேரி

V. M. K. GOLD HOUSE

Kandy Road, Chavakachcheri.

Prop:- K. PULANDRAN & Bros.

உண்மையின் உரைகல்

உத்தரவாதத்தின் உறைவிடம்

மங்கையர் மங்கலம்

எங்கும் புகழ் நிறுவும்

சிறந்த தங்க வைர நகைகளுக்கு

வீ. எம். கே. தங்க மாளிகை

B 55

by A 59

In this age of startling scientific advancement life becomes beset with a bewildering series of surprises: some pleasant; some painful. Whatever the implications may be, at times, the latter become inevitable though very shocking by reason of their suddenness.

If as is feared, the Big Bomshell 55 blazes on the mid night of 31st December 1970, coincidentally also the moment the old year will wither away yielding place to the New, some thousands in the Public Sector will be discharged and discarded as unserviceable. Not that they cannot be put to use after servicing as used cars are done but that they are to be replaced by new ones lying in plenty in local markets. Thus unemployment demands deployment, not as a matter of course but as one of expediency requiring the retirement of the efficient and the experienced. The aged and the able, however, may be retained at the discretion of the Minister in Charge.

If that is to be the solution the over 55 are the immediate Victims. They will have to bear it in silence and brave it in bravement, for the act is so sudden and the end so soon. The shock it of has benumbed their senses.

Not so with those in their early fifties. Theirs will be a night mare. They will be the horrified spectators of this unsavoury sight of the plight of those thousands to be thrown out helplessly. Living in a state of acute agony they begin to lose the sense of time as it gallops with them as with "A thief to the gallows: for though he goes softly as foot can

fall, he thinks himself too soon there" to say it in the words of the much celebrated bard and sage Shakespeare.

But what of those now in their forties? They will by and by get accustomed and acclimatised B 55 very much as those who had hitherto been to the sixty rule. They have time a plenty to adjust themselves to the setting at 55 when it becomes the fixed horizon for future observance.

Jubilant are those in their twenties for they know not that ere they reach their forty another bomb 50 may blast even more violently than now. The march of events does not preclude such a conjecture. As one is not very certain of today one cannot with equanimity be sure of tomorrow. Displacements are bound to happen off and on as and when it suits the occasion.

In this colossal professional holocaust our school also may have to lose the unstinted services of "Three Musketeers" of much merit, both at home and at school. The results of their labours on these fronts speak for them. They, so to say, seem to believe in the old adage, "Actions speak louder than words".

At school their activities are not confined only to the class-rooms. Their impact is felt in all the spheres of the College life. To mention, one is even considered the N. M. Perera of our College, minus the Doctorate, of Course. The other two need no mention whatsoever as they are homely and local enough.

“ஆதவன்ஸ் ரெக்ஸ்”

பலவித நவீன ரெடிமேற் உடைகள்

மலிந்த விலையிற் பெற

ஆதவன் ரெக்ஸ்சைத்

தவறாது தரிசியுங்கள்

பாக்கெற் வியூ,

சாவகச்சேரி.

உரிமை : த. செல்வராசா

அன்பளிப்பு

உஷா USHA

நிர்வாகி : த. துரைசாமி

உஷா ஸ்தாபனம்

கண்டிசூட்,

சாவகச்சேரி.

Light from Within

by

G. B. D. Nesamanickam, B. A. (Lond.)

School Master Sathasivam had no high academic qualifications, and he seldom worried about it. He used to parade the argument that Shakespeare and Shaw, who were presumably his intellectual forbears, hadn't many scholastic attainments to their credit.

Kamala, his ever-loving wife, was an ingenuous, yet resourceful woman who disliked all forms of dissimulation and frivolity. Her husband's monthly salary was so meagre that she had to supplement it by sewing frocks for the girls, and blouses for the women in the neighbourhood.

It is on record that no one within living memory has ever forestalled destiny and inevitable destiny had prospected on his behalf, and mapped out a glorious career for Sathasivam. The most congenial and exhilarating aspect of the situation was the fact that he was duly conscious of it.

He imagined that his perspicacious insight into the problems on life would help to solve them easily. It was his belief that the same problems would baffle the ingenuity and skill of lessgifted mortals. He also hoped that, if the elite in every country put their heads together, they could unite all nations into one great family, enjoying peacefully all the benefits that Providence had mercifully conferred on humanity.

Resourceful man that he was, he made the best use of his leisure. At

the end of the second term, when his colleagues on the staff whisked themselves off to the hills, or sojourned amidst the places of historic interest in the low-lying terrain, he remained at home and was actively engaged in writing a book, which was destined to make scintillating history.

On New Year's Eve the manuscript of Sathasivam's learned dissertation entitled LIGHT FROM WITHIN was despatched to Messrs. Tome & Epitome, the publishers par excellence who had been flourishing for nearly a quarter of a century.

In a couple of months the book was published, and its popularity assumed such magnificent proportions that it soon became the subject of conversation everywhere. The press applauded it. The clergy declared with one voice that at the mere sight of Light from within, Pacifism would start blinking like Sapphira when her nefarious transactions with regard to the sale of a plot of land were promptly exposed by St. Peter.

In the University, the works of Bertrand Russell, Aldous Huxley, Dr. Radhakrishnan, Gordon Childe, Harold Laski, Sir Arnold Toynbee and Pearl Buck were laid aside. And the undergraduates there commenced a systematic and critical study of Light from within, to make up for their past reverses.

An authority on world affairs expressed the opinion that conscientious adherence to the principles enunciated by Sathasivam would render it well-

nigh impossible for any country to reach for world domination by resorting to aggressive tactics.

WINDFALL

The demand for copies of this popular book was so great that it went through half-a-dozen editions before the year was out. The profits that accrued to the author from the publication amounted to a tidy sum of half-a-million rupees. It was a substantial windfall, which made it unnecessary for him to continue instructing a pack of young imbeciles at school in the rudiments of good English.

A life of luxurious ease loomed large before him, as large as the dome of St. Lucia's Cathedral at Kotahena. He could send his sons to Oxford, and his wife could attend the annual conference of the International Housewives' Association that was proposed to be held shortly in New York. He wondered how he himself was going to address the hundreds of meetings, at home and abroad, to which he would be invited.

On the next day, near the local post office, he met his friend Chelliah, the ever-indigent clerk in the Divisional Revenue Office who was dispirited by misfortune.

Sathasivam told him, "Look here, gov'nor, don't you admit that the resources of individuals represent the wealth of the state?"

"Yes, I do", said Chelliah, but are not the resources of individuals like ME, you bet"

Sathasivam couldn't help smiling.

"But how did you get the idea?", asked his friend.

"What idea?"

"why; the theme you hav so deftly developed into the literary sensation of the year".

In the manner of a professor in mathematics expounding the binomial theorem to a class of undergraduates, Sathasivam said, "Well, it was this way. First of all I hit upon a certain hypotheis. For instance, the top-level administrators are the instigators of disaffection as well as the restorers of peaceful conditions in almost any country. Do you agree?"

"I think I ought to, though I don't understand what you mean", chimed in Chelliah.

"The second hypothesis", continued Sathasivam "is capable of a similar standard of probability. The populace is invariably endowed with remarkable powers of resilience".

"That beats me completely", cried Chelliah, "yet ou seem to be perfectly right".

On discovering that it was no use trying to explain anything to a nincompoop in a philistine world, Sathasivam returned home.

NOBEL PRIZE

In due course he was awarded the Nobel Prize for Literature, and the citation commended his "sympathetic humour and social perception". In pursuance of the instructions issued by the Ministry of Cultural Affairs, arrangements were expeditiously made to accord him a civic reception in the Town Hall.

The Mayor himself motored to the author's residence to escort him to the meeting. All the available seats in the hall were filled long

before the reception was scheduled to commence, and the approaches leading to it were lined with the late-comers.

The noise in the hall and about the premises rose to such a high pitch that the Municipal Engineer feared that the reverberation might cause the roof of the building to topple down. The Mayor, who presided, breathed stertorously and rapped on the table before him to maintain silence and proceed with the function.

* * *

Sathasivam awoke with a start and rubbed his eyes. It did not take him long to realise that he had fallen into a reverie at home after a rather heavy meal. He had also been snoring in his sleep. The postman who had gone there to deliver a parcel kept on knocking at the door. No sooner

had Sathasivam torn open the parcel than his countenance resembled Gulfport in the State of Mississippi in America when it was beaten to a frazzle by Hurricane Camille some months ago.

The reason?

Sathasivam had received the following curt reply from the publishers :-

“Dear Sir, - We regret to inform you that your story is unsuitable for publication; hence it is returned herewith,—Yours faithfully,

Messrs. Tome & Epitome”.

(Note by author: The characters and incidents in this story are entirely fictitious)

When you are in JAFFNA

SHOP at

THE JAFFNA CO-OPERATIVE STORES Ltd.

(Opposite Govt. General Hosp : Jaffna)

All your requirements of:

Groceries, provisions, sundry goods, frozen meat,
Ice-cream, vegetables, fruits, textiles,
Motor spares & accessories, electrical goods,
bicycle tyres and tubes,
batteries, radio and radio spares,
petrol & petroleum products.
etc.

With the best Compliments
of

Jaffna Electricals

Electrical Contractors,

Dealers in

- * ELECTRICAL GOODS
- * S/LON WATER SERVICE PIPES AND FITTINGS
- * ELECTRIC PUMPS AND MOTORS
- * USHA CEILING FANS

யாழ்ப்பாண இலக்ட்ரீக்கல்ஸ்

பலவகையான

மின்சார உபகரணங்கள் விற்பனையாளரும், ஒப்பந்தக்காரரும்

6, Stanley Road,
Jaffna.

நம். 6, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நியூரோன் எலக்ட்ரீக்கல்ஸ்

(மின்சார ஒப்பந்தக்காரரும் விற்பனையாளரும்)

- * வடமாகாண பிரதான மின்பொருள் விற்பனையாளர்களும்
- * பி. வி. சி., எஸ்-லோன் பைப்புகளும் அதன் உபகரணங்களும்
- * மின்சார தண்ணீர் பம்புகள், ஸ்ராட்டர்கள்

மற்றும்

- * மாபிள் ஸ்தான அறைச் சாதனங்களும்

மிக மலிவாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள் :-

நியூரோன் எலக்ட்ரீக்கல்ஸ்

141, 143, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 7016

"LAUGH & GROW FAT"

(Contributed by G. B. D. N.)

THE HIMALAYS

A Mother inside a kitchen, scraping coconuts. Her 8-year-old son is at his study-table on the verandah. Vexed with problem, the little brat runs to his mother for help.

Son: Mother, where is the Himalayas?

Mother: I don't know. You had better ask your father; he might have misplaced it somewhere.

OUSTED BY CENTURY

Thambirajah, the local Gary Sobers, was engaged to Maheswary, the only daughter of a rich broker. He would be given a lakh as dowry. He skippered the Jaffna Eleven that played a three-day match against a visiting team from Barbados.

The skipper's whirlwind score of 94 (not out) included several fours. Just then, "Thamby, complete the century" roared his prospective father-in-law, Ramasamy, from the spectators' pavilion. He hit the next ball so hard that it scored a six for him. Despite this feat, his matrimonial engagement was cancelled the next day, because that last ball had gone and smashed Ramasamy's nose and broken the bridge of it.

SINK OR SWIM

An unemployed young man, who has applied for a vacancy in a mercantile firm, is interviewed by the manager.

Applicant: Good morning, Sir.

Manager: Good morning. Can you swim?

Applicant: May I please know why you are asking me this question?

Manager: If unfortunately there comes a time for the firm to be liquidated, you should be able to swim to safety.

IN A QUEUE

Place : A Village in Jaffna

Time : 11 a. m.

A visitor meets a child at the entrance to a house.

Visitor : Are you alone here?

Child : Yes, sir.

Visitor : Where's your father?

Child : Yesterday he boarded a spacecraft to fly to the moon. He will be back by 4 p. m. today.

Visitor : Where's your mother?

Child : She has gone to take her place in the queue outside the Co-op. Stores Society's Depot, to buy some provisions.

Visitor : Is it far from here?

Child : No, Sir, only half - a - mile.

Visitor : When will she return home?

Child : It will be nothing short of a miracle, if she reaches here before sunset.

BIG SUMS

A father and his little daughter were once strolling leisurely near a "roundabout" in Town. He asked her to look at an imposing, statue there.

Father : That statue has been erected to the memory of a great philanthropist. He gave big sums to schools and colleges.

Daughter : (concernedly) : Why, Daddy, was he such a dunce that he could not do them himself?

Society cannot function healthily, nor have any stability unless it evolves techniques by which the aggressive qualities of certain individuals are consciously employed.

— Robert Shields

Student's Section

My Pet - Dog

My pet is a dog. Its name is Rex. It is black in colour. It is an alsation dog. I feed him with meat, fish, eggs and milk. Every evening I take him for a walk. He is very brave. He barks when any one comes in through the gate. At night he is let loose. He goes and sits near the gate and guards our home. I love my dog.

V. Rohini
Grade V

The Postman

The postman brings our letters and parcels. He is a good friend. He wears a khaki uniform. He comes on a red bicycle. He works in the hot sun and in the heavy rain. He brings happy news as well as sad - news.

T. Kamalanathan
Grade V

Myself

My name is Giritha. My age is eight. I am a girl. I am studying at Chavakachcheri Hindu College. I have two sisters and one brother. My father's name is Sivanarayana-moorthy. My father is a P. W. D. Officer. My mother's name is Sundarmbikai. My mother is a teacher. My sisters' names are Mangai and Rhenu. My brother's name is Sivoththaman. I love my mother and father. I am studying in the fifth standard. I walk to school everyday.

S. Giritha
Grade V

My Mother

My mother is the mistress of the house. She wakes up before

six in the morning. She is pretty and kind to us. We love her.

She likes neatness and order in the house. She helps us in our lessons. She makes our dresses. She goes to bed very late in the night.

S. Yokasingam
Grade V

My Pet - Parrot

My pet is a parrot. Its name is Rani. I have a cage made of tin for my pet. I caught the bird when I was reading a newspaper in the garden. I saw a green parrot coming and sitting on a tree just opposite to me. It was a very beautiful bird. Then suddenly I heard a sweet voice. It spoke. I turned and discovered that it was the same parrot that had come just before. I ran straight to the mango-tree and caught it. Now I have put it in the cage. I feed it with fruits and grains. I have taught a few words. It can say "Hallo" and "Thank. you". I like my parrot very much.

A. Suresh
Grade VI

My flower garden

My flower garden is big. Various kinds of flower-plants grow in it. I have separated my garden into two parts. Rose plants are grown on one side and jasmine plants on the other side.

I take care of my garden every day. I protect my garden from insects and garden snails. Every morning I water the plants. Every evening I pull out dry flowers and leaves from my garden.

At night there comes a sweet smell from my garden. When my flowers come up I give them to my friends and relatives. My flower garden has many beautiful flowers.

In the mornings, I pluck some roses and take them to school. My sisters help me in keeping my garden clean.

T. Sivamohan
Grade VI

My Clock

My clock has a round face. It has numbers from one to twelve. Twelve is at the top of its face. Six is at the bottom of it.

The clock has two hands. One hand is short. The other hand is long. The short hand is the hour hand. It shows the hours. The long hand is the minute hand. It shows the minutes. The two hands move round the clock. The hour hand moves slowly. The minute hand moves quickly.

The clock tells us the time. It is very useful to us.

P. Amirthalojiny
Grade VI

My New Doll

I have a new doll. It is an Italian doll. My uncle presented it to me on my last birthday. Its colour is pink. It has curly yellow hair and blue eyes. It has a blue frock. Its name is "Rathi". I play with my doll in the evenings. It always smiles at me. My friends like it very much. I wear a rolled gold chain and a pair of bangles to my doll. I put my doll in our show-case.

Mankaiarkarasi
Grade VI

Adventures of Kumar

Kumar was reading a book on space
-travel,

Before going to bed with a blue towel,
Then he heard a noise around,

Where he saw someone on the ground,
Kumar clearly recognised Mohan's-
voice

With strange Roo, Koo and Loo of
-small size,

They had chance to go to Mars,
Though excited with strange fears,
They travelled their way in cup and-
saucer,

Which was twenty five feet diameter,
In space suit they looked about the
-stars,

But in two days they were on the Mars.
On funniest and strangest animal-
riding,

Came the king of the Martians-
searching,

Kumar heard the king speaking.
Who wanted persons of our making.

They ran back to the spaceship,
And climbed with a lot of hardship,
"Calling earth", the noise came from
-dream ship,

When his mother woke him with-
worship

P. Vijendran
Grade VII

One day in my class room

That tall structure on the road,
Red and huge and beautiful,

First day I saw it, my God,
Thought science was really wonderful

Carrying one bus on top of another,
Full of passengers from Kodigamam,

To Keerimalai, one after the other,
There on the road they did come.

No driver in the upper decker,
Naughty Sri on my right,

Did notice the same sight,
When teacher called for answer

Careless as I was in class,
Teacher didn't know what was wrong,
Called me, listen boy, but alas!

My attention on the road was very
strong.

J. Sooryakumaran
Grade VII

My hobby

My hobby is poultry farming. I have been interested in this for the last three years.

I have about fifty birds. They are all white leghorns. The lay is quite good. I sell the eggs at the Chavakachcheri market.

My birds are quite healthy. They are fed well with mash. I always feed them myself. There is always plenty of fresh water for them to drink.

I adopt the deep-litter system. The birds take less space and the home and surroundings are therefore clean.

Poultry farming is a profitable hobby. My father was at first opposed to my hobby but now he does not mind, because my study has not been disturbed.

D. Vasuky
Grade VII

The Rainy day

When I got up early in the morning the sky was very dark. I could not see the blue sky and the clear sun in the east. I had my wash and took my morning meals.

As I was getting ready to go to school, I saw a lightning which was followed by thunder. All of sudden there were heavy showers of rain. It was 8-30 a.m and I was unable to leave home. I took my umbrella and the books, and told my mother that I was going to school. She didn't allow me.

By 9-30 a.m. the sky was clear and there was a light drizzling. I got permission from my mother and left for the school with my umbrella.

When I reached the school I saw a few students and I was very happy, because I was early to arrive. Many students came to school after ten O'clock.

We had our classes till the noon interval and then I ran home for my lunch. There was no rain. When I went home my mother saw me without my umbrella. She reminded me about the umbrella. I spoke nothing, but ran back to my class. My umbrella was safe in the class-room. I removed it and came home happily. My mother was also pleased, when she saw me with the umbrella.

There was no rain in the afternoon and I attended the evening session.

S. Yoheeswaran
Grade VII

At the Zoo

I went to the zoo last year. There I saw all kinds of animals, birds, fishes and reptiles. I saw fierce lions and tigers. The funny monkeys that chatter climbed up and down from one end of the cage to the other. The Kangaroo which came to the zoo from Australia had long hind legs and short fore legs. She carried a baby kangaroo in her pouch. The giraffe which came from the jungles of Africa, was swift-footed. I saw the talking parrots, the cockatoos and the Ostrich. The Cockatoos can also talk. The Ostrich came from Africa. It is a heavy bird. It can't fly high but it can run very fast.

Then I saw many kinds of fish in glass-boxes. They were of many-colours. I looked at the dangerous poisonous snakes - also. Snakes of different shapes and colours. The sight of them sent "Creeps" all over my body. The sleepy crocodiles were in deep pits. When I was looking at the strange bird Ostrich, I heard the Elephant trumpeting. So I went to see it. It is a huge animal. It can lift heavy things with its' long trunk. There

were many people to see the Elephant dance. It was a very interesting one. I admired the way they have trained the Elephant to dance with its massive body.

After seeing a fair section of the zoo, we sensed that it was getting late so we decided to leave it, but I was half-minded to leave such an enjoyable resort. But on my brother's persistent insistence, I left the place.

P. Mahendraraj
Grade VIII

My first day at school

It was a bright Sunday morning. I dressed myself in my uniform and went to school with my aunty. I was not at all excited as she is a teacher there.

I was admitted to the J. S. C. class. When I went there the class teacher welcomed me warmly and gave me a front seat. My first impression of the teacher was quite pleasing. My classmates were also good to me. They were quite jolly and gay. They were ever ready to give a helping hand when I was in need.

The stately buildings and the long rows of class rooms, the spacious laboratories, the well arranged library, the refreshing home science room and the modern open air theatre, impressed me a lot.

As the lunch interval bell rang, some students rushed out and others went to the dining hall. I accompanied my class mates. While we were enjoying our lunch, a well dressed gentleman rushed in. I asked my friends who he was? They told me, "Don't be frightened. He is not the minister of food! But he is our discipline master. He had a good look all around and having made sure that students were behaving well he went off. After lunch we rested for

a few minutes. Soon we were ready for the next session.

The evening session was a bit dull for me as I was feeling sleepy. School closed at 3 O'clock, for a staff meeting. All the teachers were moving towards the staff room. I returned home by train.

I am very lucky to have joined such a good school. How proud I feel when I call myself a student of Chavakachcheri Hindu College.

K. Nallini
Grade VIII

If I were a Bird

If I were a bird, I would fly everywhere I like. I would fly high up in the air with other friendly birds. I will go as fast as a plane in the air.

As a bird I could pick and eat the tasty fruits which are on tallest trees. I will always eat good fruits. I would sing nice songs to other birds.

On a sunny day I would enjoy going across the sea to a small country or an island. As I go I would see small children playing on the beach, and on a rainy day, I would stay alone in my nest.

On a full moon day I would see people going with flowers to the temple and on Sunday, I would see some people going to church.

I would like to have my nest of twigs. And I would always keep it tidy.

"Oh How I Like to be a Bird"

Miss. N. Gunamany
Grade VIII

What I like to be

How nice it is to be a farmer. I think the best life is that of a farmer. To become a farmer the first thing I would do is to buy a plot of land. Then I would put up a small-hut. After that, I would start cleaning the land and let some cattle graze the grass. The land will be ready for cultivation. I would clear the land and level it. Then the land will be ready for cultivation. Beds will be laid according to what I plan to plant.

When the plants-grow, I know I have to be very careful. I will take great care of them. When the plants bear fruits how happy, I would be to pluck them. I shall eat some and sell some. I may also give others if I have plenty.

A farmer's life is a busy and interesting one. To be healthy and strong, one needs good food, fresh air and pure water, exercise and rest. One must also have peaceful mind. All these could be enjoyed only by a farmer.

Many greatmen of the world have started life as farmers. In many lands, leaders of the country, doctors and lawyers, have had this kind of training. I therefore consider, farming the best work in life.

A. S. Nadarajah
Grade VIII

Our Science Block

The opening of our science block took place on the 1st of October 1970. It is the highest building in our college and presents a good view to all visitors. It is one storied building with four big rooms. Chemistry, physics, and botany laboratories will be in these rooms.

We have seen this building come up gradually in five years. Old pupils, teachers, parents and well wishers have jointly helped to put up this block. we

are proud that we too have contributed to this building by card collection. We are the lucky ones to be benefited by this laboratory. This is going to serve our needs till the entrance to the university. We are therefore happy and proud of this block. It stands as a monument to show the generosity of old students, teachers and parents. May it produce great scientists and eminent men.

S. Raveendran
Grade VIII

The Gods and Goddesses of North Europe

Every country on our planet believed in a mighty god surrounded by lesser gods. Mythology has been built round these. The Indians, the Persians, the Egyptians, the Greeks, the Romans and the North-Europeans have collected very interesting stories about their gods and goddesses. The Mythology of North-Europe is not well-known. So a short account is attempted.

North-Europe was inhabited by the people called the Norsemen. The Norsemen believed that the earth was divided into three worlds - asgard, where the gods lived; Midgard which was the world of men; Utgard, the third world where the giants lived.

Odin was the king of all the gods. He was all-wise and all-seeing, even though he possessed only one eye, having given the other in exchange for the gift of wisdom. His wife was the gentle Frigga, who shared his throne and helped him to rule the world. She was the giver of all wedded happiness and home joys. Odin and Frigga had many sons, but three were the most important.

Thor was the fierce and glorious. Baldur, Odin's second son was the darling of the gods, and was looked upon as the perfect example of beauty,

youth and virtue. Tyr was the third son. He was a god of mystery and silence, and less is known about him than the others. But he was worshipped for his strength and for his great courage in suffering

The giants lived in Utgard. Loki was the most cunning of these giants. He lived with the gods in Asgard. Skrymir and Thiassi were two other powerful giants of Utgard. Loki had a daughter, Hela and two sons, Jormungand and Fenrir all of them were as wicked as their father. Jormungand was the eldest. He was shaped like an enormous and dangerous snake; The second, Fenrir was a fierce and terrible wolf; and third, Hela was a horrible woman-for she was half queen, half corpse.

Besides the gods and giants, there were the three Fates or the Norns. They controlled the lives of gods and men. There were lesser god's called Vans. They were the gods of air and water. These brought spring, summer and other seasons. There were Elves and Dwarfs. These lived in the air, rocks, rivers, trees etc.

A very interesting goddess in Asgard was Iduna. She was the wife of Bragi-a son of the mighty god Odin. He was the poet and minstrel of the gods. Iduna had a magic box, At the bottom of the box, there was always an apple. When it was taken out, another appeared at the bottom. All the gods come to see her everyday. She offered every one of them an apple. This apple made the gods always young, strong and happy.

A large number of stories has been woven round these gods, goddess etc. Many poets have sung poems about these in many European languages. We can get much pleasure by reading these.

E. Guhathas
Grade IX-Sc

Fishing Industry in Ceylon

Ceylon is very poor in her financial position, compared to other advanced countries in the world. Mainly it is due to the lack of natural sources of wealth as well as due to the fact that no proper measures have been taken to make full use of those available sources. We do not make use of the whole hydropower and irrigation potential available in Ceylon. Like this, the fishing industry is a source of income which is not made use of to the maximum.

In this world, Japan sea, New-foundland sea and Northern ocean are the places where fishing is done on a large scale. The countries closer to to these seas earn a good amount of their income from the fishing industry. From the above countries, the fishes are tinned and exported to other countries. Japan is also one of the countries which has come up by the fishing industry.

Unlike the other industries, this fishing industry does not need much capital to start. The only investment is on the necessary nets and motored boats. It is very much profitable to do the fishing by modern means using mechanised boats and big ships. These should be used for laying large sized nets to cover large areas at the same time.

As most of the people nowadays are non. vegetarians, there is a good demand for fishes. As Ceylon is surrounded by sea and for a good distance the sea is not deep, it is naturally convenient to do the fishing easily. Ceylonese do this industry only for their own consumption. Mainly those who can't do farming do fishing in order to run their homes.

In the coastal areas, the people catch the fishes from the sea But some people who live in the interior part of the island, catch the fishes from the

tanks and eat. The fishing industry in Ceylon is generally done in Chilaw, Puttalm, Negombo, Panadura, Matara, Batticaloa, Trincomalee, Kankesanthurai (Myliddy), Point Pedro and Mannar. Out of these, Point Pedro and Myliddy are the places from the Jaffna district. A good portion of the fishes caught in these areas, is sent to Colombo, the Capital City of Ceylon by train and lorries.

As the population in Ceylon increases day to day at a good rate, the demand for fish also increases. For this reason spending about two million rupees, the Ceylon Government imports fish from other countries every year. The major portion out of it, goes to the import of dried fish.

Since the demand for fish in Ceylon increases, there are so many plans drawn up by the Government. By the recently established Fisheries Corporation and Fisheries department the fishermen are given the facilities to get loans and fishing equipments easily. At Meegamuwa there is a training school opened by the Government to give training in fishing by modern methods to the youths. Government expects that after the youths of this island get the training in this school, the required supply of fish will be met with. This industry solves a minor part of the unemployment problem also. In order to develop this industry, our Government has signed some pacts with other countries. We hope that not only we will get enough fish for the needs of our need, but also export canned fishes to other countries.

C. Shanmuga Nathan
Grade IX-Sc.

Saraswathi pooja in my College

For many years the Tamils have celebrated the Saraswathi Pooja in the temples, houses and schools. In the schools they celebrate and temples for ten days and in the houses for nine days. First three days we adore and pray to "Thurka Devi" to give us will-power and strength. Next three days we pray to "Lakshumi Devi" to give us riches. Last three days we worship "Saraswathi Devi" to give us Education. On the 10th Day we begin many new work, with prayer.

This year on the 1st of October we began the celebration of the Saraswathi Pooja in our college. That day Pooja was celebrated by the 1st form students. These students decorated the main hall. The altar arrangement was made up by the Brahmin priest. On the second day the pooja was celebrated by the 2nd form students. On the 3rd day, it was celebrated by the pupils of 3rd Form - A, B, and C Divisions. They decorated the main hall and the entrance very beautifully. Girls sang the Devi's songs.

On the 4th day pooja was celebrated by the pupils of 3rd Form D, E and F divisions. They decorated the hall very beautifully. After the pooja, girls sang the devotional songs. At 2 p. m. the Nathaswara music of Mr. M. Panchabikshan and his band delighted us.

On the 5th day the pooja was celebrated by 4th form students. A "Sangeetha Kathapirasangam" was held on that day, as a special item. On the 6th and 7th days the pooja was not held on a big scale. Selected students attended the pooja, because of the school holiday.

On 8th day pooja was celebrated by grade 10 students. On that day the main hall and the entrance were decorated

most beautifully. Mr. S. Ratnam, our music master, sang on that day. It was a grand recital. At 2 p. m. we had Nathaswara music of Mr. M. Panchabikesan and his band.

On the 9th day the pooja was celebrated by grade 11 and 12 students. In the morning, we had a new item this year. A Symposium of speeches by students. Mas. K. P a t k u n a r a jah Presided. In the after-noon Vidwan K. Velan. spoke to us about Saraswathi Pooja. After this Mr. T. Ponnampalam. gave a Sangeetha "Katha pirasangam". Mas. S. Balachendren. Passed the vote of thanks.

On the 10th day, the pooja was celebrated by the prefects. On that day our Principal spoke. He praised the students who had taken part in these activities.

We, the students of C. H. C. have gained much knowledge in these ten days. We have gained much experience also. We can never forget this experience where-ever we go. Saraswathi pooja has made us to lead a better life. We must be thankful to our ancient saints who brought about this pooja.

S. Balakrishnan
Grade IXA Sc.

Pandit Vidyasagar

There was a great man in Bengal called pandit Iswar-Chandra Vidyasagar. He was a learned man, all people knew him and they liked him very much. Pandit Vidyasagar also loved all people. He loved poor people more than others. He put on simple clothes always, and lived a simple life. He read many books and was a very wise man. One-day you will read more and know more about him.

One day a rich man in Calcutta invited Pandit Vidyasagar to a dinner in his house. He invited many others also. The dinner was to begin at 8p. m. All the guests came for the dinner and they waited until Vidyasagar came. They waited for him because he was a great and learned man.

Vidyasagar, put on very simple clothes and walked to the rich man's house. Soon he reached the gate of the house. There was a gate keeper standing at the gate.

There was no one else.

The gate keeper did not know that this guest was the great Vidyasagar, because he was wearing a simple dress. All the other guests came wearing rich clothes. "Who are you?" asked the gate-keeper. Get away from here, a big dinner is going on in the house. Guests are coming "don't stand here in the way." Vidyasagar wanted to say something but the gate-keeper asked him to go away at once. He returned home saying nothing.

The Pandit now put on a coat, trousers and a hat and came again to the rich man's house. The gate-keeper said nothing now, but took him in quickly. There was a lot of guests waiting. All the guests sat round a table for the dinner.

There were cakes for dinner, bread, biscuits, rice and curries. The guests were all eating but Vidyasagar did not eat anything. Some guests near him heard him saying, 'Look here, my coat eat this piece of bread. Here my trousers eat this biscuit. My hat, eat this nice cake' The rich man went to Vidyasagar, "Please, Sir, why are you not eating anything?' why are you asking your coat and trousers to eat?" he asked. "Oh," replied the pandit,

"I came here in simple clothes, but your gate keeper turned me out. I went home and returned in this dress, coat, trousers and hat. Then he took me in. So this dinner is not for me, but for my clothes! So I am asking my clothes to eat."

The rich man was very sorry that the gate-keeper had turned Vidyasagar out. He begged his pardon. All learnt a good lesson.

S Paranchothy
Grade IX Sc.

Ceylon

The island of Ceylon is in the Indian ocean and is near the Equator. The Palk Strait separates it from the sub-continent of India.

There are many towns in Ceylon. The big towns like Colombo, Kandy and Jaffna have municipal councils and small towns have town councils. Colombo, the capital of Ceylon is the largest town in the island. It is on the Western Coast of the island and has an area of about fourteen square miles.

There are several rivers in Ceylon. The Mahaweli, the Keleni and the Dedurn are some of them. The Mahaweli is the longest river in Ceylon. There are several mountains in Ceylon. Pidurutalagala is the highest mountain. Sri Pada and Kirigalpotta are some of them. The hills are in the centre of the island and the plains are around them. Tea grows well in the central parts of Ceylon.

Ceylon is a tropical country and receives a lot of rain and sunshine. The South - West part of Ceylon gets a lot of rain from May to September. The North - East part gets plenty of rain from November to March. The climate is suitable for agriculture. She can very soon export rice if she continues with the present rate of development. The

Sinhalese, the Tamils, the Moors, the Malays and the Burghers live in Ceylon. The population of Ceylon is about eleven million. We have a parliamentary system of Government. This system was introduced by the Englishmen who ruled us before February 4th 1948. The Prime Minister of Ceylon is Mrs. S. Bandaranayake. Many foreigners visit our beautiful island to see its natural beauty. They call it the "Pearl of the Indian Ocean"

N. Jeyapusam
Grade IX Arts

How I spent my holidays

During the last April vacation our family decided to go to Namunukula. We went to the station by car. My father bought the tickets. We went to the plat-form. The plat-form was crowded with men, women and children. A porter rang the bell to announce the arrival of the train. Some minutes after, the train came with a loud noise. We got into the train and the train started its journey.

At 7 o' clock in the morning the train stopped at the 'Ella' station. We got out from the train. My father called a taxi and we went to the P. W. D. Bungalow at Namunukula by car. The Bungalow keeper put our things in a room. I was very tired by the journey. I ate the break-fast and had a short nap.

All around us were wide ranges of hills. The hills were planted with tea. These mountains were enveloped in white mist and the clouds tossed about the hill top. It was very cold up there. Every morning at 6 o' clock, the labourers start their work. They go out in the cold dew to pluck the tea leaves. They put the leaves in a big basket which they carry, slung behind. A conductor or a kangany supervises

their work. When the plucking is over, they take the green-leaves to the factory.

One day we visited the factory. It was a very big building. The assistant tea maker showed us how tea was made. We used to get out for long walks and on these occasions we always felt hungry. The Bungalow keeper fed us well.

There were many rivers in Namunukela. We loved to bathe in the water. One day my friend said "We can go to a river to bathe". So I agreed. The river was two miles away from the Bungalow.

We took our towels and clothes; then we walked to the river. It was pleasant to walk along the tea bushes and tall trees. After a while dark clouds began to cover the top of the mountains. It became darker and colder. Suddenly, there was lightening and thunder.

Some minutes later, it began to rain. There were no people on the road or along the path. It began to rain heavily and the clouds became darker. So, we could not see the path clearly. But we went on, searching for a safe place. In the confusion, we missed the path leading to the Bungalow. So, we walked on in the rain. We reached the river; but it was so swollen, and looked dangerous. The neighbour-hood too was flooded. The rain did not stop but rained on heavily.

We were afraid. So we left the river and went on searching for a safe place. We were tired because we had walked many miles. In the darkness we couldn't see any house or building. Suddenly my friend shouted happily "There is a house! we can go there". So, we went to that house. We stayed on the verandah and were shivering with cold. A kind faced man opened the door. He asked us "Dear, children

why are you standing here?" We told him the whole story. He told us that he was a friend of my father. He took us into his house and gave us new clothes. Then we went back to the Bungalow by his car. I shall never forget this experience. On the whole I enjoyed this vacation immensely.

Rhenughadevy S.
Grade 10 Sc.

The Influence of Science

Science has given us powers fit for the Gods but we use them like children. Science has given us several amenities of life but we do not pause for a moment to consider the effects of those on man or on the society in which he lives. We have become so familiar with science that we do not care to consider or reflect on what it may or may not do for us. The marvels of science are indeed many.

Science can put up or pull down. In other words it can create or destroy. For example the fire which cooks our food may at the same time burn our clothes or destroy the house in which we dwell. A small spark is enough. The water which quenches our thirst may at the same time drown and kill us, if we go beyond our depth in the river or the sea where we bathe. The electricity which lights our home can kill the man who carelessly handles it by electrocuting him. The air we breathe keeps life going with the plentiful supply of oxygen we inhale but when it thins out into a gale or a hurricane it may uproot a tree or make us homeless, if the hurricane operates on a windy day. In a similar way the money which helps us to procure our food clothing and shelter and help us to live a life of ease and splendour may ruin us by the wrong use of it on wine, or woman or flesh.

It is rightly said that money is the root of all evil. Judas who betrayed Jesus Christ for the thirty pieces of silver is a standing memorial to man's greed, avarice, stupidity, and the wrong use of money. The wonders of science reveal man's intelligence at its best, which raises him above the level of sheep and goat which nourishes a blind life in their brains. Therefore we must carefully go into the question of what science will do for us in the long run. It must be constructive not destructive; destruction is easy, but construction is hard.

Truly science has given us the Motor Car and Aeroplane. It has also given us the refrigerator and the radio and the electric fan and the air conditioned bungalow. It has given us the penicillin the Rontgen rays and the wonderful metal called radium for the treatment of the deadly disease called cancer. Science must promote the happiness of not only man but also the happiness and well being of bird and beast. He prays best who loves best both man beast and bird.

The gun power will one-day make extinct the human race. The atom bomb will wipe out the whole race of man kind in the twinkling of an eye. The air-craft fitted with the machine gun will shell furiously on civilian population and will blot out man from the surface of the globe.

Man is treading a dangerous path. It may be the road leading us to a world of delight or to our doom. The sounds that please now may be the wounds that would annihilate us out of existence. In other words we can go to hell or heaven. But my hope is that the world will always remain the same as long as men are men.

Miss Chandra V.
Grade 11 Sc.

Recent Advancement of Medical Science

Medical Science has made tremendous progress in recent years. The progress is so astounding that we have now reached a stage when human hearts are being transplanted like plants.

One of the significant achievements of medical science is the development of sulpha drugs. These drugs have played a vital part in the treatment of certain diseases which were formerly thought to be very difficult to cure. The discovery of penicillin by Doctor. Alexander Fleming created quite a sensation in the history of medicine. Penicillin has made operative treatment far less dangerous, in that it is very effective against blood-poisoning. There are other wonder drugs such as Aureomycin, Streptomycin, Chloromycetin etc which have produced marvellous results in the treatment of specific diseases.

Medical science has contributed immeasurably towards population control by the invention and introduction of contraceptives. The use of these contraceptives by countries like Japan has substantially reduced the increase in the birth rate of these countries.

The heart transplant is actually a surgical miracle of the twentieth century. The transplanting of other vital organs of the body-like the kidney and the lung-have now become very popular. Dr. Christian-Barnard's heart transplanted patient Dr. Blaiberg died recently after celebrating his completion of one year with the new heart. Some other heart transplanted patients are now leading a perfectly normal life with their borrowed hearts.

There is now a new sort of surgery emerging at great speed. It is called cryo-surgery. A disease called Parkinson's

disease has been a great challenge to the doctors for a long time. Cryosurgery is being used to cure this in just a few seconds.

The achievements of medical science are enormous. They have found ways to give sight to the sightless, sound to the deaf, hair to the bald and the ability to walk to the cripple. They have found ways to kill germs, quell epidemics and control diseases.

Plastic surgery is fast becoming popular. A large number of beauty conscious people approach the plastic surgeons to get rid of their ugly nose or pock marks on their faces by means of plastic surgery. The recent advancement of medical science has annihilated the diseases of the world more or less to some extent.

N. Logeswary
Grade 11 Sc.

The Infilterable Living Organism

In Latin, Virus means poison. This name is given to these organism since the known organism are pathogenic. The viruses are the smallest organisms and measuring between 10-300 millimicrons. They are only seen under electron microscope and the structure and activities are studied with the help of ultramicroscope and photomicrography with ultraviolet rays. Most of them are unfilterable even through the porcelain filter by which the smallest bacteria are filtered. They are duplicative in function.

The first virus was discovered by a Russian Scientist named Iwanoski in 1892. This virus was a plant virus and he gave the name 'Filterable Virus' but at the year 1870 itself a disease in potato called "Leaf roll of potato" was recognised. The cause of this disease was not known.

In 1802 scientists suspected that an insect named Aphids was the disease producer. The first animal virus was discovered by scientist Loeffler and Froach in cattles.

In 1922 after the discovery of electron microscope Twart found that the viruses having a structure in between living bacteria and nonliving enzymes. Only recently between 1935-1936 Stanley and Bowdon investigated the substance by which viruses are made up is mainly nucleoproteins. They are formed of nucleoproteins and other proteins. The basic structure being given as a coil of nucleoprotein at the centre surrounded by a sheath of ordinary protein.

There are three types of virus known. Of which some are similar to living organism like bacteria. Some resembling enzymes and the third type is precipitated from extracts by chemical means and they could be crystallised. These crystals can produce disease even after several years. Three different shapes of viruses are recognised. They are spherical in shape. The tobacco mosaic virus are rod shaped and the bacteriophage T_2 which attack bacteria are tadpole-like.

The minute parasitic viruses are very much specific to their hosts. Some are specific to the particular tissue. All the parts of the plants except root could be affected by viruses and are sometimes get destroyed. In economically important plant like chillies, tobacco, potatoes, tomatoes sugar cane etc, The common virus disease caused in plant is Mosaic disease. In cocoa the virus infection causes the shoot to swell at points. The disease produced by the virus in animals are mumps, small pox, chicken pox, cow pox measles, yellow fever, scarlet fever, influenza, infantile paralysis, common cold, hydrophobia etc. "The viruses are the producer of cancer" are still in doubt. These diseases in plants and animal are

detected only by the symptoms produced and not by the elaborate analyses of particular virus. In plants the mosaic disease is pointed out by the production of green or yellow dots on leaves, fruits, petals etc. The curling top is identified by the circling and wringing. The leaf rot of chillies is identified by the abnormal growth or malformations resulting in leaf curl or wringed leaves or much smaller or much larger leaves.

The disease produced by viruses are infectious. They are transmitted from one plant to another or one animal to another by vectors. The transmission in animal are by insects' bites, or by the blood sucking insects etc. The influenza fever is transmitted by droplets in the breath exhaled. In plant the injection of a sap into a healthy plant is enough to cause disease. These injections may take place by insects like aphid.

Some viruses cannot be killed after infection or the disease they produced cannot be cured by giving enough antibiotics since they become resistance strain for the particular antibiotics that taken in and these resistance strain may produce another kind of disease. Hence the control of virus disease is mainly concentrated on the prevention of infection. The virus within animal produce antigens which are toxic. The entry of virus automatically induce the secretion of an antitoxin in animal cell hence the infection could be prevented. This can be attributed by inserting similar but harmless inactivated or attenuated forms of virus into the animal. This phenomenon is other wise called vaccination. This can't be done in plant and therefore their fate is determined by the vectors.

V. Vijeyaratnam
G. C. E. Advanced Level (Sc.)

Parks for pleasure

In many countries parks have been opened in Town areas. We know that they serve a good purpose. In crowded towns the air becomes polluted with the smell of rubbish and rotten things. The local councils they seem to be aware of this. That is perhaps why they set up parks for the use of the people.

It is pleasant to walk about in parks. There we find spacious lawns, children's play ground and beds of pretty flowers. In some parks we can also see fountains that spray water on the plants which grow around them. City dwellers derive much benefit by spending an hour or two in the parks. They go there with their families. They forget their woes and worries and enjoy themselves. The children participate in games for which facilities are available.

Two of the best parks for pleasure are found at Peradeniya and at Hakgala. Rich parents take their children to these parks during school holidays some times, batches of school children go on excursions to these places. They are taken there by their teachers. Arrangements are also made to have picnics in these parks.

Last Saturday some of my friends and I went to the only park in Jaffna. We saw many men, women, girls and boys and children spending a care-free time in the pleasant surroundings.

I think that the opening of a Library in the parks will be welcomed by the grown-up. It should have a spacious reading room, provided with magazines and newspapers. We should be grateful to the local authorities for maintaining these parks for benefit of rate payers.

Ikapaeswary M.
Grade 10 Sc.

A boating trip

It was a poya-day, my father and mother were both at home, for they had their weekly holiday on that day. As we could not go on an outing for quite a long time. My father suggested going on a boating trip.

We were over-joyed on hearing this and dressed up quickly. My father and mother packed up the necessary things. In about half-an-hour's time we reached Kayts.

We got down at the bridge and walked along the sea-beach up to the delta. There was a huge abandoned boat in the shade of coconut palms, seated in this boat we took our tea. A little while later we called a boatman and asked him to take us in his boat, for a few-miles in the sea.

The boat was quite big enough to carry all of us. There was blowing of a gentle breeze, which made the day more wonderful. The sea was not rough, except for a few ripples that went past our boat; We got into the deep and he paddled up, though it was rather difficult for him to do so. The boat floated along like a whale and we sang merrily, as we went.

When we went about a mile, in the sea, we noticed that the boat-man was tired, so we suggested to him, to take us back ashore, to which he gladly agreed. We gave him his fare when we reached the shore and in addition to that we treated him with sand wiches, cutlets, patties, and other things which we had brought with us.

Then we decided to bathe in the sea, we were not allowed to go far, as the sea was deep. So we swam and played near the shore.

After taking a bath in the sea, we went to the same abandoned boat. Seated on it we had our lunch: Then we rested under the coconut trees and at about 3 p.m. we reached home happily.

Sitaluxmy Subramaniam
Grade 10 Sc.

Atomic Energy for Peaceful Purposes

Peaceful living in an atomic age is a tremendous problem. Although an atom is the smallest particle of an element, its utility is unlimited. When the nuclei of atoms are broken apart or put together, the atomic energy is released. In ordinary parlance, the atoms are best known for the awful destructive force in general and the annihilation of mankind in particular. But it should be construed that atoms have a much greater potential for good than for evil today. Scientists are making the future bright in all walks of life with the help of atoms and the energy released by it. It is true that its energy has made enormous contributions to medicine, industry, agriculture and many other fields.

About four decades ago, radium was the only known element to be used in the treatment of cancer which is still a dreadful disease. Later when radioactive form of element called radioisotopes were made available with enormous expenses, medical investigators started using it for medical treatment. It is now produced on commercial scale by many private companies for medical use and it is being exported to meet the present demand from hospitals. A property of atomic nuclei of certain elements called radioactive has been used successfully in treating non-cancerous tumours and cancers of the

eye. Unnecessary operations and amputations are avoided by surgeons after this has come to use. Tumours in the brain of a man which cannot be revealed even by 'X' rays are now easily located by a radioactive instrument and treated by tagged atoms of phosphorous. In short we can venture to assert that due to the vast development in the use of atomic energy in the medical field many thousands of lives and rupees can be saved in future.

America is in the forefront in using atomic energy in farming too. Better crops and better methods of using fertilizers are obtained by constant research in atomic energy. Radioisotopes are showing the farmer, the variety of fertilizer best suited for the crops, and this in turn brings in greater returns to the farmer. Better yields are realised from money spinning fruit crops by absorption of fertilizer sprayed on leaves than just applying it to the ground thereby saving quite a quantity of fertilizer. Atomic scientists doing research on agriculture have now found by shooting neutrons at oats that would be resistant to a certain disease. Insect control is also a successful experiment by scientists and this enable the farmer to get more yield from his crops. Atomic scientists are now dreaming to make food directly from carbondioxide, water and energy as is being done in plants and this will help millions of underfed people in the world. We could expect that cheap atomic power to produce rain when needed and to control weather.

Industries are making use of atomic energy to produce special items for further developments. The old method of testing engines wear with a certain oil is abandoned and

radioactive piston rings are in use to lessen time and to simplify the process. In chemical industries, oil refineries, steel plants and many other areas activation analysis is being used to precisely indentify materials with-out destroying them. This type of using atomic energy is helping to solve crimes. Radioisotopes are used as an inspection tool for locating damaged parts and poor electrical connectors in air crafts, Formerly this detection was done by radium and 'X' rays. Water leak in an underground pipe could be easily found out by adding tagged atoms to the water which goes into the pipe and will leak out along with the ordinary water. When the pipe is followed with an instrument that detects radioactivity, Such place could be spotted out for repairs instead of digging at several places to find the leak. Oil and water in underground could also be easily found out by these radioisotopes.

Atomic power plants are now supplying electricity with special safety precautions. Scientists have now invented portable nuclear power plants which can be taken to a site and work can be started in about 10 to 12 hours. Electricity from splitting atoms comes through many different approaches. The atomic power plants are producing large amount of electricity by converting atomic energy to heat which makes steam and in turn is used to make electricity. Now scientists are trying to make miniature Sun on earth in the hope of getting limitless amount of energy at little cost.

Atoms play a great part concerning the research in the sea. Large amount of sea water or in other words salt water is converted to fresh water and scientists have a firm hope of obtaining electricity from this

process. Atomic energy may help men to explore seas in exciting ways. Atomic submarines were built for defence,

Atomic energy will play a vital part in the space age. It could be expected that atomic rocket power may carry big loads far into space making possible trips to Venus, Mars and even beyond. Electricity too may be generated in full scales without the use of steam to run turbine. It may be expected that these changes will take place on the Moon too. Someday all tyres may be vulcanized

by atomic radiations in two seconds instead of the usual two hours. Better standards of living, improved health and prosperity will develop with the help of atomic science. Future may bring immense power requirements that only nuclear power can meet the needs. May the almighty shower His choisest blessings on all atomic scientists, for the cause of their advancement towards peace.

K. Sriskandarah
G. C. E. (A/L) Sc.

With the best Compliments

of

VEL BROTHERS

TEXTILE MERCHANTS

MARKET, CHAVAKACHCHERI.

சகல வித பட்டு, பருத்தி நூல் புடவைகள்

விவாக வைபவத்திற்குரிய

பல டிசையின்களில்

சாறிகள் கைத்தறிச் சேலைகள்

வேட்டி, நூல்வகைகள், சலு சல புடவைகள்

முதலியன தொகையாகவும், சில்லறையாகவும்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

VEL BROTHERS

EB. 9, MARKET, CHAVAKACHCHERI.

இதழ் ஆசிரியர் கூற்று I

இதழாசிரியனுடைய வேலை கடினமும் பொறுப்பும் வாழ்ந்தது. வாசிக்கத் தகுதியான தும் பயனளிக்கக் கூடியதுமான விடயங்களை, அதுவும் பிறருடைய முயற்சியால், படைப்பது என்பது இலகுவான காரியமன்று. எவர் உவர்ப்பெய்திலும் உண்மையை உண்மையாகக் கூறும் மனத்தையே பொறுப்புணர்ச்சி இன்றி வராது.

பல துறைகளிலும் கல்லூரியின் வாழ்வைச் சித்திரித்துக் காட்டுவது அதன் சஞ்சிகையே. சஞ்சிகை மூலமே, கலைப்பகுதியிலும் விஞ்ஞானப் பகுதியிலும், விளையாட்டுத் துறையிலும் பிற செய்கைத் திறன்களிலும் மாணவரடைந்த தேர்ச்சியையும், கல்லூரியின் போக்கையும் பொதுமக்களறிகிறார்கள். மேலும், மாணவர்களுடைய பல வகை ஆற்றல்களுக்கும் ஆர்வங்களுக்கும் கல்லூரிச் சஞ்சிகை ஊக்கமும் இடமும் அளிக்கிறது. இப்படியான சஞ்சிகை வருடந்தோறும் வெளிவருவதே முறைமையாயினும் பொருட்கஷ்டம் காரணமாகவும் பிற ஆக்கவேலைகள் கூடிய கவனத்தை ஈர்த்தமையானும் நான்கு வருடங்களின் பின் இது வெளிவருதலை அறிஞர்கள் மன்னிப்பார்களெனக் கருதுகின்றோம்.

முக்கிய இடம் மாணவர்களுக்கே கல்லூரிச் சஞ்சிகையில் அளிக்கப்படவேண்டியதாயினும் அவர்கள் எழுதிய எல்லா விடயங்களையும் இச்சிறு தொகுதியில் அடக்க முடியாமையால் பல நீக்கப்பட்டமைக்கு வருந்துகிறோம். ஆனால் அவை தரத்தில் அதிகம் குறைந்தவை என்பது கருத்தன்று. பேரறிஞர்கள் சிலர் தமது சீரிய படைப்புகளை உதவிப் பொது மக்களுக்கும் எமக்கும் அறிவொளி பரப்பியுள்ளனர். எல்லோர்க்கும் எமது உள்ளங்களிந்த நன்றி.

மேலும், விளம்பரங்கள் உதவியும், வேறு ஆதரவுகள் நல்கியும் எமக்கு ஊக்கந்தந்த பெரியோர்க்கும் எமது நன்றி உரியது. இச்சஞ்சிகையைச் சிறப்பான முறையில் அச்சிட்டருளிய யாழ்ப்பாணம் ஆசிரிவாதம் அச்சகத்தினர்க்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம். இன்னும் இச்சஞ்சிகையை விட கொடுத்து வாங்கிப் பயன் படுத்திச் சஞ்சிகை வெளியீடு ஒரு கிரமமான வருட நிகழ்ச்சியாக்க முயலும் அனைவர்க்கும் எமது நன்றி வணக்கம்!

இதழாசிரியர்

With the Compliments

of

HARAN JEWELLERS

JEWELLERS AND DIAMOND MERCHANTS

Guranteed Fashionable Jewels

**50, Kannathiddy Road.
Jaffna.**

T'Phone : 444

T'Grams : "Ratnams"

இதழாசிரியர் கூற்று II

'தாமோதரன்' என்னும் பெயரை முதன் முறையாகப் புனைந்துவரும் இவ்விதழில், கல்லூரிபிள் சரிதையை இதழாசிரியர் விளக்க வேண்டியது முறைமையே.

ஒரு தென்னிந்தியருந்து இளநீர் நுகர்பவன் அதனை நாட்டியவனையும் அது அந்நிலைக்கு வரநீர் ஊற்றிவளர்த்தவர்களையும் நினைக்க வேண்டியது கடமை உணர்ச்சி அல்லவா?

1921 இல், திரு. வி. தாமோதரம்பிள்ளை என்னும் பெரிய தியாகசீலர் மிசனறிமாரின் ஆவல்களை எல்லாம் மேற்கொண்டு அரும்பாடு பட்டு எங்கள் பழைய கட்டிடத்துடனும் மற்றும் இரு கொட்டில் வகுப்பறைகளுடனும் ஆரம்பித்து வைத்த ஒரு சிறிய ஆங்கில பாடசாலை இன்று நந்தா விளக்காய்த் தென்மராட்சி மக்களுக்கும், அதன் அயற் கிராமவாசிகளுக்கும் பெரொளி நல்கி மிளிக்கின்றது. தென்மராட்சி மக்கள் உயர் கல்வி படித்து உறைத்த சைவப்பண்போடு வாழ அடிகோலிய கல்வித் தாபனமிதுவே. இதன் சரிதையை அறிந்து இறுப்பூதெய்தாத தமிழ்மகனே இருக்கமாட்டான்.

1921 இலேயே திரு. வி. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிச் சபையினரிடம் ஒப்படைக்க, இது ஆங்கில பாடசாலையாக அரசினர் நன்கொடை பெற்று இயங்கி வந்தது. திரு. காத்திகேசு அவர்களும் அவருக்குப்பின் திரு. S. சுவாமிநாதன், திரு. ஹென்ஸ்மன் என்போரும் தலைமை ஆசிரியர்களாக வந்தனர். இரு பெரும் பிரச்சினைகள் தலைமை ஆசிரியர்களையும் சைவ அபிமானிகளையும் வாட்டின. பாடசாலையைக் கொண்டு நடத்துவதற்கு முதலாவது மாணவர்கள் வேண்டும். இதற்கு கிராமப் பக்கங்களில் மாணவர்களைத் திரட்டுவதில் இவர்களுக்கும் டிறிபேக் பாடசாலையினர்க்கும் பெரிய போட்டி. இது அநேக வறியபிள்ளைகள் சம்பள மின்றிப் படிக்க வாய்ப்பளித்தது. அவர்களில் யானுமொருவன். 35 வது பிரவேச இலக்கத்தில் யானுமொரு மாணவனாய்ச் சேர்ந்தேன்.

இரண்டாவது பிரச்சினை இதில் இறுதிப் பரீட்சையாகிய அரசினர் E. S. L. C. சோதனையில் தகுந்த பேறுகாட்டுவது. இதில் திரட்டப் பட்டமாணவர்கள் அதிகமாக வயது வந்த முதியவர்கள். பன்முறை பரீட்சை எடுத்துக் கல்வியையே கைவிட்டு வீட்டிலிருந்தவர்கள். கேட்டகாலங்களில் விடுதலை விடா விட்டால் வெளியேறிவிடுவார்கள். இவர்களைக் கொண்டு பரீட்சைப்பேறு காட்டுவது இலகுவான காரியமா? திரு. S. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு உதவியாசிரியராக திரு. S. K. செல்லையா அவர்கள் வந்தார்கள். பாடசாலையில் E. S. L. C வகுப்பில் நிரந்தரமாக நல்ல பெறுபேறு கொண்டுவருதற்கு அயராது உழைத்தவர் இவரே, ஆனால் சில காலத்தில் இவர் இந்துக் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டார். திரு. S. சுவாமிநாதனும் திரு. நெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலைக்கு அதிபராய்ச் சென்றார். திரு. ஹென்ஸ்மன் தலைமை ஆசிரியராய் நியமிக்கப்பட்டார். பாடசாலைப் புகழ்மங்கிற்று. மாணவர்களைக் குறைந்து தொண்ணூறு வரையிலாயிற்று.

இதற்கு கவலை அடைந்த சைவாபிமானிகள் பலருடைய முயற்சியால் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். இவர் வரவு பாடசாலைச் சரிதையில் ஒரு தீவிர வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. மாணவர் தொகை இரு நூற்றிற்கு மேல் அதிகரித்தது. கல்விப்பேறுகள் உயர்வடைந்தன. S. S. C வகுப்புத் தாபிக்கப்பட்டது. கல்வித்தாபனம் ஆங்கில கல்லூரி நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. மாணவர், ஆசிரியர், பெற்றார், சைவாபிமானிகள் எல்லாருடைய சக்தியும் கல்லூரி வளர்ச்சியிற் பதிக்கப்பட்டது. பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு நிதியும் ஆலோசனையும் உதவும் ஒரு சபையும் அமைக்கப்பட்டது. பொது மக்களுக்குப் பூரண தோறும் சைவப் பிரசங்கங்கள் வைக்கப்பட்டன.

ஆனால் முன்னில்லாத ஒரு புதிய பிரச்சினை நுழைந்தது. மாணவர் தொகை கூடியதால் பழைய கட்டடங்கள் போதிய இடவசதி அளிக்காமையால் புதிய கட்டடம் இன்றியமையாததாயிற்று. இவருடைய சலியாத உழைப்பின் பயனாகவே கல்லூரிப் பிரதான மண்டபம் உருவாகி இன்றும் அவர் பெயரை நினை

லுட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அதைப் பூரணமாக நிறைவேற்றுமுன் விதி அவரை விலகச் செய்தது. இவருக்குப்பின் தலைமை ஏற்ற திரு. பாலசுந்தரமவர்களே குறைக்கட்ட வேலையைப் பூர்த்தியாக்கினார். எனினும் கல்லூரியின் புகழ் மங்குவதாயிற்று.

1942 இல் திரு. T. முத்துக்குமாரு அவர்கள் அதிபரானார். திறமை வாய்ந்த உதவியாளிகளையாகத் துருவித் தேடிப்பிடிப்பதற்குப் பேராற்றல் உள்ளவர். சிறந்த கல்விமான். இவருடைய காலத்திற் கல்லூரி பலதுறைகளிலும் அதிக வளர்ச்சியுற்றது. இவருக்கு உறுதுணையாய் நின்றவர் கல்லூரி உதவி ஆசிரியராயும் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராயும் இருந்த திரு. வே. குமாரசுவாமி அவர்கள் என்பதைத் தென்மராட்சி மக்கள் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள். இவ்விருவருடைய ஒன்றுபட்ட உழைப்பால், விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம் அமைக்கப்பட்டு S. S. C. பரீட்சைக்கு மாணவர்கள் விஞ்ஞான பாடங்கள் எடுக்கக்கூடிய வசதிகடைத்தது. கல்லூரி C தரத்திலிருந்து B தரத்திற்கு 1945 இலும் அதிலிருந்து A தரத்திற்கு 1949 இலும் உயர்த்தப்பட்டது. 1947இல் இலவசக் கல்வியுடன் மாணவர் தொகை மிக அதிகரித்தது. கட்டிட வசதிக் குறைவு மாத்திரமன்றி கட்டிடங்கள் இட நில வசதிக்குறைவும் கல்லூரி வளர்ச்சிக்குத் தடையாயின. இவற்றை நீக்க, கல்லூரி வளவிற்கு வெளியே ஒரு சிறு துண்டு நிலம் விலக்கு வாங்கப்பட்டது. அதில் தண்டவாளத் தூண் நிறுத்தி ஒரு கட்டிடம் அமைக்க திரு. முத்துக்குமாரு அவர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். திரு. முருகப்பா ஆசிரியர் கல்லூரி வளவுடன் சேர்த்து ஒரு துண்டு நிலத்தை நன்கொடையாக வழங்கினார். இதிலும் கல்லூரிப் பெற்றார் ஆசிரிய சங்க உதவியுடன் ஒரு புதிய கட்டிடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதன் ஒரு பகுதி இவர் காலத்திலேயே நிறைவுற்றது எஞ்சிய பகுதியையும் தண்டவாளக் கட்டிடத்தையும் நிறைவேற்றியவர் ஓய்வுபெற்றபின் 1951 இல் அதிபராக வந்த திரு. A. S. கனகசுந்தரம் அவர்களே.

இவர் தலைமைப் பதவி ஏற்று நடத்திய இருவருட காலத்தில் கல்வியின் தரம் எவ்வளவோ ஏறியது. மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் பெற்றோர் பொதுமக்கள் அனைவரும் இவருடைய திறமையை விரும்பினர், வியந்தனர், போற்றினர். எனவே இவரை நியமிக்கும் போது இவருடைய நியமனத்தால் தென்ம

ராட்சிமக்களின் சைவ உணர்ச்சிக்குப் பங்கு மேற்படுமோவென்று ஐயுற்றிருந்த சைவ அபிமானிகள் சிலர் இவருடைய கட்டுரை ஒன்றின் தூண்டுதலால் உயிர்க்கலை இன்றி உடற்கலை விருத்தியால் ஒரு பயனுமில்லை எனச் சபையார்க்குணர்த்திக் கல்லூரி அதிபர் பதவியிலிருந்து மிவரை விலகச் செய்தனர். ஆனாலும் சில பிரச்சினைகள் காரணமாக 1953 மாதியில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டார்.

திரு. S. K. செல்லையா அவர்கள் இரு மாதங்கள் அதிபராக இருந்தார்.

1953, மே மாதத்தத்தில் திரு. ஆ. மண்டலேஸ்வரன் அதிபரானார். இவரும் திரு. T. முத்துக்குமாரு அவர்களைப்போல நீண்ட காலம் (பத்து வருடம்) சேவை ஆற்றியவர். மிகுந்த திறமைசாலி. கற்பிக்கும் விடயத்தை மாணவர் உள்ளத்திற் பதியவைப்பதற்குப் பேராற்றல் வாய்ந்தவர். திரு. இ. முருகையன், திரு. ஏ. சுயஞ்சோதி போன்ற திறமைமான ஆசிரியர்களைத் துருவித் தேடி வேலையிலமர்த்தினார். H. S. C, G. C. E. (AL) (லண்டன்) பரீட்சைகளிலும் S. S. C. பரீட்சைகளிலும் இவர் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் நல்ல பேறுகள் கடைத்தன. H. S. C. விஞ்ஞானப் பகுதியிலும் இரு மாணவர்கள் சர்வகலாசாலைக்குச் செல்லும் பாக்கியம் பெற்றனர்.

இவருடைய காலத்தில் நாட்டின் கல்விக்கொள்கைகளிலும், கல்விப் போக்கிலும் சில மாற்றங்களேற்பட்டன.

1960 டிசெம்பர்மாதம் கல்வித்தாபனங்களை அரசாங்கம் ஏற்றது. அப்பொழுது கல்வி முன்னேற்ற ஆலோசனைக் குழுவாக 'மக்கள் மன்றம்' ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு கல்வித்தாபனத்திற்கும் இருக்கும் எனும் நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனால் அரசாங்கம் பாடசாலைகளை ஏற்றதும் முகாமை தனிப்பட்ட ஒருவரிலிருந்தோ அல்லது ஒரு சபையினரிடமிருந்தோ அப்பிரிவுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்க்குச் சென்றதேயன்றி வேறு மாற்றங்கள் செயலளவில் நிகழவில்லை. இவர்களுட்கிலர் தம் பாராளுமன்றத்தானத்தைப் பலப்படுத்தும் முகாமையைக் கருவியாக்கினர். அதற்கு கல்வியின் தரம் குறைந்தது.

இரண்டாவதாக, இவர் காலத்திலேயே தாய்மொழி மூலக் கல்வி கல்லூரிகளில் நடைமுறைக்கு வந்தது. இப்புதிய மாற்றத்தினால்

லும் கல்வி வளர்ச்சியில் ஒரு தளர்வு ஏற்பட்டது. ஆங்கில மூலம் கல்விகற்றபோது, ஆங்கில அறிவில் கலைப்பகுதி மாணவர் விஞ்ஞானப்பகுதியினரிலும் கூட இருந்தமையால் சாதாரண உத்தியோக வாய்ப்புக் கலைப்பகுதியினர்க்கே கூட இருந்தது. தாய் மொழி மூலம் கல்வியின் பின் கல்லூரி மாணவர்கள் விஞ்ஞானக்கல்வி மோகத்திலாழ்ந்தனர். இதனால் விஞ்ஞான கூடங்களைப் பெருப்பித்தலும், சீருறுத்தலும் கல்லூரிகளுக்கு இன்றியமையாததாயிற்று.

மூன்றாவதாக, இதுவரையும் ஒரு கல்லூரியின் திறமை முக்கியமாக G. G. E. (O/L) பரீட்சைப் பேறிலிருந்தே கணிக்கப்பட்டது. இவருடைய காலத்திலிருந்து முக்கியத்துவம் படிப்படியாக G. C. E. (O/L) இலிருந்து G. C. E. (A/L) பரீட்சைக்கு மாறியது. இதிலும் விஞ்ஞானப் பிரிவு கூடிய மதிப்பைப் பெற்றது.

இம்மாற்றங்களின் தாக்கங்களை மேற்கொள்ளக் கல்லூரியின் எல்லா சக்திகளும் ஒன்று திரண்டு உழைக்கவேண்டும். இவருடைய காலத்தில் கல்லூரி வளர்ச்சிக்குதவும் சக்திகள் ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்தன. கல்லூரியின் புகழும் மங்குவதாயிற்று.

1963 இல் திரு. A. K. கந்தையா அவர்கள் கல்லூரி நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்றார். இவர் கல்லூரி நிர்வாகத்தைத் திருத்தி அமைத்து G. C. E. (A/L) கலைப்பகுதியில் வருடாவருடம் திறமையான பேறையும் காட்டினார். ஆனால் G. C. E. (A/L) விஞ்ஞானப்பகுதியில் இவர் எடுத்த முயற்சி போதிய பயனளிக்கவில்லை. இந்நிலையில் எங்கள் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி அவர்களையும் குறை கூறாமலிருக்கமுடியவில்லை. இப்பிரிவுப் பாடசாலைகள் எல்லாவற்றின் முகாமையும் அவருடைய பொறுப்பாகவே இருக்கிறது. இவற்றுள் ஒன்றையாகியும் G. C. E. (A/L) விஞ்ஞானப் பகுதிக்குத் திறமைவாய்ந்த கல்லூரி ஆக்காமை தங்குறையென்பதை இவர் மறுக்கமுடியாது. வேறெந்தப் பிரிவிலும் திறமை வாய்ந்த கல்லூரிகள் ஒன்றேபலவோ இருக்கின்றன. தென்மராட்சி மக்கள் தம் மானமீழ்ந்து தப்பிள்ளைகளுக்கு வேறு பிரிவுக் கல்லூரிகளிற் கெஞ்சி இடங் கேட்க வேண்டி இருக்கின்றது. அநேகர் தம் பிள்ளைகளைக் கற்பிப்பதற்காக யாழ்ப்பாணப் பட்ட

ணத்தில் வாடகை வீட்டில் வாழவேண்டியிருக்கிறது. பணம் படைத்தவர்கள் காணி வாங்கி வீடு கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இந்நிலை மாற, கற்றலிலும் கற்பிப்பதிலும் ஆர்வமுள்ள, எங்கள் பிரிவு மாணவர்க்காகத் தியாக உணர்ச்சி பூண்டு கூட்டாக (team) வேலை செய்யக்கூடிய நான்கு ஆசிரியர்களைத் தெரிந்தெடுத்து வேலையில் அமர்த்துவராயின் தென்மராட்சி மக்களனைவரும் ஈடேறுவர். வருங்காலச் சந்ததியுமிவரை வாழ்த்துமென்பதற்கையமில்லை.

A. K. கந்தையா அவர்கள் பல துறைகளிலும் ஏற்படுத்திய திருத்த முயற்சியால் மாணவர் தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. இதனை உணர்ந்த பிரதிநிதி அவர்கள் அரசினரிடம் அரும்பாடுபட்டு ரூபா 33,000 செலவில் ஒன்பது வகுப்பறைகள் கட்டுவித்துத் தந்தமை 'காலத்தினுற் செய்த உதவி' என்பதை மக்கள் மறக்க மாட்டார்கள். மேலும் இவர் "யான் இப்பொழுது அரசாங்கத்திடமிருந்து ரூபா 33000/= பெறுமதியான கட்டடம் பெற்றுத் தந்திருக்கிறேன். மக்களும் இத் தொகையளவு திரட்டி ஒரு கட்டடத்தை அமைத்தால், யான் இன்னும் அரசாங்கத்திடமிருந்து கூடிய தொகைப் பெறுமதியுள்ள கட்டடங்களையும், காணிகளையும், பிறவற்றையும் பெற்றுத் தருவேன் என வாக்களித்தனர்.

இதனால் உந்தப்பட்ட பழைய மாணவர்களும் ஏனையோரும் ஒரு இரு மாடி விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தை 1964 இல் ஆரம்பித்து இது வரையில் ரூபா 85,000 இற்கு மேற் செலவு செய்து ஏறக்குறையப் பூர்த்தியாக்கும் நிலைக்குக் கொண்டுவந்துள்ளனர். இன்னும் குடிநீர் வசதிக்கு இரண்டாவது கிணறு ஒன்று அவசியமெனக் கண்டு பொது மக்களால் திரு. ஆ. மண்டலேஸ்வரன் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் தூர்ந்து கிடந்த கிணறு இவர் காலத்தில் மீண்டும் தோண்டிக் கட்டப்பட்டுப் பூர்த்தியாயிற்று. இதற்கு இறுதிப் பகுதியில் திரு. செ. சபாரத்தினப் பத்தர் அவர்கள் செய்த உதவி மறக்க முடியாது.

திரு. ஆ. க. கந்தையா அவர்கள் செய்த ஆக்க வேலைகளை டிசெம்பர் 1965 இல் திரு. மு. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். கல்லூரியின் உள்ளும் புறமும், அண்மையிலும் சேய்மையிலும், பலவிடங்களிலும் கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு அனுசூலமாயிருந்த பல

உதவிச் சக்திகளையும் ஒன்று சேர்த்து ஊக்க மளித்துக் கல்லூரியை வளர்ப்பதில் ஒப்புயர் வற்றவர் எதிரிகளையும் வசிகரிக்கும் காந்த சக்தி வாய்ந்தவர். எவர்க்கும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் பண்புடையர். இதனால் இவருடைய காலத்தில் கல்லூரி பல துறைகளிலும் தீவிரமாய் முன்னேறியது. கல்வித் தரம் அதிகம் உயர்ச்சி பெற்றது.

போட்டியிப் பரீட்சைகளிலும், G.C.E (O.L) (A. L) பரீட்சைகளிலும் மாணவர் உச்சமான பேறு பெற்றார். G.C.E (A. L) விஞ்ஞாபைப் பகுதிக்கு இவர்தன்னாலுயன்றளவு முயற்சி செய்தும் கருதிய பயனை அது கொடுக்கவில்லை. புதிய ஆய்வு கூடத்தின் பெரும் பகுதி வேலை நிறைவேறியது இவர் காலத்திலேயே இதன் கூரைவேலையைப் பூர்த்தி யாக்க மாமலையில் மருந்துபோன்று தனக்கு ஓர் தொடர்புமில்லாத எங்கள் கல்லூரிக்கு திரு. S. சின்னத்துரை அவர்கள் பேருதவி புரிய உறுதுணைகளை அளித்தவர் திரு. மு. வைத்திலிங்கம் அவர்களே.

சைவமும் தமிழும் வளர்க்கும் பரோபகாரி திரு. M. T. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஏறக்குறைய ரூபா 12000/= செலவில் எங்கள் கல்லூரிக்கு மனமுவந்தளித்த திறந்த வெளி அரங்கு அவர் பெயரை என்றும் நினைவூட்டிக்குடாநாடு முழுவதிலும் முதன்மையுடன் மிளிர்கிறது. இவர் 'ஊர் நடுவுள் பழு மரம்' போல எங்கள் கல்லூரிப் பணியில் மேன்

மேலும் உதவவும், தம்மைப்போன்ற உபகாரிகளை கல்லூரித் தொண்டில் ஈடுபடச் செய்யவும், இவர் சிரஞ்சீவியாயிருக்க இறைவன் நிருவருளை வேண்டுகின்றோம். திரு. ஆ. மண்டலேஸ்வரன் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குழாய் மூலம் மாணவர்க்குக் குடிநீர் விநியோகம் திரு. மு. வைத்திலிங்கம் அவர்களால் விஸ்தரிக்கப்பட்டது இன்னும் இவர் காலத்திலேயே, மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் ஏனையோரும் போக்குவரவு செய்ய வசதி அளிக்கக் கூடிய முறையில் சங்கத்தாளைப் புகையிரத நிலையமும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.

இவற்றையெல்லாம் புரிய இவருக்கு உறுதுணையாய் நின்று உப அதிபராகக் கடமை யாற்றிய திரு. பூ. வெற்றிவேலு அவர்கள் 1-6-70 இல் கல்லூரி நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளார். இவருடைய முன்னோர்கள் ஈட்டிய வெற்றியின் பயனை நிலை பெறச் செய்தல் இலகுவானதன்று. It is easy to gain victories than to maintain their fruits என்பர் ஆங்கிலத்தில்.

மேலும், தென்மராட்சி மக்கள் தன்மானத்தோடு பிற்பிரிவுக் கல்லூரிகளை நாடாது, சர்வ கலாசாலை மருத்துவ, பொறியியல், விஞ்ஞானப் பகுதிகளுக்கு வருடாவருடம் செல்ல இங்கேயே வழி வகுப்பது இவருடைய பெரும் பொறுப்பாகும். இத்துறையில் வெற்றி பெற எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக.

இதழாசிரியர்

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

கல்லூரி வளர்ச்சி

ஆண்டு

நிகழ்ச்சி

1. 1904 சாவகச்சேரி சந்தைக் கண்மையில் ஒரு சைவத் தமிழ்க் கலவன்பாடசாலை தாபிக்கப்பட்டல்
2. 1905 அது சங்கத்தானைக்கு மாற்றப்பட்டல்
முதற்றலைமை ஆசிரியர் திரு. K. S. கந்தசாமி
3. 1907 துவிபாஷாபாடசாலை ஆதல்
4. 1907-1910 அரசினர் நன்கொடை இன்றி இருந்த காலம்
5. 1908 தமிழ்ப்பாடசாலை சங்கத்தானை கந்தசுவாமி கோயிலின் பின் வீதிக்குக் கொண்டு செல்லப்படுதல்
6. 1921 (அரசினர் நன்கொடையுடன்) ஆங்கில பாடசாலை திரு. வி. தாமோதரம்பிள்ளை என்பவரால் இவ்விடத்தில் தாபிக்கப்பட்டல்
7. 1922 யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிச் சபையினரிடம் ஒப்படைக்கப்படுதல்
அரசினர் நன்கொடை பெறுதல் E. S. L. C வகுப்பு வைத்தல்.
8. 1926 கோவிலடித் தமிழ்ப்பாடசாலை இங்கு கொண்டு வரப்படுதல் - முகாமை திரு. வி. தாமோதரம்பிள்ளை
9. A 1934 C பிரிவுக் கல்லூரி ஆதல் S. S. C. வகுப்பு ஆரம்பம்
B 1943 விளையாட்டு இல்லங்களமைத்தல்
10. 1937 தமிழ்ப்பாடசாலையும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிச் சபையினரிடம் ஒப்படைக்கப்படுதல்
11. 1945 B பிரிவுக் கல்லூரி ஆதல். S. S. C. வகுப்பிற்கு விஞ்ஞானக் கல்வி போதிக்கப்படுதல்.
12. 1949 A பிரிவுக்கல்லூரி ஆதல் H. S. C. வகுப்பு ஆரம்பம்
13. 1957 பழைய மாணவர் சங்கம் அமைத்தல்
14. 1957 தமிழ்ப்பாடசாலை ஆங்கிலப்பாடசாலையுடன் இணைக்கப்பட்டல்
15. 15-4-62 அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றல்

கட்டிட வளர்ச்சி

1. பழைய மண்டபம், இருவகுப்பறைக் கொட்டில்கள்
2. 1940 பிரதான மண்டபம்
3. 1945 பழைய ஆய்வுகூடம்
4. 1950 பெற்றூர் ஆசிரிய சங்கக் கட்டிடம் முற்பகுதி
5. 1952 தண்டவாளக் கட்டிடம்
6. 1952 பெ. ஆ. ச. கட்டிடம் பிற்பகுதி
7. A 1955 கைவேலைக் கட்டிடம்
B 1963 இரண்டாவது கிணறு

8. 1964	அரசினர் கட்டடம் (9 வகுப்பறைகள்)
9. 1964	பழைய மாணவர் விஞ்ஞான ஆய்வுகூட ஆரம்பம்
10. 1966	தண்டவாளக் கட்டடத்தை அடுத்து மூன்று வகுப்பறைகள்
11. 1966	விளையாட்டு நில விரிவாக்கம்
12. 1968	திறந்தவெளி அரங்கு

அதிபர்கள்

1. திரு.	K. கார்த்திகேசு
2. ,,	S. சுவாமிநாதன்
3. ,,	N. அருணாசலம்
4. ,,	ஹென்ஸ்மன்
5. ,,	T. முத்துக்குமாரு 1942 — 51
6. ,,	A. S. கனகரத்தினம் 1952 — 53 மார்ச்
7. ,,	S. K. செல்லையா 1953 பங், சித்திரை
8. ,,	ஆ. மண்டலேஸ்வரன் வைகாசி 1953 — மார்ச்சு 1962
9. ,,	ஆ. க. கந்தையா தை 1963 — மார்ச்சு 1965
10. ,,	மு. வைத்தியலிங்கம் 13-12-65 — 31-5-70
11. ,,	பு. வெற்றிவேலு 1-6-70

அன்பளிப்பு

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகமும் புத்தகசாலையும்
213, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

IN MEMORIAM

C. BALASUBRAMANIAM

Teacher 12-5-47 — 31-12-65
C. H. C.

Vice Principal 1-1-66 — 18- 8-68
C. H. C.

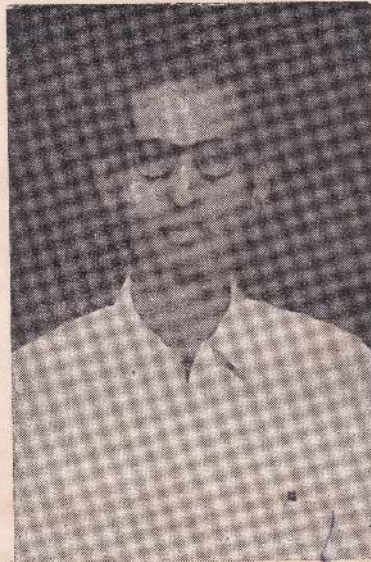
Died 18-8-68

M. CHELLIAH

Kanishta Principal 1-1-68—15-8-70
C. H. C.

Died 15-8-70

V. K. VELUPPILLAY

Teacher C. H. C. 1-4-50—30-3-70

Died 30-3-70

சமயக் கல்வி

(பண்டிதமணி சி. கணபதீப்பிள்ளை)

ஆசிரியன் சமயியாயிருத்தல்வேண்டும். சமயம் படிப்பிக்குத்திறமை வேறு; சமயியாயிருத்தல் வேறு.

சமயியான ஆசிரியன் படிப்பிக்கும் எந்தப் பாடமும் சமயபாடமேயாம்.

சமயியான ஆசிரியனின் குணபாவமே மாணவன்பால் அடங்கிக்கிடக்கும் தெய்வகத்தியை வெளிப்படுத்த வல்லது.

* * *

ஸ்ரீராமன், தேகப்பயிற்சிப் பாடமும் வசிட்டரிடமே பயின்றான். இராமபாணம் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்துக்கு உபகாரமாயமைந்தது.

மனைவியைக் கவர்ந்தோனான இராவணன், யுத்தமுனையில் நிராயுதபானியாய்த் தளர்ச்சியுற்று நின்றபோது, “இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளைவா’ என்றான் இராமன்” என்று கற்பனை செய்கின்றார் கம்பர். வசிட்டரின் மாணவன் வேறெப்படித்தான் செய்வான்!

* * *

‘கற்க கடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக’

என்கின்றார் நாயனார்.

கசடு - குற்றம். அறியாமையும் வஞ்சகமும் ஆன்மாவைப் பற்றியிருக்குங் குற்றங்கள். அவை அற்றுப்போதற்கு, மாணவன் தகுதி நோக்கி, அவன் கற்கவேண்டிய நூல்கள், ஆசிரமங்களிற் கற்பிக்கப்பட்டன. கற்றபின் ஆசிரியனைப் பின்பற்றி மாணவன் தான் கற்ற கல்விக்குத்தக ஒழுகுவன்

ஆசிரமக் கல்வி ஆன்மீகக் கல்வி. அது உடலோம்பும் முறையை அறிந்து உடலோம்

புதற்கும் உபகாரமானது; உடல் வளர்ச்சி உயிர் வளர்ச்சிக்கு உபகாரமான முறையில் அமைந்தது.

‘உடம்பை வளர்த்தேன்

உயிர் வளர்த்தேனே என்பது திருமந்திரம்.

* * *

‘கற்றத ஞலாய பயனென்கொல் - வாலறிவன்

நற்று டொழாஅ ரெனின்’ என்கின்றார் நாயனார்

‘மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்’ என்பது சம்பந்தக் குழந்தையின் இனித்த மழலை மொழி.

“இன்பமே எந்நாளந் துன்பமில்லை” என்பது நாவுக்கரசின் முதிர்ந்து கனிந்த வாக்கு.

* * *

இன்றைய கல்வி வெறும் உடலோம்புஞ் சடக் கல்வி; கருத்தடையிலிருந்து சந்திரமண்டலம் வரை ஆராய்ச்சி நடக்கின்றது.

“மனக்கவலை மாற்றலரிது” என்கின்றார் நாயனார். கவலை நானொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாய் வளருகின்றது. ஒரு கண்டம் இருந்த இடமுந் தெரியாமற் போதற்கு மற்றக் கண்டம் வழிகாணுகின்றது.

* * *

கவலையைக் குறைப்பதற்கு வழி சமயக் கல்வியை வளர்த்தலேயாம் சமயக் கல்வி வளர்த்தற்கு, சமயியான ஆசிரியன் பிறக்க வேண்டும். கல்வியுலகு சமயியான நல்லாசிரியனைப் பெற்றெடுக்குமா?

සමස්ත සේවාව

(සමස්ත සේවාව සඳහා පමණි)

With the best compliments

of

Lingam Textiles

Specialists in Saris

&

for Quality Textiles

52, Main Street, - Jaffna.

உலகம் - ஒரு மாபெரும் கலவை

இ. முருகையன்

I

உலகம் எதனால் ஆனது ?

இப்படி ஒரு கேள்வியைக் கேட்டால், நம்மிற்பலர் திகைப்போம். என்ன பதில் சொல்லுவது என்று விளங்காமல் விழிப்போம்.

யானை மண்ணினால் ஆனது; பலகை மரத்தினால் ஆனது. போத்தில் கண்ணாடியால் ஆனது. புடைவை நூலினால் ஆனது. இவற்றைச் சிறு குழந்தை கூட அறியும். ஆனால், உலகம் எதனால் ஆனது ?

நிலமும், கடலும், மரமும், மனிதனும், விலங்குகளும் என மிகப்பல பொருள்களினால் ஆனதே உலகம் என்று சிலர் கூறக்கூடும். இவை மட்டும் தானே உலகத்தில் உள்ளன ? இன்னும் வேறு பொருள்கள் இல்லையா, என்ன ?

ஏன் இல்லை ? எத்தனையோ உண்டு. உலகத்தின் உறுப்புகளாக உள்ள பொருள்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு பட்டியல் தயாரிப்போமானால், அந்தப் பட்டியல் நீண்டு நீண்டு கொண்டேபோகும். முடிவே இல்லாமல், எல்லையே இல்லாமல் நீண்டு கொண்டு போகும்.

அப்படியானால் உலகம் எதனால் ஆனது ? இந்தக் கேள்விக்குப் பொருத்தமான - சுருக்கமான - மறுமொழி இல்லவே இல்லையா ?

“இருக்கிறது; மிகவும் சுருக்கமான மறுமொழி இருக்கிறது. பஞ்சபூதங்களினால் ஆனது, இந்த உலகம். மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, வெளி என்ற ஐந்து பூதங்களுமே உலகனை ஆக்கும் அடிப்படையப் பண்டங்கள். இவற்றின் பல்வகையான சேர்க்கைகளாலே தான் உலகம் அமைந்துள்ளது”.

இப்படி மறுமொழி சொல்லக்கூடும். ஒரு சிலர். ஆம் நமது பல்வேறு தத்துவ தரிசனங்களும் இதுபோன்ற ஒரு பதிலைத் தான் தருகின்றன. சமய அறிவு வாய்க்கப்பெற்ற பெரியவர்கள் பஞ்சபூதங்களினால் அமைந்ததே உலகம் என்று விளக்

கம் தருவார்கள். என்றாலும், இது போன்ற விளக்கம் விஞ்ஞான நோக்கு உடையவர்களுக்கு மன நிறைவைத் தர மாட்டாது.

அப்படியானால், விஞ்ஞானிகள் என்ன கூறுகிறார்கள் ? அவர்கள் நடத்தியுள்ள ஆராய்ச்சிகளின்படி இந்த உலகத்தை ஆக்கும் அடிப்படையப் பண்டங்கள் எவை ? அவை ஒன்றோடொன்று எப்படி இயைந்திருக்கின்றன ? இவையோன்ற சில கேள்விகள் உங்கள் மனத்தில் எழக்கூடும். இவற்றுக்கெல்லாம் சில பொதுப்படையான விளக்கங்களை இப்போது தருவோம்.

II

சீனியை நெந்தீரிற் பேர்ட்டால் அது கரைகிறது. அப்போது நமக்குக் கிடைப்பது ஒரு கலவை. வீடு கட்டும்போது, சீமெந்தையும், மணலையும், குறுணிக் கற்களையும் போட்டுக் கலக்கிறோம். கொங்கிறீற்றுக் குழைக்கும்போது நமக்குக் கிடைப்பதும் கலவைதான். பிட்டவிப்பவர்கள் மாவையும் தேங்காய்ப்பூவையும் நீரையும் விட்டுக் குழைக்கிறார்கள். அப்படிக் குழைத்துப்பெறும் குழையிலும் ஒரு கலவைதான். பிட்டுக்குக் குழைத்த மாக்குழையலில், மா, மாவாகவே இருக்கிறது; தேங்காய்ப்பூ தேங்காய்ப்பூவாகவே இருக்கிறது; அவற்றின் நிறம், மணம், சுவை போன்ற குணங்கள் மாற்றமடையவில்லை, அப்படி மாற்றமடையாமல் இருப்பது கலவைகளுக்கு உரிய ஓர் இலட்சணம்.

உலகம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால், இது பல பொருள்களின் கலவையாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; பல்வேறு கலவைகளும் கலந்த ஒரு மாபெரும் கலவையாகவும் இந்த உலகம் இருக்கிறது.

உலகத்திலுள்ள பல்வேறு பொருள்களின் அமைப்பு இரகசியம் தான் என்ன ? ஒரு கற்கண்டுக் கட்டியை இரண்டாக வெட்டுங்கள். அப்படிக் கிடைக்கும் துண்டை மேலும் இரண்டாகப் பிரியுங்கள். இவ்வாறு கிடைக்கும் துண்டுகளை இன்னும், சிறிய துண்டுகளாகப் பிரித்துக்கொண்டே செல்லுங்கள். இப்படியே தொடர்ந்து

திருப்பத் திருமபச் செய்தால், கடைசியாக நமக்கு என்ன கிடைக்கும்? மிகமிகச் சிறிய ஒரு கற்கண்டத்தான் கிடைக்கும். ஆகவும் சிறியதான இந்தத்தான் கற்கண்டின் மூலக்கூறு என்று பெயர் பெறும்.

கற்கண்டின் மூலக்கூறு ஒன்றை எடுத்து அதை மேலும் பிரிக்க முயன்றால் அது கற்கண்டாக இருக்காது. வேறு சில பொருள்களாக மாறிவிடும். அப்படியானால், கற்கண்டின் மூலக்கூறு எதனால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது? அணுக்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. காபன் அணுக்களாலும், ஐதரசன் அணுக்களாலும், ஓட்சிசன் அணுக்களாலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு விதத்திலே பார்க்கப்போனால், உலகிலுள்ள பொருள்கள் எல்லாம் அணுக்கள் எனப்படும் மிகச் சிறிய துகள்களால் அமைந்துள்ளன. கண்ணுக்குப் புலப்படாத அளவு நுண்ணிய பல கோடிக்கணக்கான துகள்களாகிய அணுக்களின் கூட்டுச்சேர்க்கைதான், இந்த உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் எல்லாம்!

உயிர்வாழ்க்கை இல்லாதனவாகிய மண், நீர், காற்று, நெருப்பு மட்டுமல்லாமல், மனிதன், மிருகம், பறவை, மரம், செடி, கொடி முதலான சகலமுமே அணுக்களின் சேர்க்கையாலே தான் அமைகின்றன.

சிலருக்கு இப்பொழுது ஒரு சந்தேகம் உண்டாகும். எல்லாப் பொருள்களும் அணுக்களால் ஆக்கப்பட்டவையானால், இவை வெவ்வேறு தன்மைகளை உடையவையாக இருப்பது ஏன்? இதுவே அந்தச் சந்தேகம்.

இந்த இடத்தில் நாம் ஓர் உண்மையைக் கவனித்தல் வேண்டும். அணுக்கள் எல்லாமே ஒரே மாதிரியானவை அல்ல. நம் விஞ்ஞானிகள் அறிந்த வரையில், ஏறத்தாழ 103 வகையான அணுக்கள் உண்டு. ஒரே வகையான அணுக்களின் கூட்டம் ஒரு மூலகம் என்று கூறப்படும். பொன், வெள்ளி, அலுமினியம், கந்தகம், காபன் என்பன மூலகங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். ஒரு பொற்கட்டியை எடுத்துக்கொண்டால், அது பொன் அணுக்கள் பலவற்றின் கூட்டமாகும். அதே போலத்தான், ஓர் அலுமினியத்தகடு அலுமினியம் அணுக்கள் பலவற்றின் கூட்டம் ஆகும். இப்படியே மற்றவையும்.

ஆகவே, உலகம் பஞ்சபூதங்களால் ஆனது என்று சொல்வதை விட, அது 103 பூதங்களால் ஆனது என்று கொள்வதே விஞ்ஞானத்துக்கு இசைவாகும்.

இந்த 103 பூதங்களாகிய மூலகங்களும் தனித்தோ அல்லது கூட்டுச் சேர்ந்தோ இயற்கையிற் காணப்படுகின்றன. மூலகங்களின் கூட்டுச்சேர்க்கையினால் கிடைக்கும் பொருள்கள் சேர்வைகள் என்று பெயர் பெறும். தண்ணீரானது இரண்டு மூலகங்களின் சேர்வையாகும். கறியுப்பும் ஒரு சேர்வைதான். நாம் முன்பு பார்த்த கற்கண்டும் ஒரு சேர்வைதான். கற்கண்டில் மூன்று மூலகங்கள் உள்ளன. சேர்வைகளின் ஆகச் சிறிய துகள்கள் கூட்டணுக்களாக இருக்கின்றன. இந்தக் கூட்டணுக்களுக்குரிய மற்றுமொரு பெயர்தான் - மூலக்கூறு.

எனவே, உலகம் எதனால் ஆனது, என்ற கேள்விக்குப் பின்வருமாறு மறுமொழி கூறலாம். உலகம் அணுக்களால் ஆனது. அணுக்கள் ஏறத்தாழ 103 வகைப்படும். ஒரே தனிவகை அணுக்கள் கூட்டமாக இருந்து மூலகங்களை ஆக்குகின்றன. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சில வகை அணுக்கள் நெருங்கமாகக் கூட்டுச் சேர்ந்து சேர்வைகளை ஆக்குகின்றன. மூலகங்களும் சேர்வைகளும் பலவாறு கலந்த ஒரு பெண்மைபெரிய கலவையாக இந்த உலகம் இருக்கிறது. ஆகவே தான் உலகம் ஒரு மாபெரும் கலவை என்று பொதுப்படையாகச் சொல்லிவிடலாம்.

III

ஆயினும், இறுதியாக ஓர் உண்மையை நாம் இங்கு கூறியே ஆகவேண்டும். உலகத்தின் அடிப்படைக் கூறு என்று இங்கே கூறப்பட்ட அணுக்களெல்லாம் பிரிக்கப்பட இயலாதவை என்று நெடுங்காலமாகக் கருதப்பட்டு வந்தன. ஆனால் அவற்றையும் பிரிக்கலாம் என்று விஞ்ஞானிகள் செய்து காட்டி விட்டார்கள். இது நடந்தும் ஆண்டுகள் பல கழிந்து விட்டன. ஆகவே உலகம் எதனால் ஆனது என்ற கேள்விக்கு நாம் இங்கு கண்ட மறுமொழி முழுமையானதன்று. அணு எதனால் ஆனது என்ற அடுத்த கேள்வி எங்கள் முன் தலைதுக்கி நிற்கிறது. அந்தக் கேள்விக்கான மறுமொழியைத் தருவதற்கு இன்னும் பல விரிவான விளக்கங்கள் தேவைப்படும்.

(வானொலியில் ஒலிபரப்பானது.)

மாணவர் பகுதி

எனது வீடு

பேனையின் சுயசரிதை

எனது வீடு சங்கத்தானையில் உள்ளது. எனது வீட்டின் பெயர் சிவகங்கை. எனது வீடு கல்வீடு, என் வீட்டில் மேல்வீடு இருக்கிறது. எனது வீட்டில் பல அறைகளும் பெரிய மண்டபமும் உண்டு. எனது வீட்டுக்கு முன் ஓர் அழகான பூந்தோட்டம் உண்டு. நான் இந்த வீட்டை அதிகம் விருப்புகின்றேன்.

சீவோத்தமன்
2 ஆம் வகுப்பு

கதிர்காமம்

கதிர்காமம் இலங்கையில் பாடல் பெற்ற தலமாகும். இது தென் இலங்கையில் உள்ளது. இதன் அருகே புனிதமான மாணிக்க கங்கை பாய்கின்றது. அங்கு கந்தன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். கதிர்காமக் கந்தனைக் கான நான் நெடுநாளாக ஆசை கொண்டேன்.

எனவே எங்கள் அப்பா எங்கள் எல்லோரையும் விடுமுறைக்கு கூட்டிச் சென்றார். நாங்கள் இரவில் கொழும்பில் தங்கிவிட்டு காலை யில் புறப்பட்டோம். நாங்கள் அங்கு மாலை 5 மணிக்குச் சென்றோம். நாங்கள் மாணிக்க கங்கையில் நீராடிய பின்பே கோயிலுக்குச் சென்றோம். அங்கே அரிச்சனைக் குரிய பொருள்களையும் கொண்டு சென்றோம்.

அங்கே பூசகர் வாயைக் கட்டிநின்று பூசை செய்வார். சிலர் கந்தனை மாவிளக்கு ஏற்றி வணங்குகின்றனர். இறைவனுக்கு முன் திரையோடப்பட்டிருந்தது. திரை நீக்கப்பட்டதும் நாங்கள் கந்தனைக் காணலாமென ஆவலோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் திரைநீக்கம் செய்யப்படவில்லை. அதைப்பற்றி நான் அப்பாவிடம் கேட்டேன். அவர் இதுதான் கதிர்காமத்திலுள்ள அற்புதம் என்றார்.

வெ. அசோகன்
4 C

என் பெயர் பைலட் பேனாவாகும். நான் யப்பான் தேசத்திலுள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் உருவாக்கப்பட்டேன். அங்கு என்னையும் எனது நண்பர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோரையும் ஒரு பெரிய பெட்டிக்குள் அடைத்து கப்பல் மூலம் இலங்கைக்கு அனுப்பினார்கள். ஒரு மாத காலமாக நீலத்திரைக் கடலில் நெடும் பயணம் செய்ததாலும் பெட்டிக்குள் அடைக்கப்பட்டிருந்ததாலும் வெளியே எவற்றையும் பார்க்க முடியவில்லை.

கொழும்புத் துறைமுகத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அன்றே மொத்த வியாபாரி ஒருவரால் வாங்கிச் செல்லப்பட்டேன். அவரிடம் இருந்து யாழ்ப்பாண வியாபாரி ஒருவர் என்னையும் என்னுடன் சேர்ந்த ஐம்பது நண்பர்களையும் மட்டும் வாங்கிச் சென்று தமது கடை யில் வியாபாரத்துக்காக வைத்திருந்தார். எங்கள் அத்தனை பேரிலும் நான் மட்டும் நீல நிறமாக இருந்ததால் மற்றைய எல்லோரிலும் அழகாக இருந்தேன். இதனால் யாழ்ப்பாண மகளிர் கல்லூரியில் உள்ள மாணவியொருத்தியால் வாங்கப்பட்டேன்.

அவள் என்னை வாங்கிச் சென்றதும் அவளுடைய வகுப்பு மாணவிகள் எல்லோரும் என் மீது ஆசைப்பட்டார்கள். என்னை விலை கொடுத்து வாங்கிய எசமானியின் பெயர், கசீலா வாகும். இவள் மிகவும் பணக்காரி. என்மீது வைத்திருந்த அளவற்ற ஆசையினால் என்னை மிகவும் கவனமாகப் பாதுகாத்து வந்தாள். தினமும் காலை யில் பாடசாலைக்கு வரும் பொழுது என்னைத் தனது கைக்குட்டையால் சுத்தப்படுத்தி மை நிரப்பி தனது பெட்டிக்குள் வைத்துக் கவனமாகக் கொண்டு செல்வாள்.

சிலேகிதிகளுக்குக் கூட என்னை இரவல் கொடுக்கமாட்டாள். ஆனால் அவளுடைய சக மாணவர்களுக்கு என்மீது கொள்ளை ஆசை. நான் எசமானியின் கையில் இருக்கும் போது என்னைப் பார்த்து அங்கலாய்ப்பார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் ஆசைப்பட்டதனாலேயே என்மை எசமானி ஒரு நாள் வீதியில் செல்லும்போது என்னைத் தவற விட்டுவிட்ட

டாள். சிறிது நேரத்தில் அவ்வழியே வந்த காரின் சக்கரத்தில் அகப்பட்டு கீக்குநூறுக உடைபட்டேன். அன்று என்னைப் பார்த்துப் பலரும் ஆசைப்பட்டார்கள். ஆனால் இன்றே உடைந்து நிலத்தில் கிடந்தேன். இதுதான் எனது இன்றைய நிலைமை. வாழ்க்கையில் உயர்வும் தாழ்வும் நிலைத்திருப்பதில்லை.

சி. சாந்தகுமார்
6 A

என் சிறு கனவு

நான் ஒரு அருந்த தபசியல்ல, அரும்பசி மிக்கதோர் ஏழை. அது ஒரு தைப்பொங்கல் பொன்னாள். உழவர் திருநாள். கூட்டுறவுச் சங்கக் கடையில் கியூவில் நின்று வாங்கிய சீனா வெண் பச்சை அரிசியும் இந்தியா வெல்லமும் சேர்ந்த பொங்கற் சாதம் அதிகம் உண்ட மயக்கத்தினால் கண் உறங்கினேன், தியக்கம் தெரியவில்லை.

வரண்ட பரட்டைத்தலையும் மோட்டுருவும் கொண்டதோர் பெண் உருவம் என்னெதிரே தோன்றியது. அதன் சிரிப்பொலிச் சத்தம் ஒன்று பேரிடியெனக் கேட்டது. நிலமடந்தை எனத்தன்னை அறிமுகம் செய்த அவள் என்னை விளித்து, “தமிழ்ப் பெருங்குடி மகனே ஏருண்டு. மாடுண்டு, நானுண்டு உலகு புரக்கும் மாரியுமுண்டு. அப்படி இருக்க, உலக்கு ஏன் இந்தச் சின்னத்தனம், சோம்பற்றணம், உத்தியோக மோகம்? இவை உன்னை விட்டகன்றுவன்றே உனது பண்பாடு, கலாச்சாரம், வரலாறு, மொழி, மதம், சகலதும் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்று தலையெடுக்கும் மகனே! என்னை வணங்கு என் ஆசியும் உதவியும் நிறையப் பெறு என்னைப் பண்படுத்திக் கொத்தி, உழுது வரம்புகட்டி நீர்விட்டு நன் செய் புன்செய் பயிர்களினால் அணி செய்துவிடு. நான் தரும் செந்தெல் கொண்டும் என்னிடம் பெறும் கரும்பு, மஞ்சள் கொண்டும் பால், கனிவகை கொண்டும் உன் பொங்கலை ஆக்கிப்படைத்து பகுத்துண்டு வாழ்வாய் “நான் வருகிறேன்” என்றவுடன் பேச்சொலி நின்று நில மடந்தை உருவம் மறைந்தது. கண்விழித்து வெட்கத்தால் வெதுப்பிய நான் கனவை நினைவாகச் சபதமெடுத்தேன்.

“இலமென்று நசை இருப்பாரைக்
காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்”

இது பொய்யா மொழியான் வாக்கு.

செல்வன் ந. இராசவரதன்
vi A

நான் கண்ட விபத்து

சீசுன்ற திங்கடிகழமை காலை 8-30 மணியளவில் நானும் எனது அண்ணாவும் யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்காக பஸ் வண்டியை எதிர் பார்த்துக் கொண்டு வீதியில் நின்றோம். பஸ்வண்டி வந்தது. ஜவங்கள் நெரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நாங்களும் நெரிபட்டு பஸ்வண்டியில் ஏறி இடம் பிடித்துக்கொண்டோம். பஸ்வண்டி புறப்பட்டது.

நாங்கள் சென்றுகொண்டிருந்த பஸ் வண்டி மணிக் கு முப்பத்தைந்து மைல் வேகத்தில் சென்று கொண்டிருந்தது. கைதடிப் பாலத்தைக் கடக்கும்போது மோட்டார் வண்டி யொன்று நாங்கள் சென்று கொண்டிருந்த பஸ் வண்டியை முந்திக் கொண்டு சென்றது. முன்பக்கத்தே பைசிக்கின் வண்டியொன்றில் சென்ற இருவர் பஸ்வண்டியைக் கடந்து செல்ல முற்பட்டனர். அப்பொழுது மோட்டார் வண்டியும், பைசிக்கின் வண்டியும் விபத்துக்குள்ளாயின.

உடனே நாங்கள் சென்று கொண்டிருந்த பஸ்வண்டி நிற்பாட்டப்பட்டது. உள்ளே இருந்த பிரயாணிகள் யாவரும் விபத்தைப் பார்ப்பதற்காக இறங்கினார்கள். நாங்களும் இறங்கிப் பார்த்தோம். விபத்தில் அகப்பட்டோர்கள் மிகவும் பரிதாபகரமாகவே காணப்பட்டார்கள். இரத்தமோ ஆறாக ஓடிற்று. ஒருவருக்கு மண்டையும், கைகள் இரண்டும் உடைந்து விட்டன. அவற்றால் இரத்தம் ‘புஸ்’ வாணம் விட்டாற் போன்று பாய்ந்து கொண்டிருந்தது.

காயமடைந்தோர் பைசிக்கினிற் சென்ற இருவரைத் தவிர மோட்டார்ச் சாரதியும் இன்னும் இருவரும் ஆவர். பைசிக்கின் வண்டியிற் சென்ற இருவரும் ஸ்தலத்திலேயே பிணமானார்கள். ஏனைய மூவரும் வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

வாகனங்களோ மிகவும் பழுதடைந்து விட்டன. அதிலே நின்றவர்கள் மோட்டார் சாரதியின் மேலேயே குற்றமெனவும், பைசிகள் வண்டிச் சாரதியின் மேலேயே குற்றமெனவும் வாதாடினார்கள். எனக்கோ மிகவும் பயமாக இருந்தது. பஸ்வண்டியும் புறப்பட்டது. நாங்கள் யாழ்ப்பாணம் சென்றோம்.

வே. யோகநாதன்
7-ம் வகுப்பு "D"

விஞ்ஞானமும்

வாழ்க்கையும்

இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் மனிதனின் அஞ்ஞானத்தை அகற்றி மெய்ஞ்ஞானத்தைப் புகுத்தி அவன் வாழ்வை உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தி வைத்தது விஞ்ஞானமே யாகும். அன்று விலங்குகளுடன் விலங்காக வலத்தில் திரிந்த மனிதனை வானவெளியில் வலம் வரச் செய்தது விஞ்ஞானமன்றி வேறென்ன? சந்திரனை தமக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியென எண்ணி வந்த மனிதன் இன்று அச்சந்திரனிலேயே காலடி எடுத்துவைத்து உலகை வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளான். நாளக்குநாள் திண்டாடும் மனிதனுக்கு கல்வி- மருத்துவம், விவசாயம் போன்ற துறைகளில் விஞ்ஞானத்தின் பங்கு அளப்பரியது.

விஞ்ஞானம் முன்னேறுவதற்கு முன்னர் பல நோய்களை குணப்படுத்துவதற்குச் சில கொடுமான முறைகள் கையாளப்பட்டன. உதாரணமாக விசர்நாயக்கடிக்கு மாற்று மருந்தாக பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்பையே கடிவாயில் வைத்து அழுத்தினார்கள். ஆனால்இன்றே விஞ்ஞானத்தின்வளர்ச்சியின் விளைவாக ஓர் ஊசி மருந்து மூலம் குணப்படுத்தக்கூடியதாக விருக்கின்றது. விசர்நாயக்கடிக்கு மாற்று மருந்தைக் கண்டு பிடித்த பெருமை லூயிபால்லரையே சார்ந்ததாகும், மருத்துவத் துறையில் எட்வேட் ஜென்னரின் அம்மைப்பால் குத்தும் முறையும், சிஸ்டரின் அறுவைச் சிகிச்சையும், மடம் கியூறி அம்மையாரின் எக்ஸ் கதிர்களும், பிளேமிங்கின் பென்சிலினும் கோடிக்கணக்கான உயிர்களை சாவின் பிடியிலிருந்து காப்பாற்றியிருக்கின்றன.

கல்வித்துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றத்தை நோக்கும்போது அன்று செவிப்புலனால் கல்வி கற்ற மனிதன் இன்று பல விஞ்ஞான சாதனங்களின் உதவியினால் சுலபமாகக் கல்வி கற்பது புலனாகும். அன்று கட்டை வண்டியில் காட்டிலும் மேட்டிலும் கலக்கத்துடன் சென்ற மனிதன் இன்று விண்ணிலும் மண்ணிலும் நீரிலும் வாயு வேகத்தில் செல்லக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அன்று குப்பி விளக்கில் குடும்பம்நடத்திய மனிதன் இன்று கும்மாளமிட்டு குடும்பம் நடத்துவது மைக்கேல் பரடே அளித்த மின்சாரத்தினாலேயேயாம். அன்று நாள் முழுவதும் அடுக்களையில் வியர்வை சிந்த புகை மண்டலத்திற்கிடையே பரிதவித்த பெண்கள் இன்று சில மணி நேரங்களில் தமது அடுக்களை வேலைகளை புகையையே காணாது முடித்து விடுகிறார்கள். முகச்சவரத்திலிருந்து மின்வெளி ஆராய்ச்சிவரை மின்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கும் புரட்சிகள் பல.

அன்று நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்த உழவன் இன்று ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் தனி ஒருவனாகவே பயிர் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு ஆற்றலை விஞ்ஞானத்தின் உதவியால் பெற்றுள்ளான். ஐ. ஆர். எட்டு (I. R. 8) போன்ற குறைந்த கால நெல் இனங்களைத் தந்து வருடத்தில் மூன்று நாலு போகும் அறுவடை செய்து உணவு உற்பத்திக்கு ஆக்கமளித்ததும் விஞ்ஞானமேயாம். மேலும் செயற்கை மழை விவசாயத்திற்குப் புரியும் தொண்டு அளப்பரியது. இரசாயன உரம், களை கொல்லி முதலிய வற்றை உற்பத்தி செய்து பயிருக்கு உயிருடனெதும் விஞ்ஞானமேயாம்.

மனிதனின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவி செய்த விஞ்ஞானம் அவனின் அழிவிற்கும் வழிவகுக்கத் தவறவில்லை. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் பொழுது யப்பானில் ஈரோ சீமா, நாசாக்கி ஆகிய இடங்களில் வீசப்பட்ட அணுக்குண்டினால் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் உயிரிழந்தது மட்டுமன்றி இன்று அங்கு பிறக்கும் குழந்தைகள் கூட அங்க வீனர்களாகவே பிறக்கின்றார்களாம். குண்டு வீசிய இடத்திற்கு ஏற்பட்ட இடங்களில் இன்றும் கூடப் பசும் புற்றரை காணப்படுவதே

அரிதாகவிருக்கின்ற தென்றால் அதன் தாக்கம் சொல்லும் தரத்தினதன்று. இது விஞ்ஞானத்தை உபயோகிக்கும் மனிதனின் பிழை அன்றி விஞ்ஞானத்தின் பிழையன்று. நெருப்பைக் கொண்டு சமைத்தல் முதலிய ஆக்க வேலைகளையும் செய்யலாம். வீடு கொழுத்தல் போன்ற அழிவு வேலைகளையும் செய்யலாம். எனவே அது உபயோகிக்கும் மனிதனின் மனநிலையைப் பொறுத்ததாகும்.

உயிரின் உறைவிடம் எனக் கருதப்பட்டு வந்த இருதயத்தையே மாற்றி அமைத்து வேற்றிகண்டார் டாக்டர் பெர்னாட். முடிவாக முழு உலகத்தையுமே கண்முன் கொண்டு வந்து வைக்கிற (டெலிவிசன்) ஐ. L. G. பெயர்ட் கண்டுபிடித்தார் விஞ்ஞானத்தின் விந்தை அளப்பரிது.

செல்வி நா. குணமணி
8 B

தந்தைக்கும் மைந்தனுக்கும் ஒரே வயதாகுமா?

தத்துவ மேதை கலாநிதி ஜன்ஸ்டினின் ஒப்புமைத் தத்துவமானது உலகின் ஏனைய இயக்கவியற் கொள்கைகளையெல்லாம் ஒரு பக்கமாக ஒதுக்கிவிட்டு உலகத்தையே ஒரு கலக்குக் கலக்கிய தத்துவமாகும்.

இதன்படி, ஒரு பொருள் இயங்கும் வேகமானது ஒளியின் வேகத்தை (செக்கனுக்கு 186,000 மைல்கள்) அணுகும்போது அதன் திணிவானது மிக மிக அதிகமாகிவிடுகிறது என்ற ஜன்ஸ்டின் இத் திணிவு அதிகரிப்புக்குப் காரணம் பொருளிற்குண்டாகும் இயக்கப் பண்புச் சத்தியேயாகும் என்கிறார். இவர் இதனை

$$m = \frac{m_0}{\sqrt{1-v^2/c^2}}$$

என்ற சமன்பாட்டாற் குறித்தார்.

இங்கு m_0 என்பது பொருளானது ஒய் விலிருக்கையில் அதன் திணிவையும், m என்பது v என்னும் வேகத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கையில் அதன் திணிவையும் c என்பது

ஒளியின் வேகத்தையும் குறிக்கும். உதாரணமாக m_0 திணிவுடைய ஒரு பொருள் ஒளியின் வேகத்தை அண்மித்து விடுகிறதெனக் கொள்வோம். அப்போது v^2/c^2 ஒன்றை அணுகும். அப்போது $\sqrt{1-v^2/c^2}$ என்பது பூச்சியத்தை அணுகும். எனவே ஜன்ஸ்டினின் சமன்பாட்டின்படி $m = \frac{m_0}{0}$ ஆகும். அதாவது அதன்

திணிவானது முடிவில் பெறுமானத்தை அணுகிறது. எனின் இதனை இயக்கக் கூடிய விசை இருக்க முடியுமா? $p = mv$ எனும் சமன்பாட்டில் p ஆனது திணிவு m ஐ v வேகவளர்ச்சியுடன் இயக்கச் செய்யும் விசையாதும். இங்கு m முடிவிலியாயின் p என்ற விசை இருக்க முடியாத அளவு பெரிதாகின்றது. அதாவது உலகெலுள்ள எந்த ஒரு விசையும் அப்பொருளை இயக்க முடியாது. இதிலிருந்து பெறப்படுவதென்னவெனில் எந்தப் பொருளும் பொருள் வடிவில் இருந்து கொண்டு ஒளியின் வேகத்தில் பிரயாணம் செய்ய முடியாததென்பதே அங்ஙனம் பிரயாணம் செய்யின் அக் கருவியிலுள்ள அளவு கோல்களின் அளவும் கடிக்காரத்தின் இயக்கமும் குறைந்து பூச்சியத்தை நெருங்கும் என்கிறார் ஜன்ஸ்டின். அதாவது அளவு கருவிகளின் காலப்பிரமாணம் குறைந்து விடுமென்கிறார். இதன்படி குறித்த கால இடையீட்டுடன் இயங்கும் மனித இருதயமும் ஒரு கடிக்காரமே என்று வாதிடுகிறார் கலாநிதி ஜன்ஸ்டின். அப்படியாயின் ஒளியின் வேகத்திற்குச் சமமான வேகத்திற் பிரயாணம் செய்யும் மனிதனின் இருதயத்துடிப்புக் குறைந்துவிடும் இந்த இருதயத்துடிப்புக் கேற்ப உடலின் ஏனைய இயக்கங்களும் தாமதிக்க மனிதனின் பருவமாற்றங்களும் தாமதித்து இதனால் மனிதனின் வயதேற்றமும் தாமதிக்கும் என்று சொல்லும் விஞ்ஞானமேதை ஜன்ஸ்டின் சிந்தனையைக் கிளப்பும் கற்பனையுலகிலும் சஞ்சரிக்கிறார்,

இருபத்தைந்து வயதுடைய தகப்பனார் தனது பதினைந்து வயது மைந்தனை பூமியில் விட்டுவிட்டு ஒளியின் வேகத்திற் பிரயாணம் செய்யும் அண்டவெளிக் கப்பலொன்றில் செவ்வாய்க்குப் பயணம் செய்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். இந்த அசாத்தியமான வேகத்தில் அவரது கடிக்காரம் வழக்கமான வேகத்தின் அரை மடங்குடனேயே இயங்கும். அவரது இருதய இயக்கமும்

அவ்வாறே. இவ்வாறு இருபது வருடங்கள் (உண்மையான பூலோகக் கணக்கின்படி) வெவ்வாய்க்குப் பிரயாணம் செய்து விட்டுத் திரும்பும் அவருக்கு 'அவரைப் பொறுத்த வரையில்' பத்து வருடங்கள்தான் அதிகமாக யிருக்கக் காண்பார். அதன்படி அப்போது அவருக்கு வயது $25+10=35$. ஆனால் அதே சமயம் அவரது மைந்தனின் வயது $15+20=35$. தந்தைக்கும் மைந்தனுக்கும் ஒரே வயதாயிருக்கக் காணும் அவர்களால் மருளா திருக்க முடியுமா?

உதாரணத்திற்கு இன்னொன்றை எடுப்போம். இருபது வயதுக் காதலன் ஒருவன் தன் பதினான்கு வயதுக் காதலியை பூமியில் விட்டுவிட்டு ஒளிபின் வேகத்தில் இருபது வருடங்கள் அண்டவெளிப் பிரயாணம் செய்து விட்டு வருகிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம் அப்படியானால் அப்போது அவனுக்கு 'அவனைப் பொறுத்த வரையில்' வயது $20+10=30$. அவன் காதலியின் வயதோ! $14+20=34$ அதாவது காதலனைவிடக் காதலி கிழவியாகிவிடுவாள். (இது இப்போது அப்படி யொன்றும் பிரமாதமான விஷயமல்ல) "சங்கதி அப்படியானால் நான் அண்டவெளிப் பிரயாணம் செய்ய நேரிட்டால் கட்டாயமாகக் காதலியையும் அழைத்துக் கொண்டுதான் செல்வேன்" என்று உங்களுக்குள் யாரோ முணுமுணுப்பது எனக்குக் கேட்கிறது. எதற்கும் சிந்தித்துச் செயற்படுங்களேன்.

ஆ. ப. சந்திரநாதன்
(உயர்தர விஞ்ஞானம்)

பிளாஸ்டிக்சின்

உபயோகங்கள்

விஞ்ஞானம் முன்னேற மனிதன் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்குகின்றான். வாழ்க்கையைச் சுலபமாக்குவதற்கு எதைச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவையும் செய்கின்றான். இவ்வாறு வாழ்க்கையை இலகுவாக்கும் பொருட்களில் பிளாஸ்டிக்குகள் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. இன்றைய விஞ்ஞான உலகிலே தனக்கே உரித்தான தனித்தன்மையுடன் பல்வகைப் பயன்களை அளித்து மனித சமுதாயத்தில் தனக்கு நிகர் தானே என்றளவிற்குப் பிளாஸ்டிக்கு

கள் (Plastics) முன்னேறியிருக்கின்றன. இதனைப் பற்றி ஒருசிலரே அறியாதிருக்கின்றனர். மருத்துவம், பொள்தகம், இரசாயனம். உயிரியல் ஆகிய எல்லாத்துறைகளிலும் பிளாஸ்டிக்குகள் ஒரு சிறப்பான இடத்தை வகிக்கின்றன. உருக்கிற்கு நிகராக நிற்கும் பிளாஸ்டிக்குகளின் பயன்கள் எண்ணிலடங்கா. பெரும் மாளிகைகள் கட்டுமளவிற்குப் பிளாஸ்டிக்குகள் முன்னேறியிருக்கின்றன வென்றால் அதன் பயன்களைக் கூறவும் வேண்டுமோ!

பிளாஸ்டிக்குகள் அழுத்தத்தினாலும் வெப்பத்தினாலும் உண்டாகக் கூடிய ஒரு கூட்டுச் சேர்க்கைப் பொருளாகும். இயற்கையிலேயே பிளாஸ்டிக்குகள் செய்வதற்கு உதவியான ஒட்டுத் தன்மைப் பொருட்கள் 'ரெசின்' (Resin). பிளாஸ்டிக்குகள் இரசாயனமுறைப்படி இருவகைகளில் செய்யலாம். ஒன்று ஒடுக்கல் முறை (Condensation). மற்றது பல்பகுதிச் சேர்க்கைமுறை. (Polymerization) இரு பொருட்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒர் ஒட்டுத் தன்மையான பொருளையும் நீரையும் உண்டாக்குவது ஒடுக்கல் எனப்படும். உதாரணமாக பிளேனாலும் (Phenol) போர்மல்டிகைட்டு (Formaldehyde)ம் சேர்த்து பிளேஸ் போர்மல்டிகைட்டு நீரும் உருவாகின்றது. இப்பிளேஸ் போர்மல்டிகைட்டு என்றும் ஒட்டுத் தன்மையான பொருள் சூட்டினாலும் வெப்பத்தினாலும் குறுக்கிணைவதன் (Cross linking) மூலம் ஒரு உருகாத கடினமான பிளாஸ்டிக்கு உருவாகின்றது. இவைகளை மேலும் சூடாக்கினால் இளகல், உருக்குலைதல் போன்ற மாற்றங்கள் நடைபெறுது. இவற்றை வெப்ப உறுதிப் பிளாஸ்டிக்குகள் (Thermo-Setting) என்பர் இரட்டைப் பிணைப்பையுடைய (Double bonds) சேதனச் சேர்க்கைப் பொருட்களைச் சேர்த்து ஒட்டுத்தன்மையுடைய ஒரேயொரு கூட்டுப்பொருள் தோன்றுவதைப் பல் சூத்திரச் சேர்க்கை முறை என்கிறோம். இதில் ஒடுக்கல் முறையில்தான் நீர் போன்ற வேறு பொருட்கள் உண்டாவதில்லை. இவ்வொட்டுத் தன்மைப் பொருட்கள் வெப்பம் தாங்கா பிளாஸ்டிக்குகள் எனப்படும். இவற்றைச் சூடாக்கினால் இழகி, உருவிழந்து, பொலிவிழந்து காணப்படும். உதாரணமாக மீதைல் மெதாசிரேலேட் (Methyl methacrylate) என்னும் ஒட்டுத்தன்மைப் பொருளை பென்சொயில் பெரக்சைட் (Benzoyl Peroxide) எனும் ஊக்கியின் உதவியுடன் சூடாக்கினால் லூசைட்

(Lucite) எனும் பிளாஸ்டிக்காக மாறுகின்றது.

பிளாஸ்டிக்குகளின் உபயோகத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்போது அவை எண்ணிலடங்கா. அவற்றின் உபயோகங்கள் காற்று, நீர் என்பவற்றின் உபயோகங்களுடன் போட்டி போடுகின்றன ஒவ்வொரு இன பிளாஸ்டிக்கும் விதம் விதமான பொருட்கள் செய்ய உதவுகின்றன. ஒருவகையான பிளாஸ்டிக்கினால் எல்லா விதமான பொருட்களும் தயாரிக்க முடியாது. உதாரணமாக பிளேக் போமல் டிகைப் என்னும் பிளாஸ்டிக்கு வெப்பத்தினால் உருகியோ, உருக்கிழந்தோ போகாது வெப்பம் தாங்கும் சக்தியை உடையது. ஒளிகாப்புறை (Lampshade) தயாரிப்பதற்கு இதற்கு மாறாக 'லுபுசைட்' எனும் பிளாஸ்டிக்கைப் பாவித்தோமாகில் அது உருகி உருக்கிழந்து போய்விடும்.

பிளாஸ்டிக்குகளின் உபயோகங்கள் பெருகுகின்றதேயல்லாமல் குறைவதில்லை. நவீன பொருட்கள் யாவும் செய்வதற்கு பிளாஸ்டிக்கு பயன்படுவதால் ஒரு பிளாஸ்டிக்கு யுகமே தோன்றிவிட்டதெனலாம். செக் கோஸ்லவக்கியாவிலுள்ள பொறியியல் வல்லுனர்கள் பொலிஸ்ரைறின் என்னும் இரசாயனப் பொருளால் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட கண்ணாடி இழைகளைக் கொண்டு பிளாஸ்டிக் இரயில் இயந்திரம் உண்டாக்கி இருக்கின்றார்கள். இவை உருக்கைவிட உறுதியானவை என்பதற்கு ஒரு சான்று. ஒரு சமயம் உருக்கினால் செய்யப்பட்ட வண்டியும் பிளாஸ்டிக்கினால் ஆனவண்டியும் மோதிக்கொண்டனவாம். இதன் விளைவாக பிளாஸ்டிக் வண்டியில் கீறல்கள் மாத்திரந்தான் இருந்தனவாம். இவற்றைப் பழுது பார்த்துத் திருப்பி அமைப்பதும் எளிதான காரியமாகும். இதிலிருந்து இரண்டரை மி. மீற்றர் பருமனையுடைய பிளாஸ்டிக்கு ஒன்றரை மி. மீற்றர் பருமனையுடைய உருக்கைவிட உறுதியானவை என்று விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார்கள். Dr. டிரைபல் என்பவர் கண்ணாடிகண்ணாக்கச் சவ்வுபோல் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் பிளாஸ்டிக் கண்ணாடிகளை கண்டுபிடித்திருக்கின்றார். இதனை குறுகிய பார்வை உள்ளவர்கள் தூரப் பார்வைக்குப் பயன்படுத்தலாம். மேலும் பூரணமாகப் பார்க்கும் சக்தியை இழந்துவிட்டவர்கள் இரண்டரை மி. மீ. க்கு சமையின்

மூலம் சரிசெய்யப்பட்டதின் இப்புதுமையான சவ்வுபோன்ற கண்ணாடி நேருதவியாகவிருக்கும்.

சோவியத் நாட்டு அறிஞர்கள் பிளாஸ்டிக்கினால் செயற்கைக் காது ஒன்றைத் தயாரித்திருக்கின்றார்கள். பிளாஸ்டிக்காலான செவிப்பறை ஒன்றைப் பொருத்தி அதிலேற்படும் அதிர்வு, நடுக்காதிற்கு ஒரு சிறப்பான கருவியின் மூலம் எடுத்துச் செல்லப்படுமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கருவியின் உதவியால் பத்துமுதல் பன்னிரண்டு மீட்டர் தூரம் வரையுள்ள பேச்சைக் கேட்கமுடியும். இது செவிடர்களுக்கு மிகவும் பயன்படுகிறது. இக்காதுகள் ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் ஏற்றவாறு செய்யப்படுகின்றன.

ஆம்ஸ்டர் மாமிலுள்ள பார்க்கர் விமானக் கம்பெனியார் ஒரு வீட்டை பிளாஸ்டிக்கினால் அமைத்திருக்கின்றார்கள். இவ்விட்டு நவீன முறையில் பார்ப்பதற்கு கவர்ச்சிகரமாகவும் பள்பளப்பாகவும் காட்சி அளிக்கின்றதாம். திரவ நிலையிலேயே பிளாஸ்டிக்குகளுக்கு வேண்டிய நிறத்தை அளித்துவிடலாம். இவற்றைக் கொண்டு கண்ணைப் பறிக்கும் நிறங்கள் கொண்ட பூக்களும் ஸ்டென்சில் (Stencil) போன்றவைகளும் பெய்து பிளாஸ்டிக்கின் உபயோகத்தைப் பெருக்குகின்றார்கள்.

எனவே பிளாஸ்டிக்குகளின் எதிர்காலம் சிறப்பானதெனலாம். எந்த நாடு பிளாஸ்டிக்குகள் உற்பத்தியிலும், பயன்படுத்துவதிலும் முன்னேறுகின்றதோ அந்நாட்டிற்கு ஒரு சிறந்த சுபீட்சமுடைய எதிர்காலம் உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை.

எம். எஸ். பாலச்சந்திரன்
க. பொ. த. (உயர்தர விஞ்ஞான வகுப்பு)

இன்சொல்

இன் சொற் கூறி இன்னபயன்தான் பெறமுடியுமென வரையறையாக இயம்புதல் கூடாது. இப் பாரினிலே மக்கள் விருப்பம் பயன்களையாவும் இன் சொலாற் பெறமுடியும். அறத்துடன் கூடிய இன்ப வாழ்வை மக்கள் பெறுவதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது இன்சொல்லேயாகும். இதன் மகிமையை ஒளவைப் பிராட்டியார் "ஞாயம்படவுரை" எனும் ஒரு சிறுவாக்கியத்தால் அறி

வுறுத்துகின்றார். தமிழ் மறையாம் திருக்குறளைத் தந்த வள்ளுவர் பெருமான் கூட இன் சொல்லை நற்கனிக்கும் வன்சொல்லைக் காய்க்கும் ஒப்பிடுகின்றார்.

இன் சொல் இனிபது. வன் சொல் வன்மையானது. கருத்தில் வன் சொல் வன்மை கூடியதாயிருப்பினும், காரிய சித்தியைப் பொறுத்தமட்டில் இன்சொல்லே வலிமை கூடியது. இன் சொல்லைத் தேனுக்கு ஒப்பிடலாம். வன்சொல்லை கசப்பான மருந்துக் கொப்பிடலாம். இத்தகைய இன் சொல்லின் பயன் மிகப் பெரியது. இதனை தெய்வப்புவர் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“அல்லவை தேய அறம் பெருகும்
நல்லவை நாடி இனிய சொலின்”

ஒருவன் நல்லவற்றைநாடி இனிமையாக எடுத்துக் கூறவேண்டும். அவ்வாறாயின் அறத்துடன் கூடிய இன்ப வாழ்வு அவனுக்குக் கிட்டும். துன்பங்கள் மறையும். இனி வன் சொல்லின் பயனையும் சிறிது நோக்குதல் வேண்டும். அதனை சிறு பஞ்ச மூலத்திற்கண்டு கொள்ளலாம்.

“இன் சொல்லினாகுங் கிழமை
இயல்பில்லா வன் சொல்லினாலாகும் பகை.

இன் சொல்லினால் நட்பும், வன் சொல்லினால் பகையும் பெறுதலை இவ்வுடிகள் நன்கு தெளிவுறுத்துகின்றன.

இன் சொல் வழங்குதற்கு இனிமையான அன்பிதயம் வேண்டும். இரும்பு போன்ற இதயமுடையான் கரும்புபோன்று இனிய வற்றைச் சொல்ல முடியாது. அன்பிதயமுடையவராலேயே தம்பால் பிறரையும் காந்தம் போன்று கவர்ந்து கொள்ளமுடியும். கமலம் போன்ற முகத்துடன் காட்சியளிக்க அன்பிதயம் கொண்டவராலேயே முடியும். அன்பிதயத்துக்கும் இன்சொல்லிற்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பிருக்கும். நெடிய இரும்பினாலான பாறை ஒன்றை கடினமான பாறை மீது செலுத்தமுடியாது. ஆனால் அக்கடிய பாறை பசுமரத்து வேருக்கு வழி விட்டுக் கொடுக்கின்றது. அதேபோல கொடிய இதயத்தையுடையவனையும், அன்பிதயமுடைய வன் நல்வழிப்படுத்த இன்சொல்லாலேயே முடியும்.

வாழ்க்கையிற் பல நன்மைகளைப் பெறுதற்கு இலகுவான பாதையாகவும், சிறந்த வழிகாட்டியாகவும் இன் சொல் விளங்குகின்றது. ஒருவனது கொடிய கொள்கைகளை மாற்றி அவனை முன்னேற்றுவதற்கு இன் சொல் இன்றியமையாதது. நெய்யினால் மூண்டெழும் நெருப்புப் போன்று ஒருவன் இருத்தல் கூடும். அப்பொழுது அவனுடன் வன் சொற்கள் கூறி வாதம் புரிதல் கூடாது. அது எரியும் நெருப்பினிலே மீண்டும் மீண்டும் நெய்யை வார்த்தது போலாகும் இதனை விடுத்து இன்சொற்களை இதமாக வழங்கி அவனைச் சாந்தப் படுத்துதல் வேண்டும் இது நெருப்பை அணைப்பதற்கு நீரினை வார்ப்பது போலாகும். இதனை யோக்கித்தியாரும்

“விருப்பினிய சொல்லேயாம் வெம்பகைவன்
கோபநெருப்பை அவித்திடு நன்சீர்”

என அழகாக விளக்குகின்றார். இன்சொல்லை எவரும் விரும்புதல் வேண்டும். வன்சொல்லை சிந்திக்காதவன் வாழ்க்கை துன்பமடைவதில்லை. இதனை உலகில் வாழ்ந்த பெரியோர் வாழ்க்கை மூலம் கண்டு கொள்ளலாம். இன்சொல்லினருமையை ஒருமுறையுணர்வோன் மறுமுறை வன்சொல்லைச் சற்றும் சிந்தித்துப் பார்க்கமாட்டான். இதனையே பொய்யாய் புலவர் வள்ளுவர் பெருமான்,

“இன் சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்
எவன் கொலோ வன் சொல் வழங்குவது”

எனத் தெளிவாக விளக்குகின்றார். சிறியோர் பெரியோர் என்ற பாகுபாடு இன்சொல்லிற்கில்லை. கடல் போன்று பரந்த மனமுடையார்க்கு வன் சொல் வேம்பாகக் கசக்கும். கடுகுபோன்ற சிறுமனமில்லாது கடல் போன்ற பரந்த மனம் இன்சொல் வழங்கும்போது தோன்றுகின்றது. மனிதன்மீது மட்டுந்தான் இன்சொல் வழங்குதல் வேண்டுமென எண்ணக் கூடாது. இறைவன் படைத்த ஒவ்வொரு உயிர்மீதும் இன்சொல்லுடையோனாய்க் கருணை காட்டவேண்டும்.

இன்சொல்லைத் தமது வாழ்க்கையிற் கொழுகொம்பாகக் கொண்டு வாழ்ந்து புகழ் பெற்றோர் எண்ணிலடங்கார். “அகிம்சை”யே உயிர் மூச்செனக் கொண்ட காந்தியின் ஆயுதங்களில் இன்சொல்லுமொன்றாகும். அன்றுஞ் சரி. இன்றுஞ்சரி பெரியோராக வாழ்ந்த தோரனைவரும் இன்சொல்லின் முக்கியத்து

வத்தை உணர்ந்தோரே. இவர்கள் வாழ்ந்து மறைந்து விட்டவர்கள். உலகில் என்றென்றும் நிலைபெறும் தாய்மை உள்ளங்கள யாவும் இன்சொல்லின் இருப்பிடங்களாகும். தன் பிள்ளைகளை வளர்த்து உருவாக்குந் தாய் ஒரு இன்சொல்லின் சின்னம். தன்பிள்ளை வளர்க்க சந்தணம் போன்று வாழ்நாள் முழுவதும் தேய்ந்து வருமவள் இன்சொல் வழங்குவதின்னும் ஒரு போதுந் தவறிய தில்லை. தன் உள்ளத்தே கொடிய கருத்துக் கொண்டு ஒரு போதும் தன் பிள்ளைகளைக் கடிந்துகொள்ளமாட்டாள். எனவேதான் பெரியோர்கள் முதலாக அன்னைபுள்ள மீறாக மாபெரும் ஆயுதமாக இன்சொல் விளங்குகின்றது.

தாயிடம் சேய் வேண்டுவது இன்சொல்; கணவனிடம் மனைவி வேண்டுவது இன்சொல்; பக்தனிடம் இறைவன் வேண்டுவது இன்சொல். இனிமையான பாடல்களையே இறைவன் வேண்டுகிறான். இராவணன் சாம வேதத்தை இனிமையாகப்பாடி இறைவனிடம் வரம் பெற்றான். எனவே கற்றோர்கள் கைக் கொண்டு உய்தி பெற்ற இன்சொல்லை மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கைக்கொள்ளவேண்டும். வள்ளுவன் வாக்கைப் பொய்ப்பிக்காது வளம்படுத்தும் வீரர்களாக மாணவர்கள் வாழ வேண்டும். இன்சொல்லில்லாதவன் வாழ்வு அச்சாணி அற்ற தேருக்குச் சமமாகும். எனவே மாணவர்கள் வாழ்வு அச்சாணியற்ற தேர் போன்று இருக்கக்கூடாது. பஞ்சினிற் செறியும் நீர்போல மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிறர் மனதிலிடம் பெறவேண்டும். பளிங்கு போன்ற தெளிந்த உள்ளம் ஒவ்வொரு மாணவர்க்கும் வேண்டுமாயின், வன்சொல் வழங்கி அதனைக் கறைப்படுத்தக் கூடாது. இன்சொல் வழங்கி இதயத்தைக் தூய்மைப்படுத்துதல் வேண்டும். இதுமாணவர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் மாபெருங் கடமையாகும். வாழ்க இன்சொல்! வளர்க மாணவர்தம் வாழ்வு!

கி சிவபாலன்

மனித வாழ்க்கையிற் காலநிலையின் செல்வாக்கு

மனிதவாழ்க்கையில் காலநிலை ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதா? என்பது பிரச்சினைக்கு உரியதாக, ஒருமுகப்பட்ட முடிவை உடையதாக இல்லை. இங்கு காலநிலை எனக் குறிப்பிடப்படும் வெப்பநிலை, படிவுநீழ்ச்சி, அழுக்கம், ஈரப்பதன் காற்று என்பனவே பொதுவாக உலகில் பல்வேறு நிலைகளை நிர்ணயிப்பதாக உள்ளது. காலநிலையே உலகின் மண்வகை, இயற்கைத்தாவரம், நீரின் தொழிற்பாடு, உயிரின வளர்ச்சி என்பவற்றின் தன்மையை நிர்ணயிப்பதாகவுள்ளது.

ஆதிமனிதன் இயற்கையுடன் ஒட்டி வாழ்ந்தான். இயற்கைக்கு ஏற்றதாக உணவு, உடை, வீடு, பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றை அமைத்துக்கொண்டான். காலம்செல்லச்செல்ல இயற்கையையும் வெல்லும் சக்தியைகிறிதளவு பெற்றுக் கொண்டான். ஆனால் உண்மையாக இயற்கையை வென்றுவிடமுடியாது. புவியியல் அறிஞர்களிடையே இதுபற்றி முரண்பாடு உண்டு பிரான்சுப் புவியியல் ஆசிரியர் 'லாப்பிளாஸ்' என்பவரும் ஜேம்ஸியப் புவியியல் ஆசிரியரும் இதில் முரண்படுகின்றனர்.

மக்களது உளவளர்ச்சி, தேசிய வளர்ச்சி முதலியவற்றில் கூடக் காலநிலையின் செல்வாக்கினைக்காணலாம். சூடான காலநிலைப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள், முற்கோபம், பொறுமையின்மை என்னும் பண்புகளோடு மகிழ்ச்சியான, ஆனால் சோம்பலான இயல்பும் உடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். ஆனால் குளிர் பிரதேசங்களில் இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஆறுதல். அமைதி முதலிய தன்மையுடையவர்களாய் விளங்குகின்றனர். எகிப்தியர்கள், வானியல், கணிதத்துறையில் மேம்பட்டு விளங்குவதற்கு அவர்கள் வாழ்ந்த இடமும் வாழ்க்கை முறையுமே ஏதுவாக இருந்தன. களங்கமற்ற வானவளியும், அடிச்சுவடற்ற பரந்த பாலை நிலப்பிரதேசமும். நட்சத்திரங்களின் துணை கொண்டு பிரயாணம் செய்வதற்கும், தத்துவ ஞானத்தில் ஊறித்திளைப்பதற்கும் ஏதுவாகவிருந்தன. இவ்வாறு மனிதனது உளவளர்ச்சி தேசிய வளர்ச்சி போன்ற யாவற்றிலும் முதன் வகிக்கும் காலநிலையானது, மனித வாழ்க்கையில்

வகிக்கும் செல்வாக்கின் முக்கியத்துவத்தினை இவ்வளவிற்கென்று வியந்து கூறியலுமோ?

மனித வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சங்களுள்ளொன்றாக விளங்குவது தொழிலாகும். இத்தொழிலினை பௌதிக நிலைமைகள் ஓரளவில் நிர்ணயிப்பதாயுள்ள போதிலும், காலநிலையின் செல்வாக்கும் மிகுந்திருப்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. உதாரணமாக மூலவளம் நிறைந்த ஊர், சாக்கனி பிரதேசங்கள் பௌதிகத் தன்மையினால் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றன. ஆனால் அவற்றின் சிறந்த வளர்ச்சிக்கு மறைமுகமாயுதவது காலநிலையேயாகும். இடைவெப்ப மிதமான கால நிலையையுடைய பிரதேசங்களாக இவையிருப்பதனால் மக்கள் உற்சாகம், ஊக்கம் உடையவர்களாக களைப்பின்றி வேலைசெய்யவும், உற்சாகத்துடன் வேலை செய்யவும் உதவியாக இருக்கின்றது. இச்சுவாத்தியத்தின் சிறந்த தன்மையினால் இடைவெப்பப் பிரதேசங்களின் மூலவளம் நிறைந்த பகுதிகள் அதிக முன்னோற்றமடைந்து விளங்குகின்றன.

மேலும் மண்ணின் தன்மையையும், இயற்கைத்தாவர வகைகளையும் நிர்ணயித்தல் மூலமும் காலநிலை தன் செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து வருகின்றது. அதிக மழை வீழ்ச்சிபெறும் பருவக் காற்றுப் பிரதேசங்கள் சிறந்த பயிர்ச்செய்கைப் பிரதேசங்களாக விளங்குகின்றமைக்கு அப் பிரதேசங்களின் சிறந்த மழை வீழ்ச்சியும், செறிப்பு வாய்ந்த மண்வளமுமே பிரதான காரணங்களாகும். இதே போலவே நளிகுளிர் இடை வெப்பப் பிரதேசங்களின் இயற்கைத் தாவரங்களான ஊசியிலைக் காடுகள் மக்களைக் காட்டுத்தொழிலிலீடுபடச் செய்துள்ளது. இவ்வுசியிலைக் காட்டுமரங்கள் குறிப்பிடத்தக்க உயரமும், மென்மையும் உடையனவாய் காட்டுத்தொழில் செய்வதற்கேற்ற சிறந்த தன்மைகளையுடையனவாய் விளங்குதலால் இப்பிரதேச மக்கள் இத் தொழிலைத் தம் பிரதான தொழிலாக மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவ்வாறாக மனிதனது ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் காலநிலை தன் செல்வாக்கினைப் பிரயோகித்து வருகின்ற தன்மையைக் கொண்டு காலநிலை மனித வாழ்க்கைக்கு ஓர் முக்கியத்துவமும் முதன்மையும் வாய்ந்ததோர் ஏதுவாக விளங்குவதைத் தெளிவாக உணரலாம்.

இவ்வாறு மனிதனது உணவு, உடை, தினசரித் தொழில்கள், உளவளர்ச்சி, தேசிய வளர்ச்சி மற்றும் மனிதவாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறைகளிலும் காலநிலைக்கும் செல்வாக்கின் முதன்மையிலிருந்து காலநிலைக்கும் மனித வாழ்க்கைக்குமிடையேயுள்ள நெருங்கிய தொடர்பினை நாம் உணரலாம். விஞ்ஞான வளர்ச்சி அண்டத்தை மீறியகாலத்திலும் கூட மனிதன் காலநிலையின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு வாழ்வது விந்தைக்கு உரியதே!

க. பாலசுந்தரராசா

12 A

இலங்கையும் விவசாயமும்

ஆசிய நாட்டின் சுவர்க்கம் எனவும் இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து எனவும் அகில உலகிலும் பிரசித்தி பெற்ற நம் ஈழத் திருநாடு விவசாயத்திற்கேற்ற நீர் வளத்தையும் நிலவளத்தையும் மற்றும் புவிமியல் ஏதுக்களையும் சாதகமாகக் கொண்டிருந்தும் தனது சுய உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமற் பிற நாடுகளிடம் சென்று இரந்து கேட்கும் வழக்கம் இன்னும் இருப்பது துக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

இலங்கையின் பண்டைய வரலாற்று ஏடுகளைப் பார்ப்போமானால் அக்கால மன்னர்கள் பிறதேசங்களுக்குக் கூட நெல் அரிசி போன்ற பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது. அக்காலத்தில் விவசாயம் உன்மை நிலையை அடைந்திருந்தது. இதற்கு பராக்கிரம சமுத்திரம், மின்னேரி, கந்தளாய் போன்ற பெரிய குளங்களே சான்று பகர்கின்றன. விவசாயத்தில் மக்களை ஊக்குவிக்க மன்னர்கள் பல திருவிழாக்களை நடாத்தி மக்களை விவசாயத் துறையில் வேட்கை கொள்ளச் செய்தனர். அத்துடன் மட்டும் நிலலாது, தாங்களே வயல்களில் இறங்கி ஏர் பிடித்து வயல் உழுத மன்னர்கள் பலர்; அரிவாள் பிடித்து அறுவடை செய்த மன்னர்கள் பலர்; மண்வெட்டி பிடித்து கால்வாய் வெட்டியும், கமக்காரரை உற்சாகப்படுத்தி ஊக்குவித்த மன்னர்கள் பலர். அரசன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி என்ற முதுமொழிக்கிணங்க அக்கால மக்கள் அரசனின் முயற்சிகளுக்கெல்லாம் ஆதரவு கொடுத்து விவசாய

விருத்திக்கு உறுதுணையுரிந்தனர். இதனால் நம் நாடும் பசியின்றி பஞ்சமின்றி வறுமையின்றி பெருமையோடு பிறநாடுகளின் வறுமையும் போக்கி புகழ்பெற்று விளங்கியது.

இவ்வளவு உயர்ந்த நிலையில் இருந்த நம் இலங்கை சுரண்டும் சபாவமுடைய மேல் நாட்டுச் சுயநலப் புலிகளாற் கைப்பற்றப்பட்ட காலம் தொட்டு இலங்கையின் விவசாய விருத்தி அருகத் தொடங்கியது. இன்று நன் செய் நிலங்களெல்லாம் கட்டாந்தரைகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. வியாபார நோக்கமாக வந்த ஐரோப்பியர் தங்கள் வியாபாரத்தைப் பெருக்க முயற்சித்தனரே ஒழிய இலங்கைக் கான ஆக்கவேலைகளில் ஈடுபடவில்லை.

அந்நியர் ஆட்சிக்குட்பட்ட மக்கள் விவசாயத்தை வெறுத்து உத்தியோகங்களில் மோகம் கொண்டனர். ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் உயர்ந்த உத்தியோகம் வகிப்பதைக் கண்ட மக்கள் உத்தியோகத்திற்காகப் போட்டியிட்டு ஆங்கிலத்தையும் மேல் நாட்டு நாகரீகத்தையும் கற்றனர். இதனால் முன்பிருந்த கால்வாய்களும் குளங்களும் கவனிப்பார் அற்று தூர்ந்துபோயின. “வந்த வெள்ளம் இருத்த வெள்ளத்தையும் கொண்டுபோன” கதை போன்று அந்நியரும் இலங்கையரும் ஒன்றுசேர்ந்து விவசாயத்தை புறக்கணிக்கவே இலங்கையும் தன் சுயதேவைக்கு பிற நாடுகளை நம்பியிருக்கவேண்டியதாயிற்று. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது போக்கு வரத்து தடைப்படவே இலங்கையிற் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இலங்கை மக்கள் கண்விளித்தனர் இலங்கை யரசாங்கமும் கண்விளித்தது விவசாயத்தைப் பெருக்க சுவரொட்டிகளும் கூட்டங்களும் நடாத்தினர் இவ்விதம் அரசாங்கம் விவசாயத்துக்கு ஆக்கம் கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு அழிந்த கால்வாய்களையும் பாழடைந்த குளங்களையும் திருத்தினர். குடியேற்றத் திட்டங்களை புருவாக்கிமக்களுக்கு இலவசமாகக் காணி கொடுத்து பலவழிகளிலும் விவசாயத்திற்கு ஆக்கம் கொடுத்தனர்.

இன்று விஞ்ஞானத்தினால் பல கருவிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இயந்திரத்தின் மூலம் குறைந்தளவு நேரத்தில் கூடியளவு தொழிலைச் செய்து அதிக பலனைப் பெறமுடியும். ஆகவே நம் நாட்டில் உள்ள பழைய முறைகளைக் கைவிட்டு விஞ்ஞானம்

கண்ட புதுப் பொருள்களைக் கையாள வேண்டும். இதனால் ஏற்படும் நன்மைகளை நம் நாட்டு மக்கள் அறியவில்லை. அதற்காக அரசாங்கம் சஞ்சிகைகளையும் பிரசுரங்களையும் வெளியிடுவதன் மூலம் நன்மைகளை மக்கள் அறியச் செய்கின்றது. இயந்திரங்களையும் மற்றும் விவசாய உபகரணங்களையும் பிற நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்கின்றது.

பயிர் செய்கையில் பல நவீன முறைகளை பிறநாடுகள் கையாண்டு வருகின்றபடியால் கூடுதலான விளைச்சலைப் பெறுகின்றன. அத்தகைய முறைகளை இலங்கை மக்கள் கையாளுவதற்கான முயற்சிகளை விவசாய இலாகா எடுத்து வருகிறது. விவசாயலாகா விவசாயத்துக்கு ஏற்ற நிலத்தைப் பரிசோதனை செய்து பின்பு தெரிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களை குடியேற்றம் நிறுவுவதன் மூலம் ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நிலபற்ற விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி விவசாயத்தைப் பெருக்க தனியார் துறையினருக்கு கூடுதலான அளவு நிலம் அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்படுவதுடன் அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் இயந்திரங்களையும் இறக்குமதி செய்து கொடுக்கின்றது. கூடுதலான அளவு விளைச்சலைக் கொடுக்கக் கூடிய புதுரக விதைகளை ஆராபந்து விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கின்றது. பயிர்களைத் தாக்கும் நோய்களை இல்லாமல் செய்ய கிருமி நாசினிகளையும், களைகளையும் அகற்றகளை கொல்லிகளையும் பயிர்களை செழிப்பாக வளரச் செய்யக்கூடிய பசளை வகைகளையும் அரசாங்கம் இறக்குமதி செய்கின்றது.

மூலதனம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு விதைகள், பசளைகள், மற்றும் விவசாய உபகரணங்களையும் கடனாகக் கொடுக்கின்றது. இலங்கையின் விவசாயத்துக்கு பருவமழையை நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. ஆகவே மழையற்ற காலங்களிலும் விவசாயத்தை செய்ய குளங்களை வெட்டுவதன் மூலம் மழைபெய்யும் காலத்தில் குளங்களில் அம்மழை நீரை சேமித்து வைத்து மழையற்ற காலங்களில் பாவிக்கவும் அரசாங்கம் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை உருவாக்கி வருகின்றது. மேலைத்தேச விவசாய முறைகளில் பயிற்சிபெற விவசாயத்துறையில் ஊக்கமுள்ளவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப வசதிகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. எதிர்கால விவசாய மன்னர்களாக வர இருக்கும் மாண

வர்களுக்கு பாடசாலைகளில் விவசாயப் படிக்கவும் அதில் பயிற்சி பெறவும் பல வழிவகைகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது. ஆசிரியர்களுக்கு விவசாயப் பயிற்சியளிக்கப் பல பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளதுடன் நிறுவ முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றது.

விவசாயத்தில் இலங்கை மக்களை ஊக்குவிக்க ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விவசாயப் போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. அதில் விவசாய மன்னராக தெரிவு செய்யப்படுபவருக்கு பரிசீலிகள் வழங்கி கௌரவிக்கின்றனர். இன்றைய அரசாங்கம் சென்ற வருடம் (1968) விவசாய மன்னர்களாக தெரிவு செய்யப்பட்ட இருபத்திரண்டு மாவட்ட மன்னர்களையும் அரசாங்க உதவியுடன் இந்தியாவுக்கு சென்று அங்குள்ள விவசாய முறைகளைப் பார்வையிட்டு அம்முறைகளை இங்கு கையாளவும் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளித்து இந்தியாவிற்கு அனுப்பிக் கௌரவித்தது.

இலங்கையின் சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கமாக இன்றைய அரசாங்கம் பிறநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் உணவுப் பொருள்களைக் குறைத்து இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு ஊக்கமளித்து வருகின்றது. இப்படியான முயற்சிகள் நடந்தபோதும் நம் நாட்டில் ஏற்படும் அரசியல் மாற்றம் காரணமாக விவசாய விருத்தி தடைப்பட்டு விடுகின்றது. இன்றைய அரசாங்கம் விவசாய விருத்திக்கு வேண்டிய பல துறைகளிலும் சேவை செய்துவருகின்றது. ஆகவே இதற்கு பக்கபலமாகவும் உறுதுணையாகவும் “பால்வனத்தையும் சோலைவனமாகிய இஸ்ரவேல் மக்களைப்போல்” இந்நாட்டு மக்களாகிய நாங்கள் யாவரும் நம் மிடையே இருக்கும் வேற்றுமைகளை நீக்கி அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு முயற்சிக்கும் நமது முயற்சியை அர்ப்பணம் செய்வோமானால் நம் சமுதாயநாடு வெகுவிசுவாசம் தனது சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்து பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மு. கு. கதிரேசு

12A (உயர்தரக் கலை வகுப்பு)

என் இதயம்

துயரம் கொள்ளும் இதயம் - இது
துயரம் கொள்ளும் இதயம்.

அயர்வு இன்றி மனித நதியின்
ஆசைக் கனவின் ஓசை கேட்டுத்
துயரம் கொள்ளும் இதயம் - இது
துயரம் கொள்ளும் இதயம்.

மேகம் கொஞ்சம் மலையில் நின்று
மேனி நோக உழைத்து வாடி
வேகும் மக்கள் குரலைக் கேட்டு
வெந்து அழிந்து நொந்து நித்தம்
துயரம் கொள்ளும் இதயம் - இது
துயரம் கொள்ளும் இதயம்,

பாச உணர்வு பொங்கும் நெஞ்சைப்
பாகம் ஆக்கும் மூட - மக்கள்
நீசத் தனத்தை கண்டே நொந்து
நினைவில் ஏக்கம் நிதமும் தொடர்
துயரம் கொள்ளும் இதயம் - இது
துயரம் கொள்ளும் இதயம்
நேச நாட்டில் மக்கள் புரியும்
நீதி அற்ற செய்கை கண்டே
வேகி, வேகி, உளம் கொதிக்கும்
வேல் நுளைந்த புண்ணைப் போலத்
துயரம் கொள்ளும் இதயம் - இது
துயரம் கொள்ளும் இதயம்,

அவலம் மிஞ்சி அல்லல் கொள்ளும்
அன்பு மக்கள் நிலைமை - கண்டே
அவருக்காக இரங்கிச் சோரும்
அறிவும் அருளும் அதிகம் அற்ற
துயரம் கொள்ளும் இதயம் - இது
துயரம் கொள்ளும் இதயம்.

வேலை இன்றி அலைந்து திரியும்
வாலிபரைக் கண்டே உளம்
உருகி மறுகி உருக் குலைந்து
உண்மை வெற்றி காணத்தேடி
துயரம் கொள்ளும் இதயம் - இது
துயரம் கொள்ளும் இதயம்.

அல்லும் பகலும் பாடு பட்டே
ஆவி காக்க முயலும் - ஏழை
மக்கள் நிலைமை மனதிற் கொண்டே
மயக்கம் சூழ மனம் ஓடிந்து
துயரம் கொள்ளும் இதயம் - இது
துயரம் கொள்ளும் இதயம்.

அ. லீலாவதி

கலைப்பகுதி, H. S. C. A

VICTORS

(GOVERNMENT APPROVED INDUSTRY)

Manufacturers of :
ARMATURES & FIELD COILS

6. Stanley Road, Jaffna.

Specialists in:
MOTOR, ARMATURE, GENERATOR, FAN,
&
MAGNETO COILS REWINDING, & RADIO REPAIRING.

BRANCH:

23, Clock Tower Road. Jaffna.

Tinkering, Painting
and
General Repairs to
Motor Vehicles

AUTOS LTD.

JAFFNA.

ஆனந்தா இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள் :	திரு. சி. துரைராஜா
	„ ந. மகாதேவன்
	„ N. சிவஞானம்
இல்ல ஆசிரியைகள் :	திருமதி N. A. வெற்றிவேலு
	„ N. பாலகிருஷ்ணன்
	„ E. சுப்பிரமணியம்
இல்லத் தலைவர் :	செல்வன் சி. இராஜகுலசிங்கம்
உப தலைவர் :	„ சு. இராஜரத்தினம்
இல்லத் தலைவி :	செல்வி S. விமலரேஜினி
உப தலைவி :	„ மு. ரஞ்சிதம்
விளையாட்டுப்பகுதி தலைவர் :	செல்வன் M. மனோகரன்
„ „ தலைவி :	செல்வி S. புஷ்பநிதி

எமது இல்லத்தின் இவ்வாண்டறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் போது சென்ற ஆண்டில் நாம் ஈட்டிய மகேன்னத வெற்றியை நினைவு கூராமல் இருக்கமுடியாது. இவ்வாண்டு 10 க்கு மேற்படாத புள்ளிகளால் முதலாவது இடத்தை எடுக்கமுடியாமல் போனாலும் ஆனந்தா இல்லத்தின் பாரம் பரியம் என்று சொல்லக்கூடிய அணி நடைப் போட்டி வெற்றியையோ அல்லது இல்ல அலங்காரப்போட்டி வெற்றியையோ பெற்றுள்ளோம் என்பதைக் கூறிக் கொள்வதில் பெருமிதம் அடைகிறோம்.

எங்கள் இல்லத்தில் மேற்பிரிவில் சிறந்து விளங்கும் செல்வன் பஞ்சாட்சரம் இவ்வாண்டு போட்டியில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பை இழந்திருந்தபோதும் செல்வன் பஞ்சலிங்கம் மேற்பிரிவு ஆண்டில் வெற்றி வீரனாக வந்தது மிகவும் போற்றத்தக்கது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆனந்தா இல்லத்தில் சரித்திரம் கண்டறியாத வெற்றியை சென்ற ஆண்டு எடுப்பதற்கு அயராது உழைத்த இல்ல ஆசிரியர்கட்கும் இல்லத்தலைவர்கட்கும் நன்றிகூறுவதோடு, விளையாட்டுப் போட்டியை ஒழுங்காக்கும் நேர்மையாகவும் நடத்துவித்து எம்மை ஊக்குவித்த எமது முன்னாள் அதிபர் திரு. மு. வைத்திலிங்கத்திற்கும் எமது நன்றியையும் கடப்பாட்டையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

இவ்வாண்டு எமது இல்ல மாணவ மாணவிகட்கு ஊக்கமளித்து பாடசாலை இல்லாத நாட்களிலும் எமக்கு பயிற்சி அளித்த திரு. துரைராஜா ஆசிரியருக்கும் திருமதி வெற்றிவேலு ஆசிரியைக்கும் மற்றும் ஆசிரியர்கட்கும் நன்றி கூறுவதோடு மிகுந்த ஆர்வத்தோடு பங்குபற்றிய வீரர்களுக்கும் வீராங்கனைகட்கும் எமது நன்றிகள் பல.

சி. இராஜகுலசிங்கம்
இல்லத் தலைவர்

தாமோதரம் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள் : திருமதி சிவநாராயண மூர்த்தி B. A. (Lond) அவர்கள்

திரு. K. பொன்னுத்துரை அவர்கள்

இல்லத் தலைவன் : செல்வன் சபா பால சுப்பிரமணியம்

.. தலைவி : செல்வி S. சந்திராதேவி

இல்லப் பொருளாளர் : செல்வன் M. நாகேந்திரம்

செல்வி A. லீலாவதி

எமது கல்லூரியின் தொடக்குநர் உயர் திரு. தாமோதரம் அவர்களின் திருப்பெயரைத் தாங்கி எமது இல்லம் மிளிகிறது. இல்லங்களின் நோக்கங்களைப் போல் கல்லூரியின் வளர்ச்சியும் உயர்ச்சியுமே எமது இல்லத்தின் முக்கியமான நோக்கமாகும். ஏனைய இல்லங்களிடையே ஏற்படும் போட்டிகளினால் எமது இல்ல உறுப்பினர்களுக்கிடையில் தோல்வி, வெற்றி என்பவற்றைச் சமனாக ஏற்றலையும், எதையும் தாங்கும் மனம் கொண்டு எதிர்கால உன்னத சமுதாயத்தை உருவாக்கும் மனப்போக்கையும் உண்டு பண்ணுவது எமது இல்லத்தின் குறிக்கோளாகும்.

கடந்த காலத்தில் எமது கல்லூரியினால் நடாத்தப்பட்ட பலதரப்பட்ட போடிகளில் எமது இல்லமும் பங்கு கொண்டு பல வெற்றிகளை பெற்றுள்ளது. பாடசாலை பொது விளையாட்டுக் குழுவினருக்கு எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களே தெரிவு செய்யப்பட்டு பரிசில்களும் பெற்றமை பெருமைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உரிய விடயமாகும். இல்லங்களிடையே போட்டி ஏற்பட்டாலும் அது பொருமைமாக மாறாது பாடசாலை விடயங்களில் கூட்டுப் பொறுப்புடன் ஒத்துழைக்க எமதில்லம் தவறியதில்லை.

யாழ் பாடசாலைகளின் விளையாட்டுப்போட்டியில் எமதில்லம் மாணவன் ஒருமைல் ஓட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றார்.

எதிர் காலத்திலும் எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக எமதில்லம் சீரிய தொண்டாற்றும் என்பது திடமான நம்பிக்கை.

சபா பாலசுப்பிரமணியர்

செயலாளர்

COLLEGE FIELD DAY

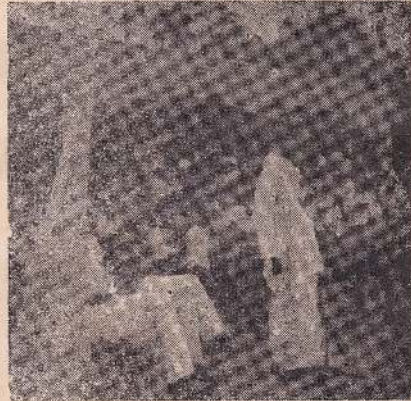
1970

THE PRESIDENT WELCOMES

OUR M. P. ADDRESSES
at the College Sports Rally

THE CHIEF GUEST REPLIES

நேரு இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள் :

திரு. த. குணசிங்கம்
 ,, S. இரத்தினம்
 ,, K. நடராசா
 ,, S. E. சின்னத்தம்பி
 ,, ஏ. பரம்சோதி
 ,, V. நடராசா

இல்ல ஆசிரியைகள் :

செல்வி P. சின்னத்துரை
 திருமதி M. J. ஞானராஜா
 ,, Y. சுப்பிரமணியம்

இல்லத் தலைவர்கள் :

செல்வன் ஆ. ப. சந்திரநாதன்
 செல்வி வே. சந்திராதேவி

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்கள் :

செல்வன் சி. வீஸ்வநாதன்
 செல்வி ப. ஆனந்தசுந்தரி

பொருளாளர்கள் :

செல்வன் வே. விஜயரத்தினம்
 செல்வி ந. லோகேஸ்வரி

இரண்டு வருட இடைவேளையின் பின் மீண்டும் இவ்வருடம் எமது இல்லம் முதலிடத்தைத் தட்டிக்கொண்டது எமக்கு உவகையளிக்கின்றது. இவ்வருடம் அதிகமான புள்ளிகளை திருமதி M. J. ஞானராஜா, செல்வி P. சின்னத்துரை ஆகியோர்களின் பயிற்சியின் கீழ் இயங்கிய எமது மாணவிகளே பெற்றுத்தந்தனர். வீரர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதில் எமது விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

ஒலிப்பிக் போட்டியை நினைவூட்டும் மரதன் ஓட்டப்போட்டியில் எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த செல்வன் வ. இராசரத்தினம், செல்வன் S. P. கணேசன் ஆகியோர் முறையே முதலிரு இடங்களைப் பெற்றதுடன் மேலும் இரு இடங்களை எமது இல்லத்தினர் பெறக் கூடியதாக இருந்தது. பொத்தத்தில் வெற்றியைப்பெற்ற நாம் அஞ்சல் ஓட்டத்திற்கான வெற்றிக் கிண்ணத்தையும் தட்டிக் கொண்டோம்.

இல்லத் தலைவன் என்ற வகையில் எம்மை வழிநடாத்திய ஆசிரியப் பெருந்தகை கட்டும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய மாணவ சகோதர, சகோதரிகட்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆசியஜோதி ஐவகர்லால் நேருவின் பெயரைத்தாங்கி மிளிரும் எமது இல்லத்தைத் தொடர்ந்து முன்னணியில் நிலைநிறுத்த எமது இளம் வீரர்கள் தளரா முயற்சி எடுப்பார்கள் என நம்புகின்றேன்.

ஆ. ப. சந்திரநாதன்

இல்லத் தலைவர்

ஸ்ரீ சமங்கல இல்லம்

- இல்ல ஆசிரியர்கள் : திரு. ஜி. அருட்பிரகாசம்
 ,, எ. தங்கராஜா
- இல்ல ஆசிரியைகள் : திருமதி ரா. திருச்சித்தம்பலம்
 ,, ரா. கந்தையா
 ,, யோ. மகேஸ்வரன்
 செல்வி யெ. வைத்திலிங்கம்
- இல்ல தலைவர்கள் : செல்வன் க. ஸ்ரீகாந்தன்
 செல்வி எ. தர்மராணி
- விளையாட்டு போட்டித் தலைவர்கள் :
 செல்வன் க. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
 செல்வி ச. பரமேஸ்வரி

இவ்வாண்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இவ்வருடம் எமது இல்லத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல பெறுபெறுகளைப் பெற்றுள்ளமை ஓர் அம்சமாகும். இவ்வாண்டு எமது இல்லம் முதலாவது இடத்தைப் பெற விட்டாலும் கூட இதுவரை நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளில் எல்லாம் முன்னணியில் நின்றது எமது இல்லம் என்று பெருமையுடன் தொடர்கின்றேன்:

எமது இல்லத்தின் ஒவ்வொரு மாணவனும் தனது இல்லத்திற்காக அயராது உழைத்தான். அதன் பயனாக பல விளையாட்டுக்களில் எமது இல்லம் முதலிடம் பெற்றிருக்கின்றது. இத்தோடு மேற்பிரிவு, மத்திய பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு ஆகிய மூன்று பிரிவிலும் முறையே க. இராமநாதனும், ச. சண்முகலிங்கமும், த. கனேஸ்வரியும் சம்பியனானார்கள். இத்தோடு அஞ்சல் ஒட்டப்போட்டியிலும் எமது இல்லம் முன்னணியில் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. இத்தோடு கல்லூரியின் விளையாட்டுச் சரித்திரத்திலேயே கயிறு இழுத்தல் போட்டியில் தொடர்ந்து பலதடவை முன்னணியில் இருந்த எமது இல்லம் இம்முறையும் அதன் பெருமையை நிலை நாட்டியது,

எமது இல்ல ஆசிரியர்கள் மற்றும் பழைய மாணவர்கள் விசேஷமாக திரு. எ. இராஜகோபால் போன்றோர் எமது இல்லத்தின் வெற்றிக்காக உழைத்தார்கள். அவர்கள் யாவருக்கும் எமது உள்எம் கனிந்த நன்றி. திருமதி நா. பேரின் பநாயகத்தைப் பற்றி சில வார்த்தை கூறவிட்டால் நான் எனது கடமையினின்றும் தவறியவனாவேன். அவர் எங்கள் இல்லத்திற்காக பெரிதும் உழைத்தவர். அவர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாலும் அவரின் சேவையை மகரிர் கல்லூரி பெற்றது பெரும் பாக்கியம் என நினைந்து உவகையடைகிறேன்.

இவ்வாண்டு எமக்கு பெரிதும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து மாணவர்களுக்குப் போதிய பயிற்சியளித்த விளையாட்டுத் தலைவர்களுக்கும் வீரர்களுக்கும், வீராங்கனைகளுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இவ்வறிக்கையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

க. ஸ்ரீகாந்தன்

இல்லத்தலைவர்

The College Athletic Team

Phy. Ed. and Sports Section

Report

The year 1970 under review in the field of Phy. Ed. and Games registered no achievement worthy of note as we are handicapped in more ways than one. The play ground needs lot of improvements. Thanks to the untiring efforts of our present Principal who realising the difficulties that this section has been faced with so long--- insufficient extent of the play field coupled with the sandiness of its surface etc. ---has taken an abiding interest in not only having the existing field improved but also by moving in the matter with a view to acquiring more extent of land in the immediate vicinity so as to have it enlarged and extended.

Hence there has been a temporary slow down of activities in his section. We have confined ourselves exclusively to Home activities.

The first term passed away with Volley ball being played and the Inter School P. T. Competition. We entered three squads--two boys squads and one girls squad. Our under 19 girls squad was placed First and both our boys squads were placed second. The second term had its colourful Annual Inter House Athletic Meet in which Nehru House became the Champions. The Ananda House was the runner up. We presented 15 athletes to the Eastern Zone Athletic Meet. They acquitted themselves creditably well obtaining four places.

The 3rd term is considered the Football Season. We had our Inter House league Competition. Due to lack of funds and other facilities we were unable to play even a few friendly matches with other school.

With the dawn of 1971, we hope we shall be in a better position and shall have the opportunity of making ample amends for the lapses, omissions and commissions of the year.

S. G. Deva
Phy. Ed. Teacher

சா. இ. கல்லூரி சைவமன்ற அறிக்கை 1970

ஒருவனுடைய வாழ்க்கையின் பல படிகளிலும் மாணவாழ்க்கையே முதன்மையும் சிறப்பும் வாய்ந்தது. ஒருவன் தன் பின் வாழ்வை உருப்படுத்திக்கொள்ளும் பருவம் இதுவே. ஆகையால் இது சமய அடிப்படையில் அமையவேண்டுமென்பது இன்றியமையாதது. எங்கள் கல்லூரி இத்துறையில் கூடிய ஆர்வங் காட்டுவது பாரம்பரியமானது. 'கற்றல், கேட்டல், கோயிற் பழக்கம்' ஆகிய மூன்று சமயத்துறைகளும் நன்கு கவனிக்கப்படுகின்றன. குடாநாட்டிலேயே G. C. E. (O/L) பரீட்சையில் எமது கல்லூரி முத்தமிழிலும் (சமயம், தமிழ், இலக்கியம்) முதன்மை பெற்று விளங்குவது யாவரும் அறிந்ததே. எமது மாணவர்கள் கொழும்பு விவேகானந்த சபைப்பரீட்சைகளில் திறமையான சித்திகளையும் பரிசில்களையும் பெற்று வருகின்றார்கள். திருமறைக்கமகம் நிகழ்த்தும் 'திருக்குறள், பரீட்சையும் பலமாணவர்கள் எடுத்து வருகின்றனர். கடந்த சில ஆண்டுகளாக யாழ்ப்பாணம் 'சேக்கிழார் மன்றம்' வைக்கும் 'பெரியபுராணம்' போட்டிப் பரீட்சையில் பலர் சான்றிதழ்களும் பரிசுகளும் பெற்றுள்ளனர். ஒருவர் (செல்வன் பொ. கனகராசா) தங்கப் பதக்கமும் பெற்றுள்ளார்.

சைவசமயத் தத்துவங்களைக் கேள்விமூலம் மாணவர் பெறுதற்காய் பல சைவப்பெரியார்கள் கதாப்பிரசங்கங்களும், விடயப்பிரசங்களும் செய்துள்ளனர். சைவதோத்திரப் பாடல்களைப் பண்ணோடும் இசையோடும் மாணவர்கள் பயில இசைவகுப்புகள் நிகழ்கின்றன. பல இசை வல்லுநர்கள் நவராத்திரிக் காலங்களில் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வருடம். எங்கள் இசை ஆசிரியர் திரு. S. S. இரத்தினம் அவர்கள் இசைக்கச்சேரிவைத்து முன் மாதிரியாகத் தோத்திரப் பாடல்களை மாணவர்களுக்குப் பாடிக்காண்பித்தமை மகிழ்ச்சிக்கூரியது.

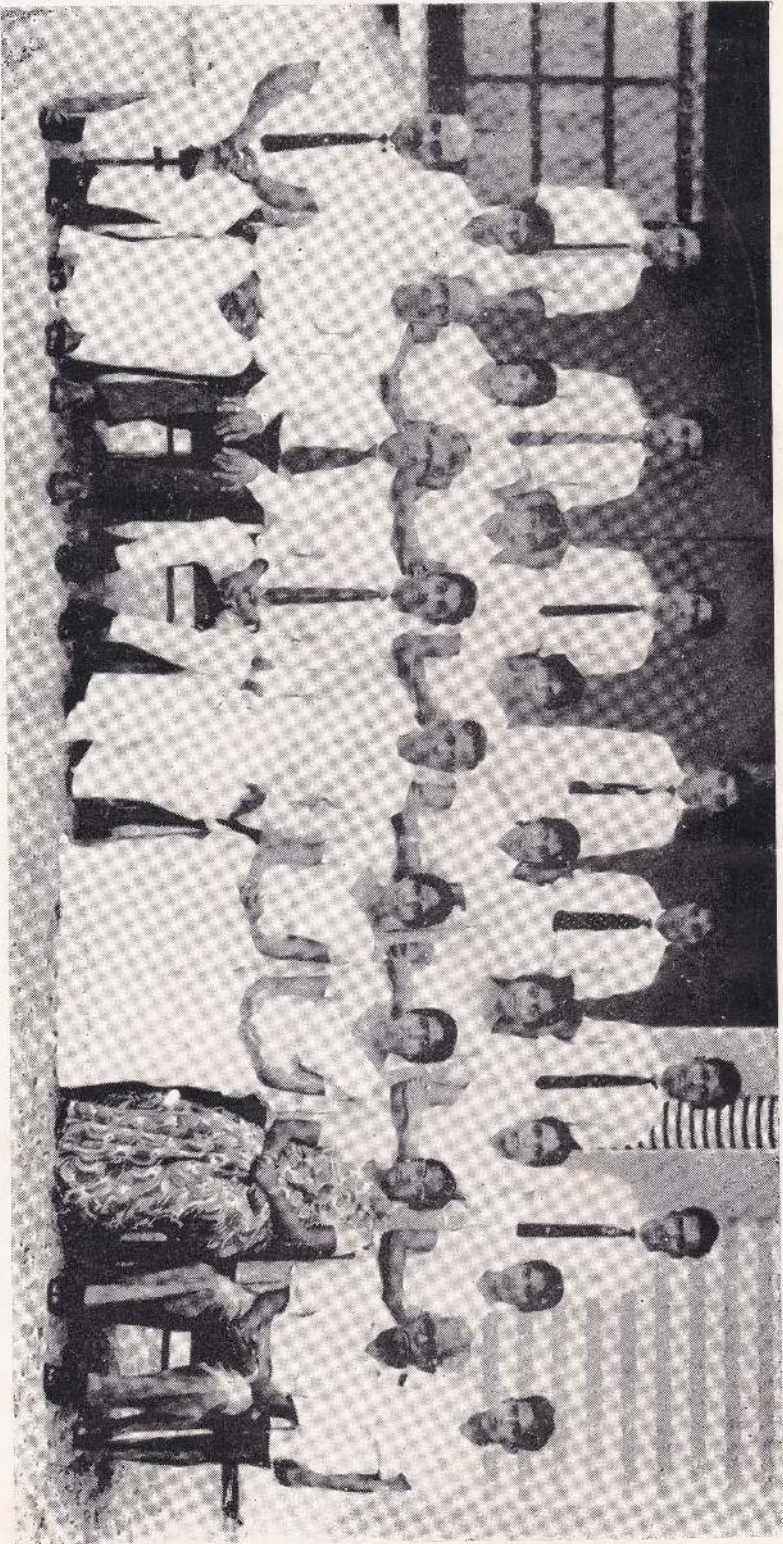
கோயிற் பழக்கங்களை மாணவர் பயின்று கொள்வதற்கு நவராத்திரிக் கொண்டாட்டமும் பிறசைவக் கொண்டாட்டங்களும் வாய்ப்பளிக்கின்றன.

சைவ உணர்ச்சி ஒருநாளில் அல்லது ஒரு தருணத்தில் உண்டாவதன்று. மாணவ வாழ்க்கையே சைவவாழ்க்கையாக மாறவேண்டும். இங்கு கல்லூரி, நாள்தோறும் தேவார பாரயணத்துடனும் கடவுள் வணக்கத்துடனுமே ஆரம்பமாகிறது. வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் சமயப்பிரசங்கங்கள் நிகழ்கின்றன. கல்லூரி வைபவமெதிலும் சுத்த சைவ போசனமே வழங்கப்படுவன, புலால் கலக்கப்படுவதில்லை. விபூதி சந்தனத்திற்கு வேண்டிய மகிமை கொடுக்கப்படுகிறது. சைவ விரத அனுட்டானங்களுக்குப் போதிய வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. சிவராத்திரி திருக்கேதீச்சர யாத்திரை முதன்மை இடம் பெறுகின்றது.

சைவ உணர்ச்சியோடு தாபிக்கப்பட்ட எங்கள் கல்லூரி, அவ்வுணர்ச்சி குன்றாது வளரவும், மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் விளங்கவும் இறைவன் அருள் புரிவாராகுக.

க. வேலுப்பிள்ளை

தலைவர்

THE BOARD OF DISCIPLINE

THE BOARD OF DECISIONS

1914-15

Prefect Guild

It is with great pleasure that I submit the report of the activities of our guild for the year 1970. It has continued to take, as before, ever increasing share in the maintenance of the college discipline and has been discharging its duties to the satisfaction of all concerned. Our task has been considerably lightened by the guidance of the members of the staff and co-operation of the monitors and students.

The guild meets once a month. At these meetings we discuss all matters concerned with the college discipline in the presence of our staff adviser and the Deputy Principal and offer suggestion for the improvement of the general tone of discipline. Our guild consists of 20 members - 10 boys and 10 girls. We have a Head Prefect and a Deputy Head Prefect for each section. At our monthly meetings the Head Prefect (boys section) presides and the girls section Head Prefect functions as the secretary.

During the year four of our members left us. Miss. Sivayogam Velupillai our Head Prefect and Miss. Malini Kandiah left us to continue their studies else where. Our Deputy Head Prefects Miss. Bhavani Somasundaram and Mast. K. Iyyathurai gained entrance to the Arts Faculty of the University of Ceylon. We thank them all and wish them success. We welcome to our guild the following new members - Thayawathy Vettivelu, Parasakthy Kumarasamy, K. Velauthapillai, P. K. Thangarajah, K. Panchalingam, B. Sivayoganathan, Miss. Subadradevi Saravanamuthu replaced Miss. Sivayogem Velupillai as Head Prefect and Miss Bhavani Somasundaram was promoted to the post of Deputy Head Prefect. Mast. K. Velauthapillai was appointed as the Deputy Head Prefect in place of Mast. K. Iyyathurai.

Finally we thank all those who functioned as helpers during the Sports Meet, Examinations and other occasions. Our thanks are due to the Principal, Staff adviser and the members of the staff for their valuable guidance at all times.

Subadradevi Saravanamuthu
Hony. Secy.

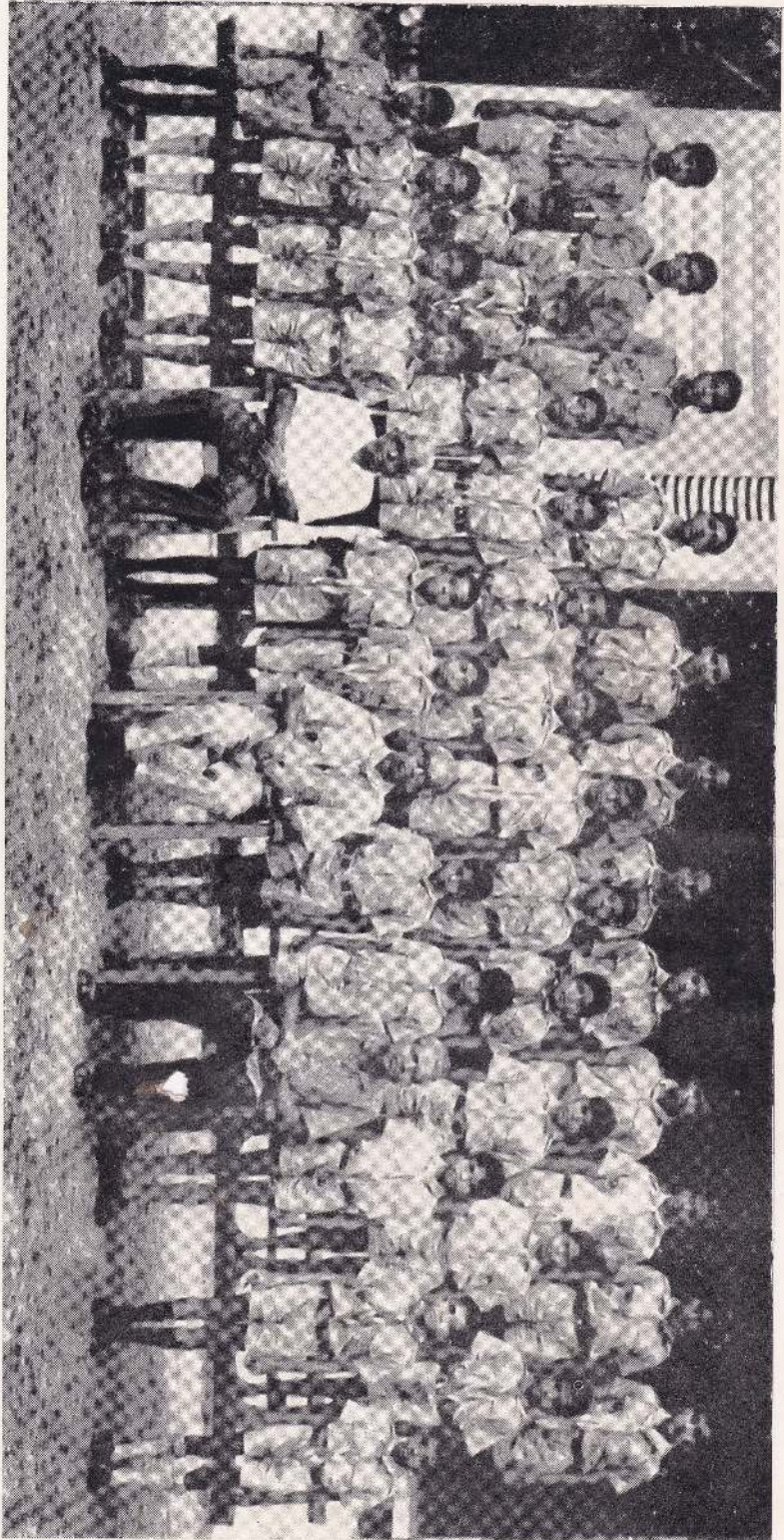
சென் ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் படை

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிலே 1967 ஆம் ஆண்டிலே பல மாணவர் தோற்றிப் போட்டிப் பரீட்சையில் பங்குபற்றினர். முதலுதவிச் சிகிச்சை, தாதிப் பரீட்சைகளை வைத்திய கலாநிதி, திருவாளர்கள் நா. கந்தசாமி, எஸ். விவேகானந்தராசா அவர்களும் திருமதி கமலா சின்னராசா (Staff Nurse) போன்றோரின் உதவியால் இருபிரிவுகளிலும் 78 பேர் சித்தியடைந்துள்ளனர். இதனால் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி முதலுதவிப் படைபிளர், (ஆண்கள்) சாவ-இந்துக்கல்லூரித் தாதிகள் படைபிளர் என்ற இரு பிரிவுகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் சீருடைகளுடன் ஈராண்டுக்காலம் கடமைபுரிந்தனர். தென்மராட்சிப் பாடசாலைகளிலே எமது கல்லூரியிலேதான் இத்தகையபிரிவுகளுண்டு என்பதில் மகிழவேண்டியதே. ஆண்கள் முதலுதவிப் படைபிளர் தொடர்ந்தும் சேவையாற்றுகின்ற நேரத்தில் பெண் தாதிகள் படை இயங்கமுடியாத நிலையேற்பட்டமை போதிய உற்சாகமும் உதவியுமில்லாமையே.

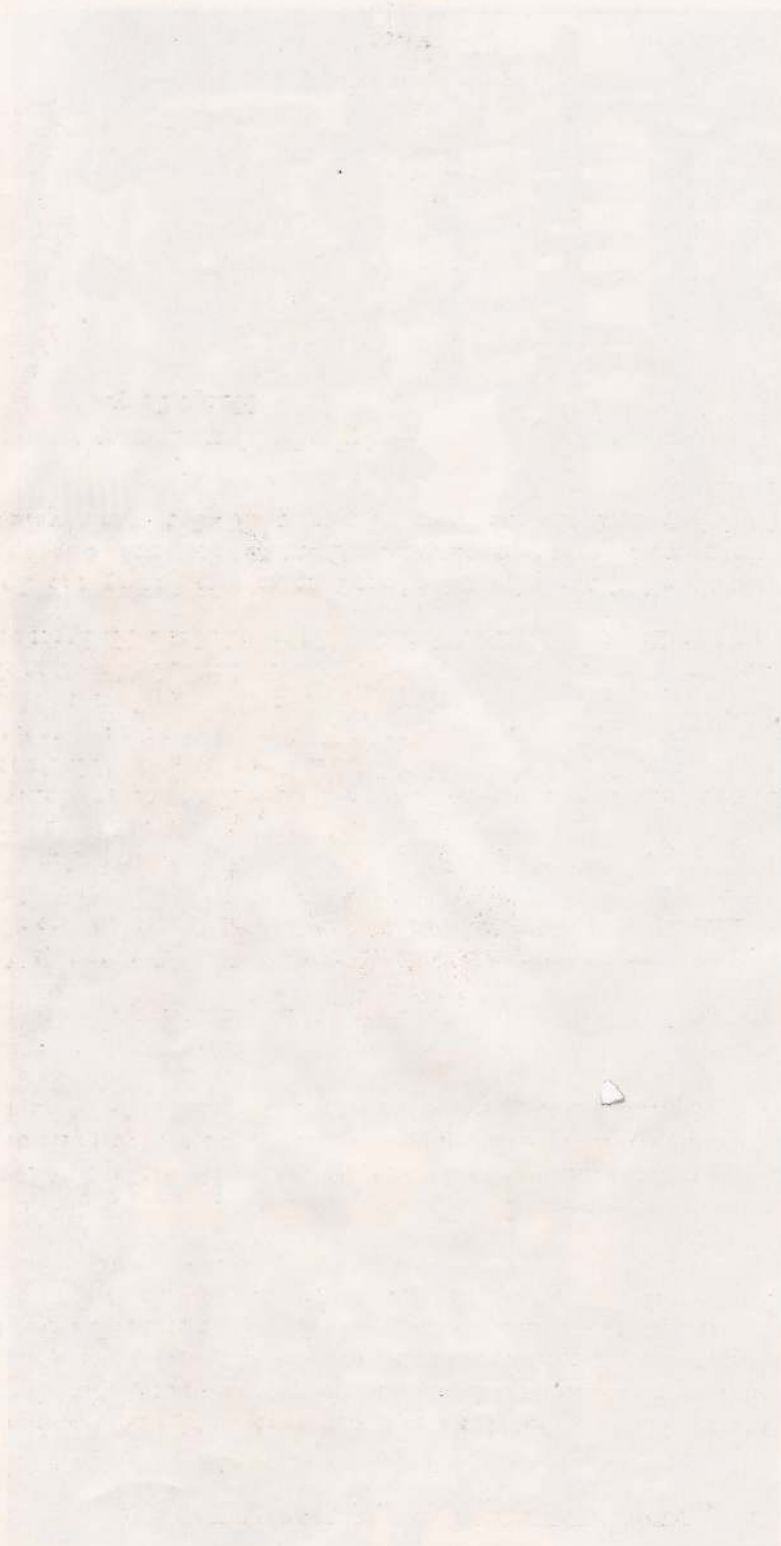
அவசர, அபாய காலங்களிலேதான் இத்தன்மையான படைகளின் உதவி தெரியும், பாக்கிஸ்தானின் தற்போதைய பயங்கர கடற்பெருக்கு அபாயம் போன்ற நேரத்திற்குள் சென். ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் படைபிளர் அருமை நமக்குப் புலனாகும்.

சு. இ. சின்னத்தம்பி
Divisional suptt.

சென். ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் படைபிளர்
சென். ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் படைபிளர்

THE SCOUT TROOP

THE SCOUT LIONS

எமது சாரணர் குழு

வடமாகாண சாரண இளைஞர் சங்கம் இலங்கையிலே முன் மாதிரியான கிளையாக விருந்தாலும் சாரணர் படைகளுள்ள பாடசாலைகள் குறைவே. உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடங்கள் அங்கத்தவம் பெற்றுள்ளதால் ஐம்பெரும் பிரிவுகளிலொன்றாகிய சாவகச்சேரி தொகுதியில் ஒன்பது படைப்பிரிவுகள் தான் இயங்குகின்றன.

உயர் கல்லூரியாகிய எமது கல்லூரியில் சாரணியம் ஆரம்ப காலத்தில் ஓரளவு திறமையாக இயங்கினாலும் இடையிலே தடைப்பட்டு மீண்டும் 1964ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் தென்மராட்சியிலே முதன்மைக் கேடயத்தைப் பெற்றனர். தொடர்ந்து ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுக்கக்கூடிய சாரணராளர் இன்மையாலும் பல போட்டிகளில் பங்குகொள்ள முடியாதிருந்தது. சாரணர் பாசறை, அணித்தலைவர் பயிற்சி, மாவட்ட சாரணர் பாசறை களிலும் எமது குழுவினர் பங்குகொண்டனர்.

சமூகசேவை, கொடி விழா, நல்லூர்த் திருவிழா, நாவலர் விழா போன்ற வற்றிலும் உதவி புரிந்துள்ளனர். முதலுதவிப் பரீட்சையிலும் பலர் சித்தியடைந்துள்ளனர். சாரணியத்தில் இவ்வருடம் பெரும்பாலோர் இளஞ்சாரணர்களே. இரண்டாந்தரச் சின்னம் பதின்புன்று இளஞ்சாரணர் பெற்றுள்ளனர். முதுசாரணர் பல தேர்ச்சிகாண் சின்னங்களையும் பெற்றுள்ளனர்.

தென்மராட்சியின் சிறந்த கல்லூரிகளில் ஒன்றாகிய சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரியிலே சாரணர் படையதிகரிக்கவேண்டும். ஒநாய்க் குருளையர், திரிசாரணர் படைகளையும் ஆரம்பித்தால் யாழ்நகரில் மாத்திரமல்ல, இலங்கையிலே முன்மாதிரியான சாரணர்குழு வாகவும் திகழும்.

சாரணிய ஆரம்ப பயிற்சிபெற்ற சாரணராளர் பலர் இருந்தும் உதவும் மனப் பான்மையும் ஏற்பட இறைவன் துணைபுரிவாராக.

வளர்க சாரணியம்.

சு. கி. சின்னத்தம்பி

குழுச்சாரணராளரும்,
மாவட்ட சாரணராளரும்.

ஆசிரிய சகோதரத்துவம்

தலைவர் : திரு. சி. துரைராசா

உப தலைவர் : திருமதி N. A. வெற்றிவேலு

காரியதரிசி : திரு. க. பகவத்சிங்கம்

தனதுகாரி : திரு. N. சிவநானம்

ஏனைய நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள் :

திருமதி யோ. மகேஸ்வரன்

„ R. கந்தையா

செல்வி ப. சின்னத்துரை

எங்கள் சகோதரத்துவத்தின் முன்னோடிகள் தலைவர் திரு. V. K. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் மறைவு எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் பெரும் கவலைக்குள்ளாக்கியது. அன்றைக்கு எங்கள் அஞ்சலியை முதற்கண் செலுத்துகிறோம். அடுத்து எங்கள் சகோதரத்துவத்திலிருந்து ஒய்வு பெறுகின்ற காரணத்திற்காக எமது முன்னோடிகள் அதிபர் உயர் திரு மு. வைத்தியலிங்கம், திருவாளர்கள் செ. மாணிக்கவாசகர், க. வேலுப்பிள்ளை, V. இளையதம்பி, S. சரவணமுத்து, N. N. குணரத்தினம் ஆகியோர் விலகுவது எமக்கு ஒரு பேரிழப்பாகும். எமது சங்கத்திற்கு பெரும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து உதவிய இவர்களுக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

எமது சகோதரத்துவத்திற்கு புதிதாக வந்திருக்கும் ஆசிரியர்களை மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு வரவேற்று அவர்களைப் பெரும் உற்சாகம் தந்து, சென்ற ஆண்டில் எமது அயல் கல்லூரியோடு நடத்திய உதைபந்தாட்டப் போட்டி போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளையும் வேறு வைபவங்களையும் நடத்த ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

இறுதியாக எமது சகோதரத்துவம் கேட்கின்ற கோரிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் செவியாய்த்து ஆவனசெய்து உதவுகின்ற எமது அதிபர் திரு. வெற்றிவேலுவுக்கும், - எமது அங்கத்தவர்களின் சந்தர்ப்பணங்களை ஒழுங்காகப்பெற்று சகல கணக்குகளுக்கும் தாமே பொறுப்பாக நின்று உதவிய எமது உப அதிபர் திரு. மகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

க. பகவத்சிங்கம்

செயலாளர்

The Festive Period of Navarathiri is on.....
Mr. S. Ratan —Our Veteran Music Master is at it again.....

WELL DONE PONNA !

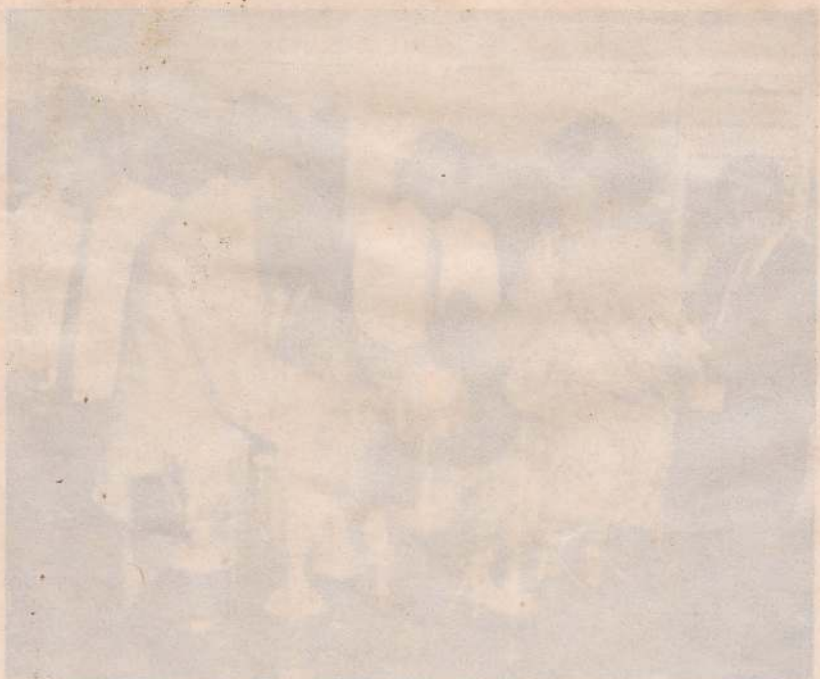

Mr. K. Ponnudurai, a member of our Staff receiving the
Challenge Cup for Tennis
Championship in the Doubles in division—from the
Hon'ble the Prime Minister.

Mr. S. Rast - Our Veterans' Music Master is at it again.....
The Festive spirit of Navarobint is on.....

WELL DONE PONNAT

Mr. K. Ponnudurai, a member of our Staff receiving the
Challenge Cup for Tennis
Championship in the Doubles in division—from the
Hon'ble the Prime Minister.

உயர்தர விஞ்ஞானக் கழகம்

போசகர்கள் :

அதிபர்
 திரு. க. மகேஸ்வரன்
 ,, த. குணசிங்கம்
 தலைவர் : கு. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
 உப-தலைவர் : சி. இராஜகுலசிங்கம்
 செயலாளர் : ஆ. ப. சந்திரநாதன்
 உப-செயலாளர் : ச. இரங்கநாதன்
 பொருளாளர் : சே. சுவேந்திரன்

செயற்குழு

சி. தயாபரன் சி. சிவமங்கை க. சின்னத்தம்பி
 சோ. சாரதாதேவி பொ. புஷ்பராணி

சர்வமும் விஞ்ஞானமயமாபுள்ள இன்றைய அப்பலோயுகத்திலே மக்களிடையே குறிப்பாக கல்லூரிமாணவர்களிடையே விஞ்ஞான உணர்வை ஊட்ட ஏனைய கல்லூரிகளில் விஞ்ஞானக் கழகங்கள் இருப்பது போன்று விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும் எழுது கல்லூரியிலும் ஓர் விஞ்ஞானக்கழகமில்லாதது, மிள்குமிழ் இருந்தும் மின் செலுத்தப்பட்டாத மின் சுற்றைப் போன்று இருந்தது. இக்குறையை நிவிர்த்தி செய்யுமுகமாக, அதிபர் உப அதிபர், திருவாளர் த. குணசிங்கம் ஆகியோரை போசகர்களாக கொண்டு எமது கல்லூரியிலும் ஓர் விஞ்ஞானக்கழகம் அண்மையில் உருவாக்கப்பட்டது.

சாதனைகள் என்று இங்கு எடுத்தியம்பும் வண்ணம் எதனையும் சாதித்துவிடவில்லை. எனினும் எதிலும் வெற்றியையே காணும் எமது தலைவர் இதனையும் வெற்றிப்பாதையில் இட்டு செல்வாரென நம்புகின்றேன்.

மேல்நாடுகளில் விஞ்ஞானக் கழகங்கள் ஆற்றும் சேவைகள் அளப்பரியன. அவர் களைப்போன்று நமக்குப் போதிய வசதிகள் இல்லையென நம்மவர்கள் குறை கூறலாம். ஆனால் கிடைத்ததைக் கொண்டு வேண்டியதை செய்வதே விஞ்ஞானம். பல்லிசொன்னால் பஞ்சாங்கத்தை பார்க்கும் நம்மவர்கள் பனங்காயென் கீழ் நோக்கி வீழ்கிறது என்று சிந்திப்பார்களா.?

ஆ. ப. சந்திரநாதன்
 செயலாளர்

சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரிப் பழையமாணவர் சங்க

அறிக்கை 1970

1957 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட எங்கள் பழைய மாணவர் சங்கம் வளர்ச்சியுற்று இன்று ஓர் ஈரடுக்கு ஆய்வுகூடத்தைப் படைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைக்கு வந்தமை எவர்க்கும் மகிழ்ச்சியூட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை, இதற்கு ஒத்துழைப்பும் பண உதவியும் பலவகைகளிலும், பல இடங்களிலிருந்தும் - பழைய மாணவர், இக்கல்லூரி ஆசிரியர், பெற்றோர், பிள்ளைகள், பெரியோர் - கிடைத்தன.

திரு, S' சின்னத்துரை அவர்கள் கூரைவேலையைச் செய்துதந்தார்கள். இளைப்பாறிய உப அதிபர் S. K. செல்லையா அவர்கள் திரு, ச, சிவநாயகம் பணமூர்த்தி அவர்கள், பண்டிதர் க. வேலுப்பிள்ளை என்போர் விசேட நிதி உதவி செய்தனர். எல்லோர்க்கும் எமது நன்றி.

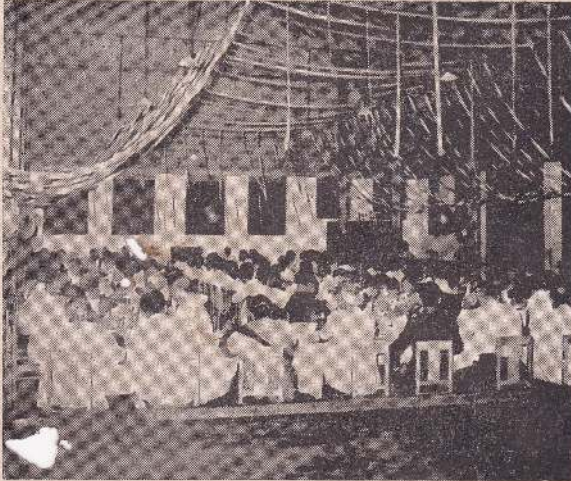
இதுவரையில் ரூபா 85000/=, ஒரு சிறு தொகையன்று, செலவு செய்து இரசாயன ஆய்வு கூடம் பூரணமாக நிறைவேய்தியுள்ளது : பௌதிக ஆய்வுகூடம் விரைவில் நிறைவேற இருக்கிறது. மேல்மாடி அறைகளிரண்டும் பூரணமாகவும் எனும் ரூபா 15000, தேவைப்படுகிறது. ஏற்கனவே வாக்குப் பண்ணியவர்களும், பிறரும் இதற்குதவிபுரியுமாறு வேண்டுகின்றோம். மேலும், பழைய மாணவசங்க உதவியால் கல்லூரி மதிற சுவர் வேலையும் ஆரம்பமாகி ரூபர் ஆயிரத்திற்கு மேற் செலவாகியுள்ளது.

இவ்வருடத்தில் ஆறு செயற்குழுக் கூட்டங்கள் நிகழ்ந்தன. கட்டிட வேலையைத் துரிதப்படுத்துதற்கு வேண்டிய முறைகள் பலவும் கையாளப்பட்டன. எங்கள் வருடாந்தக் கூட்டம் ஆவணி 4-ம் தேதிக்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய மாணவர் அனைவரையும் சமூகந்தரும்படி வேண்டுகின்றோம். தங்கள் விலாசங்களையும் அனுப்பிவைக்கவும்.

க. மகேஸ்வரன்

கௌரவசெயலாளர்

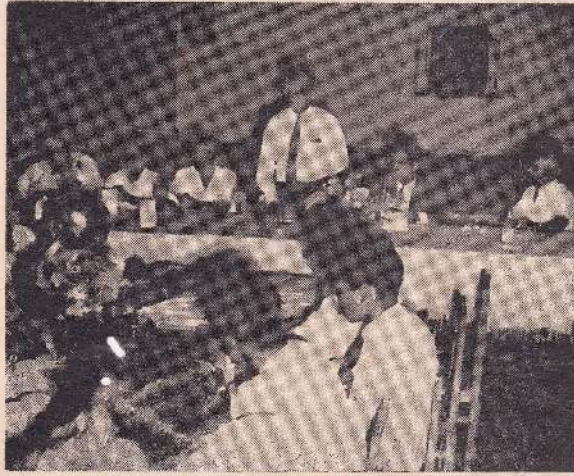
Advanced Level Union Annual Dinner
1970

The Guests... The More... The Merrier...

The President..... Toast of LANKA.....
"LANKA FOR EVER!"

Chief Guest Mr. V. SANGARALINGAM, D. E., N. R.,
Toast of the Union..... "Well Done..... the Union!"

Mr. A. VISVANATHAN—M. M. C.....
Toast of the Guests.....
"LONG LIVE THE GUESTS!"

Chief Guest Mr. V. SANGARALINGAM, D. B. N. R.
Toast of the Nation "Well Come to the Union!"

Mr. A. VISVANATHAN—M.M.C.
Toast of the Guest.....
"LONG LIVE THE GUEST!"

பல்கலைக் கழக புதுமுக வகுப்பு மாணவர் மன்றம் 1970

	1ஆம் பருவம்	2ஆம் பருவம்	3ஆம் பருவம்
தலைவர் :	கு. கதிரேசு	கு. சதானந்தன்	வே. விஜயரத்தினம்
செயலாளர் :	வே. ஐயாத்துரை	ச. கந்தசாமி	சி. இராசகுலசிங்கம்
பொருளாளர் :	வ. சபாபதிப்பிள்ளை	கு. கணேஸ்வரன்	கு. பற்குணராஜா
போஷகர் :	திருமதி சிவநாராயண மூர்த்தி B. A. (Lond) அவர்கள்		
	பண்டிதர் A. பரஞ்சோதி அவர்கள்		

எமது மன்றம் மாணவரின் வருங்கால வாழ்க்கையை ஒளிமயமாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த நோக்கங்கள் அங்கத்தவரின் ஒத்துழைப்பாலும் பாதுகாபலர்களின் அறிவுரையாலும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. எமது மன்றக் கூட்டம் வாரத்திற்கு ஒரு முறை கூடுவதுடன் ஒவ்வொருவரையும் பயிற்சி அளிக்க பருவத்துக்குப் பருவம் புதிய நடப்பு வருட உத்தியோகஸ்தர் தெரியப்படுகின்றனர்.

ஆங்கில அறிவையும் எழுதும் ஆற்றலையும் வளர்க்க பேச்சுக்களும் கட்டுரை எழுது வித்து வாசித்தலும் நடைபெறுகிறது. கூட்டங்களில் சர்வதேச விவகாரம் பற்றிய விவாதம் நடைபெறுவது வழக்கம். இதைவிட விவாதங்களை டிபேர்க் கல்லூரி, பரியோவான் கல்லூரி ஆகியவற்றுடன் நடத்தியுள்ளோம். எமது அங்கத்தவர்கள் இவ்வித விவாதங்களில் தமது திறமையைக் காட்டியமையால் பலரது புகழ்மாலையைப் பெற முடிந்தது.

மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் புகும்போது பலருடனும் கூடிப் பழகக்கூடிய பயிற்சியை எமது மன்றம் உருவாக்குகின்றது. எமது மன்றம் பல்கலைக் கழக மாணவர், மாற்றலாகி அல்லது இணைப்பாறும் ஆசிரியருக்கு பிரிவுபசார விழா நடாத்துவது வழக்கம். சென்ற வருடம் நடாத்திய பிரிவுபசார விழாவில் முன்னாள் அதிபர் திரு மு. வைத்திலிங்கம் B. A. (Lond) அவர்களுக்கு அளித்த பிரிவுபசார விழா குறிப்பிடக் கூடியது. சென்ற வருடம் ஓர் இராப்போசன விருத்தும் எம் மன்றத்தால் நடாத்தப்பட்டது. சமய விழாவையும் நடாத்துவது வழக்கம்.

எமது மன்ற வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் பாடுபடுவோரில் திருமதி சிவநாராயணமூர்த்தி B. A. (Lond) அவர்களும், பண்டிதர் A. பரஞ்சோதி அவர்களும் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள். எமது மன்றம் தொடர்ந்து இலட்சியப் பாதையில் கடமையாற்ற இறைவன் அருள்புரிவாராக.

சி. இராசகுலசிங்கம்
கௌரவ செயலாளர்

சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரிப் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்க அறிக்கை 1970

ஒரு பாடசாலையில் மாணவர்கள் எவ்வாறு ஆசிரியர்களுடன் தொடர்புடையவர்களோ அதுபோலவே பெற்றார்களும் ஆசிரியர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் ஆவர். அரசாங்கம் பாடசாலைகளை வளர்க்க எவ்விதம் உதவி செய்கிறதோ அது போலவே பெற்றார்களும் தம் சீர்தரங்களின் நன்மை கருதிப் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கவேண்டியவர்கள். இந்த நிலைமையைக் குறிக்கேளாகக் கொண்டே அரசாங்க ஆணையின்படி ஒவ்வோர் பாடசாலையிலும் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் நிறுவப் பட்டது.

இதே நிலையில் இக்கல்லூரியிலும் 1957-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப் பெற்ற பெற்றார் ஆசிரியர்சங்கமானது இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு பலவகையிலும் உதவிசெய்துவருவதோடு இக்கல்லூரியில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட ஆய்வு கூடத்துக்கும் இங்குள்ள பழைய மாணவர் சங்கத்துடன் தோளோடு தோளாகச் சேர்ந்து பலவகையிலும் உதவி செய்து வந்திருக்கின்றது.

மேலும் இங்கு கல்வி கற்கும் வறிய மாணவர்களிடமிருந்து வசதிக் கட்டணம் அற விடாதிருத்தற் பொருட்டு ஓர் உப குழுவை நியமித்து அக்குழு காலத்துக்கு காலம் கூடி ஆராய்ந்து ஏழைமாணவரிடமிருந்து அப்பணம் அறவிடாதபடி செய்து வருகின்றது.

அன்றியும் புதிய மாணவரைக் கல்லூரியிற் சேர்க்கும் முறை சீரானவகையிலும் நீதி நியாயத்துடனும் நடைபெறும் பொருட்டு கல்லூரி ஆசிரியர் தெரிவு செய்த இரு ஆசிரியருடன், பெற்றார் ஆசிரிய சங்கம் 30-9-70 இல் கூடித் தெரிவு செய்த ஐந்து பெற்றாரும் சேர்ந்து 'மக்கள் குழு' வாக அமைக்கப்பட்டு அக்குழு அவ்வேலையைச் சீரான முறையிற் செய்து கொண்டு வருகின்றது.

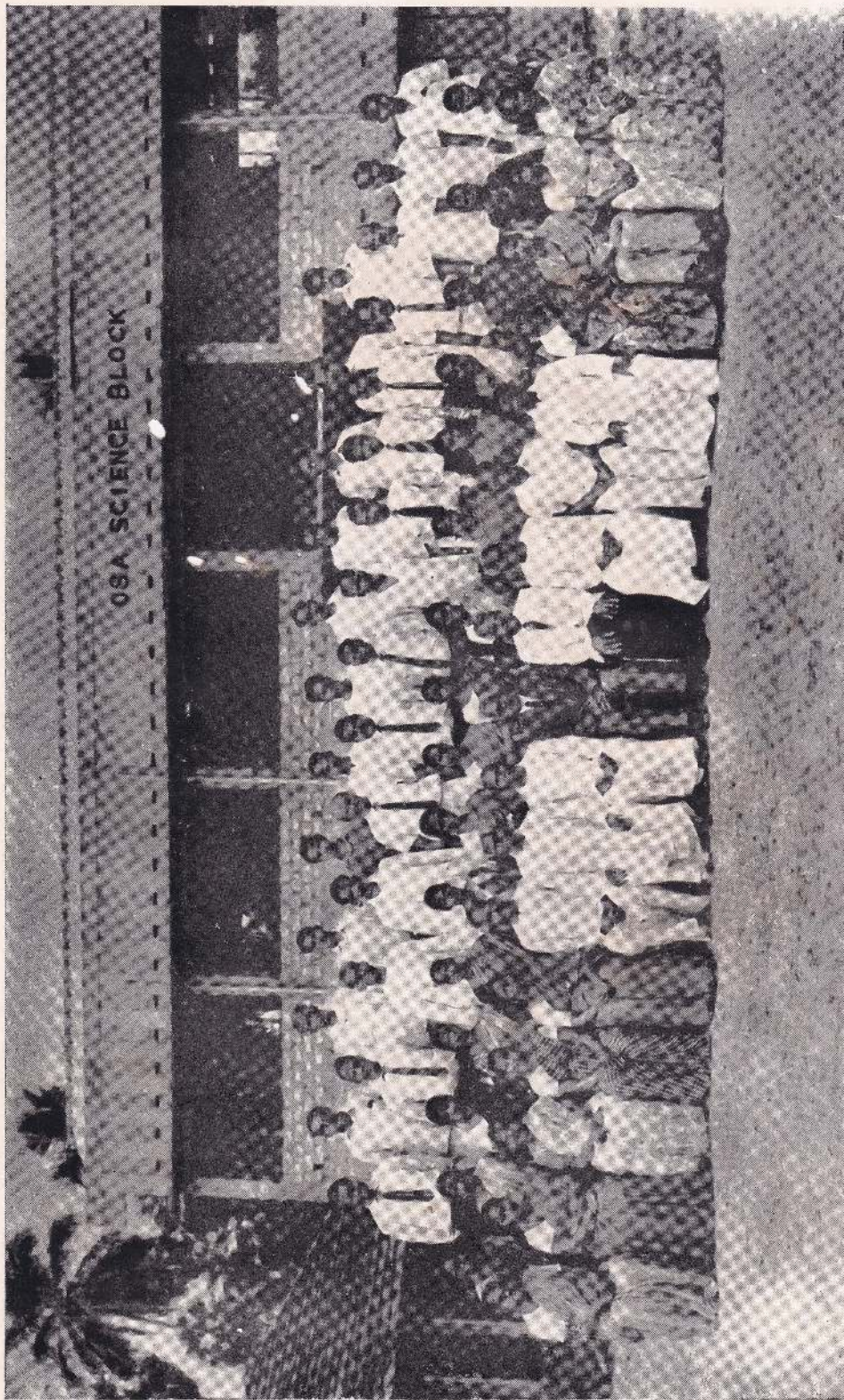
இந் நிலைகளில் நல வழிகளைக் காணும் இப்பெற்றார் ஆசிரிய சங்கம் இவ்வருடத்தில் நீதி நிலைக்குறைவாலும் வேறு சில அசௌகரியங்களை முன்னிட்டும் இவ்வருடத்தில் வருடாந்தக் கூட்டம் கூடமுடியாதிருந்ததையிட்டு வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம் எனினும் இச்சங்கத்திற்கு புது ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் 1971-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 22ஆம் தேதி வருடாந்த கூட்டத்தைக் கூட்ட உத்தேசித்துள்ளோம்.

இக்கல்லூரி மாணவர்கள் மேல் வகுப்புப்படிக்க இன்னொரு கல்லூரிக்குச் செல்ல முடியாத இக்கால கட்டத்தில் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியே எமது வளர்ச்சியே—இக்கல்லூரி எமது கல்லூரி என்ற உணர்ச்சியுடன் இது போன்ற கூட்டங்களுக்கு தவறாது சமுதாமனித்து இச்சங்கத்தை வலுப்படுத்த உதவுவதோடு இக்கல்லூரியை வளர்க்க பல வகையிலும் உதவிபுரியுமாறு தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொள்கின்றோம். வணக்கம்

ச. சுப்பையா

கௌரவ செயலாளர்,

பெற்றார் ஆசிரிய சங்கம்

THE STAFF — 1970

CHAVARACHERI HINDU COLLEGE - STAFF 1970

1. Mr. P. Vettivelu B.Sc. (Madr.), P. G. C. (Lond.),
Teacher Counsellor's Cert. in Education Ag. Principal
2. Mr. K. Maheswaran B.Sc. (Ceylon) - Deputy Principal
3. Mrs. S. Sivanarayanamoorthy B.A. (London), Dip. in Education,
Sectional Head (Social Studies)
4. Mr. K. Veluppillai B.A. (Lond.), Eng. Trd., Tamil Pundit
Sectional Head (Languages)
5. ,, T. Gunasingam B. Sc. (Cey.) Sectional Head (Science)
6. ,, V. Eliyathamby B. A. (Lond.), Trd.-Sp. Post Grade I
7. Mrs. Y. Maheswaran B. A. (Madr.)
8. ,, N. Balakrishnan B. A. (Ceylon)
9. Mr. N. Parameswaran B. Sc. (Madr.)
10. ,, K. Bagavatsingam B. Sc. (Hons) Madras
11. Miss M. Thambaiyah B. Sc. (Madr.)
12. Mrs. M. J. Gnanarajah B. Sc. (Madr.)
13. ,, S. Ambalavanar B. A. (Ceylon)
14. Miss J. Vaithilingam B. Sc. (Ceylon)
15. Mr. A. Thangarajah B. A. (Ceylon)
16. Mrs. I. Nagarajah B. Sc. (Madr.)
17. Mr. N. N. Gunaratnam Eng. Trained First Class
18. Mr. G. Manicavasagar Eng. Trained First Class
19. Mrs. K. Jokeswaran Eng. Trained First Class
20. Mr. N. Sivagnanam Eng. Trained First Class
21. ,, G. Arudpragasam Special English Trd.
22. ,, K. Arunasalam Special Maths. Trd.
23. Miss P. Sinnadurai Special Eng. Trd.
24. Mr. S. Thurairajah Special Eng. Trd.
25. ,, K. Ponnudurai Special Eng. Trd.
26. Mrs. E. Subramaniam Special Science Trd.
27. ,, R. Thiruchittampalam Special Maths. Trd.
28. Mr. S. Sithamparappillai Special Science Trd.
29. Mrs. K. Navaratnam Special Eng. Trd.
30. ,, R. Kandiah Inter Arts (Lond.)
31. ,, S. Sathasivam Inter Arts (Lond.)
32. ,, N. A. Vettivelu Inter Arts (Lond.)
33. Mr. N. Mahadeva Inter Science (Lond.)

34. ,, S. Gurusamy Tamil Trd. First Class - Kanishta Principal
35. Mrs. G. Markandu Tam. Trd. First Class
36. Mr. S. E. Sinatamby Tam. Trd. First Class
37. Mrs. S. Umaiammai Tam., Trd., First Class
38. Mr. S. Mailvaganam —do—
39. ,, V. Nadarajah —do—
40. ,, N. Nallathamby —do—
41. ,, A. Paranjothy Tam. Trd. First Class , Tam. Pundit
42. Mrs. S. Ponnampalam Tam. Trd. First Class
43. ,, R. Sabaratnam —do—
44. ,, S. Vinayakamoorthy —do—
45. Mr. V. Sinnadurai —do—
46. Mrs. Y. Subramaniam —do—
47. Mr. V. Kovinthasamy —do—
48. ,, P. Kailayapillai —do—
49. Mrs. P. Alagaratnam —do—
50. Mr. S. S. Ratnam Music Cert.
51. ,, S. G. Deva Trd Teacher in Phy. Ed.
52. ,, K. Nadarajah Art Cert,
53. Mrs. R. Veluppilai Eng Trs' Cert. First Class
54. ,, R. Sabanayagam —do— Third Class
55. ,, M. Thirugnanasambanther —do—
56. Mr. R. Sathasivam Tam, Trs' Cert First Class
57. Mrs. S. Thambaiyah Basket Weaving Cert.
58. Miss T. Vallipuram Pupil Teacher
59. ,, R. Chellappah Home Sc. Tr.

Non Teaching Staff

1. Mr. K. K. Nadarajah - Clerk
2. ,, G. Benedict - Clerk
3. ,, S. A. Rajaratnam - Lab. Attendant
4. ,, K. Thambiah - Watcher
5. ,, P. Velumuthu - Labourer

CALENDAR 1971

January	5th Tuesday	- First Term Begins
"	8th Friday	- Robert Baden Powell Remembrance Day
"	14th Thursday	- Thai Pongal - Holiday
February,	4th Thursday	- Independence Day Holiday
"	7th Sunday	- Hadji Festival Holiday
"	18th Thursday	- Mid Term Test begins
"	23rd Tuesday	- Maha Sivarathiri Holiday
March,	12th Friday	- Thiruvalluvar Guru Pooja
"	15th Monday	- Pankuni Thingal Continued Session
"	22nd "	- " " " "
"	29th "	- " " " "
April,	5th "	- " " " "
"	7th Wednesday	- First Term Ends
May,	3rd Monday	- Second Term Begins
"	8th Saturday	- Prophet Mohamed's Birth Day Hoilday
"	10th Monday	- Day after Wesak Holiday
"	29th Saturday	- Sekkilar Guru Pooja
June,	7th Monday	- Annual Inter House Sports Meet
"	9th Wednesday	- Holiday
"	10th Thursday	- Thirugnanasambanthar Guru Pooja
"	23rd Wednesday	- Mid Term Test Begins
"	27th Sunday	- Manicavasagar Guru Pooja
July,	3rd Saturday	- Teachers' Fellowship Annual General Meeting
"	21st Wednesday	- Prize Giving
"	23rd Friday	- Holiday
"	27th Tuesday	- Nallur Kandasamy Festival begins- contd. Sessions
August,	4th Wednesday	- O. S. A. Day
"	16th Monday	- Second Term Ends
September,	1st Wednesday	- Third Term begins
"	20th Monday	- Navarathiri Pooja begins
"	29th Wednesday	- Vijayathasamy
October,	9th Saturday	- Puraddasi Sani contd. Session
"	12th Tuesday	- Mid Term Test bigins
"	16th Saturday	- Puraddasi Sani-contd Session
"	18th Monday	- Deepavali Festival
"	22nd Friday	- Aippessi Velli-contd Session
"	29th "	- " " " "
November,	5th Friday	- " " " "
"	9th Tuesday	- Advance Level Union Day
"	12th Friday	- Aippasi Velli-contd Session
"	20th Saturday	- Ramzan Festival Holiday
December,	2nd Thursday	- Thirukarthikai Villakeedu-contd Session
"	7th Tuesday	- Third Term Ends

NORTHERN MOTOR WORKS

Reconditioners of Motor

&

Diesel Engines Manufacturers of Spare Parts,
Reboring, Resleeving, Crank Shaft Regrinding

மோட்டார் டீசல் இயந்திர உதிர்ப்பாகங்கள் புதுப்பித்தல்
புதிதாயமைத்தல் மற்றும் றிபோரிங், றிசிலீவிங், கிராங் சாஃவ்ற்
றிகிறைன்டிங் முதலியன

நொதேண் மோட்டோர் வேக்ஸ்

41, ஸ்ரான்லி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

41, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

கேற் வேலைகள் மற்றும் இருப்புச் சாமான்கள்
மலிந்தவிலையில் ஓடருக்குச் செய்து கொடுக்கப்படும்

48, மணிக்கூட்டு வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

RAMAKRISHNAS

SPECIAL ANNOUNCEMENT

CAR - LORRY - MARINE - WATERPUMP
TRACTOR - INDUSTRIAL - ENGINES

Reconditioned by :

Cylinder	Reboring - Polishing - Resleeving
Refacing	Head - Manifold and Engine Block
Crankshaft	Regrinding - Welding - Aligning
Connecting Rod	Remetalling - Machining - Regrinding.
Camshaft	Regrinding - Fitting - Bushes
Cylinder Block	Main Line Boring & Aligning

PIONEERS IN THE NORTH FOR THIS TYPE OF SERVICE

RAMAKRISHNAS

DEALERS IN MOTOR PARTS & ACCESSORIES

Stanley Road

Phone : 7179

Jaffna

Grams : 'GURUDEV'

Printed at Aseervatham Press, Jaffna.